

ИЗ БЕОГРАДА
ДОПУТОВАЛА
ПРИНЦЕЗА
РАДМИЛА
КАРАЂОРЂЕВИЋ

ВУКОВ ГАЈ СЕ НЕЋЕ ДАТИ

Принцеза Радмила и њена пратња дочекани су јуче у згради Управе Српске православне цркве

Принцеза Радмила Карађорђевић, у пратњи госпође Нине Савковић и г. Душана Бандића, фотографисана у друштву сестара Кола и осталих гостију на њеном дочеку

БАЊА ЛУКА, 18. јануара — Јуче по поднеу Бању Луку је допутовала принцеза Радмила Карађорђевић. У пратњи госпође Нине Савковић и господина Душана Бандића, гошћу су у згради Управе Српске православне цркве, дочекале чланице Кола српских сестара, господин Владимир Вулин, секретар општинског Секретаријата за друштвене дјелатности, г. Новак Кондић, члан Извршног одбора СО, г. Јевто Јанковић и г. Душко Милићевић, чланови друштва „Змијање“, г. Петар Павић, директор бањолучког народног позоришта и представници православног свештенства.

Том приликом принцезу су посебно поздравили госпођа Мирјана Срдић, председница Кола, захваливши што је дошла и што је прихватила њихов позив да кумује имену и крсној слави Кола, те господин Владимир Вулин који јој је зажелио добродошлицу у име града.

Поклон Народном позоришта, фотографију Петра Кочића и збирку сабраних Кочићевих дјела, принцези Радмили уручио је г. Петар Павић, написавши у посвети да се Вуков гај неће дати.

Како је већ најављено, принцеза ће у току дводневне посјете Бањој Луци посјетити рањене борце и избјеглице, као и манастир Гомоницу.

Т.Т.

Снимио: Растко ОСТОЈИЋ

ИНТЕРВЈУ
„НЕДЈЕЉНОГ
ГЛАСА“:
АНЂЕЛКО
ГРАХОВАЦ,
ПОСЛАНИК
У РЕПУБЛИЦИ
СРПСКОГ
НАРОДА
БОСНЕ
И ХЕРЦЕГОВИНЕ

»АГРОКРАЈИНА«
ПРОИЗВОДНО—ТРГОВАЧКО
—ДИСНИЧКО ДРУШТВО
БАЊАЛУКА, Ул. А. Шеремета бб.

ЗА УСПЈЕШНУ ПОЉОПРИВРЕД-
НУ ПРОИЗВОДЊУ НУДИМО ВАМ:

- минерална гнојива
- средства за заштиту биља
- семе, житарца, поврћа, индустријског и крмног биља
- пољопривредне машине, прикључке, резервне дијелове и алата
- На једном мјесту, по произвођач-

ким, велепродарним и дисконтним цијенама.
Информације на телефоне 49—555, 49—420, 49—520.

С „АГРОКРАЈИНОМ“ ЈЕ
СИГУРНИЈЕ И ЈЕФТИ-
НИЈЕ!

„ГРИН“
— ГРАФИЧКА
ИНДУСТРИЈА
— ГРАЧАНИЦА

телефон 075/787 — 132.781 — 142
факс 075/781 — 170.787 — 746

Представништво Бања Лука, А. Шеремета „О“
телефакс 078/46-215

„ГРИН“ ВАМ НУДИ БРЗУ
И КВАЛИТЕТНУ УСЛУГУ!

ТРАЖЕНО БРАШНО

тип „500“ паковање 25/1
тип „850“ паковање 25/1

НУДИ ЖИТОПРОДУКТ

ПАХУЉИЦЕ

ОД ЖИТА

— ЗОБНЕ

— ПШЕНИЧНЕ

— ЈЕЧМЕНЕ

— РАЖЕНЕ

ТЕЛЕФОНИ: 751-271 комерцијална

33-022 — центрапа

31-827 — маркетинг

МОГУ ЛИ СРБИ
БИТИ МАЂИНА

Судбина у
властитим
рукама

PRINCEZA RADMILA KARADORĐEVIĆ KUMOVALA IMENU I KRSNOJ SLAVI KOLU SRPSKIH SESTARA U BANJOJ LUCI

U ČAST KRALJICE MARIJE

BANJA LUKA, 18. januar — Doputovavši juče u Banju Luku, princeza Radmila Karadorđević dočekana je u Kolu srpskih sestara u zgradi Uprave Srpske pravoslavne crkve Gošču su pozdravile članice Kola, Vladimir Vulin, sekretar Sekretarijata za društvene djelatnosti, gospodin Novak Kondić, član Izvršnog odbora SO,

• Dva dana boravka u našem gradu princeza Radmila Karadorđević iskoristiće za posjetu ranjenicima i izbjeglicama, kao i manastiru Gomionici. Naziv Kola srpskih sestara dopunjeno kumovanjem princeze - imenom kraljice Marije. Krana slava ove organizacije — Sveti arhidiakon Stevan

Princeza Radmila drži pozdravni govor

Riječi princeze Radmile svjedoče su se članicama koje su govornicu često prekidaše aplauzom

Razgovori u Banjoj Luci protekli u srdačnoj atmosferi

Princeza Radmila Karadorđević pozdravlja prisutne koji su došli pred crkvu da joj iskažu dobrodošlicu

gospodin Jevto Janković i gospodin Duško Milčević, članovi društva „Zmijanac“, gospodin Petar Pavić, direktor Narodnog pozorišta Bosanske krajine“, predstavnici sveštenstva pravoslavne crkve i doktor Risto Lazić.

Na tradicionalan, srpski način, princezu i njenu pratnju, gospođu Ninu Savković i gospođinu Dušanu Bandiću, hlijebom i solju dočekale su članice Kola Branka Došvolj i Ljiljana Pilipović. Izrazivši im dobrodošlicu, gosti su primljeni u zgradi Uprave Pravoslavne crkve, gdje je priredena zakuska.

Nakon što su u kratkim govorima goste pozdravili gospodin Vladimir Vulin i gospođa Mirjana Srdić, princeza Radmila je u izuzetno emotivnom govoru svima zahvalila na ukazanoj dobrodošlici, podsjetivši da se posjeta događa ipak uteško vrijeme za srpski narod.

— Sada, u ovo teško vrijeme, kada se vaši rođaci, prijatelji, komšije, bore za slobodu i živote prognanih s vekovnih ognjišta, ja sam došla da vas vidim, da vas zagrlim i da se upoznam s prilikama u vašem gradu. Znam da patite zajedno s nesretnicima kojima pomažete, a isto osećamo i mi nešto udaljeniji od njih, kazala je princeza. Ona se posebno obratila članicama Kola, rekavši između ostalog, da je Kolo Srpskih sestara divno, poštrovano društvo, koje je osnovano prvi put još prije balkanskih ratova, uvijek imalo izuzetno veliki značaj za srpski narod i srpsku borbu za pravdu i slobodu. „Čula sam koliko radite i koliko pomažete nemoćnim, ranjenim, bolesnim, gladnim i neobučanim. Na taj način vinostavljate tradiciju sličnih društava osnovanih pre vas i dokazujete dobrotu i čovečnost srpske žene“.

Princeza Radmila Karadorđević zamoljena da bude kuma imenu Kola i krsne slave ove humanitarne organizacije, obrazložila je razloge zbog kojih je ime kraljice Marije izabrala za naziv Kola kao i arhidiakona Stevana za krsnu slavu.

— Kada ste me počastvovali kumstvom, setila sam seiz naše prošlosti jedne velike žene koja je učinila neizmjerne usluge našem narodu — kraljice Marije. Ona je bila pokretač mnogih

humanitarnih ustanova u Srbiji finansirajući ih iz svog fonda. Pomagala je svima. Čak i u izbeglištvu nije prestajala da pomaže Srbima. Umrila je daleko od nas, nesrećna zbog naše tragedije, ali znam da je verovala u našu snagu. Eto, toj nepriznatoj i još neoprepanoj ženi, mi danas možemo da iskažemo čast dajući vašem Kolu njeno ime, a kako morate imati i vašu slavu, neka to bude slava Svetog arhidiakona Stevana, dan rođenja naše kraljice“.

Podsjetila je princeza i na dužnost članica Kola srpskih sestara da pomažu svim ljudima ne čineći razlike među njima, jer je u tome, kako je rekla, oduvijek bila snaga pravoslavja.

Princeza Radmila danas ide u obilazak ranjenika i izbjeglica, a nakon toga posjetit će i manastir Gomionicu.

T. TAPAVIČKI

ZAŠTO U SLOVENIJI
PROGLAŠENJE NEZAVISNOSTI
NIJE BILO PRAČENO
EUFORIJOM

Ne možemo više kriviti Beograd

MADRID, 18. januara (Tanjug) — „Gledajući na stvari sa psihološko-političkog polazišta“, izjavio je u današnjem intervjuu listu „El pais“ predsjednik Slovenije Milan Kučan, „situacija je danas u Sloveniji bitno drugačija“ više se za neuspjeh ne može odgovornost prebacivati na Beograd na rat i na prošlost“.

Tim riječima Kučan objašnjava zašto u Sloveniji priznavanje nije bilo propraćeno euforijom. „Većina Slovenaca zna, kaže on, da priznanje samo po sebi ne rješava nijedan od naših problema“.

Po Kučanovim riječima, sada je nezavisnost samo polazna tačka za razrješavanje slovenskih ekonomskih problema i za njeno integriranje sa Evropom. „Ukojkoj mjeri ćemo kažući, iskoristiti tu novu situaciju, to sada najviše zavisi od nas samih“.

„Nama je sada potreban svjež novac, kaže Kučan. Potrebno nam je trenutno između jedne i dvije milijarde maraka. To je dio cijene totalne promjene sistema, koja još nije plaćena ni u jednoj zemlji Istočne Evrope“.

Kučan je najavio da će se ponovo kandidovati na slovenskim izborima, napominjući da se u Sloveniji nastavljaju procesi političkih polarizacija a da u njoj još nije došlo do klasičnog pluralizma koji čine ljevica, desnica i centar. „Ponovo se pojavljuju, kaže on, kao prije drugog svjetskog rata, klerikalni i laički blok“.

Na pitanje kako će se podijeliti zajednička imovina u Jugoslaviji, Kučan je odgovorio: „Predložićemo kako da se podijeli devize, zatim imovina vojske, a fakode i imovina federacije u Beogradu i u inostranstvu“.

Primirje opet ugroženo

• Gotovo na svim djelovima zapadnoslovenskog fronta hrvatske snage su lakim pješadijskim oružjem i minobacačima narušavale primirje, a sporadično pučnjave bilo je i danas prije podne

BOŠANSKA GRADIŠKA — NOVA GRADIŠKA — JASENOVAC, 18. januara — Na zapadnoslovenskom ratištu u posljednjih nekoliko dana u položaj hrvatskih snaga sve češće se narušava primirje. Tako je juče oko 17 sati i sinoć iz pravca Nove Gradiške i Crničke Šagovine na srpska sela Medere i Trnavu, te na položaje JNA kod Dragalića ispaljeno više desetina mina i granata.

Ni prošle noći, a tako ni danas prije podne nije bilo bez provociranja. Jutros oko pola četiri hrvatske snage su iz pješadijskog oružja i minobacačima napale položaje JNA u rejonu Medara, ali gubitaka nije bilo. U tri sata i četrdeset i pet minuta, a zatim u četiri sata i četrdeset minuta iz pravca Krdije hrvatski oružnici su zaustavili pješadijskom vatrom napadali na odbrambene linije JNA kod Jasenovca, kojima su bili prišli na 150 metara, ali su ih snage JNA zaustavile i prisilile na povlačenje.

Na prostorima oko Širinaca i Čaprinaca, sjeverozapadno od Nove Gradiške, i dalje se vrši pregrupisanje i dolazak novih

hrvatskih snaga, koje su uspostavile svoje položaje samo tri stotine metara dalje od linije koju drže vojnici JNA i teritorijalci. Da li je ovdje u pitanju priprema za nove napade ili za zauzimanje što boljih pozicija prije dolaska snaga UN, teško je procijeniti, ali jedno i drugo ide na štetu srpskog naroda.

Što se tiče stanja na ostalim dijelovima zapadnoslovenskog ratišta, ono je nešto povoljnije. Već nekoliko dana primirje nije ozbiljno narušavano kod Pakraca, Stare Gradiške i Novske a ni na graničnom području sa Bosanskom Gradiškom, ali je manjih provokacija sa strane hrvatskih snaga i na tim područjima bilo.

Pripadnici JNA i teritorijalci u potpunosti se pridržavaju dogovora o prekidu vatre, a danas se očekuje da će ovo područje posjetiti i oficiri za vezu UN, koji su juče poslije podne doputovali u sjedište Banjolučkog korpusa. Vjerovatno će imati prilike da se uveče u to ko stalno potkopava dogovoreno primirje.

Gojko ŠERBULA

„GLAS“ UI. AVNOJ-a 93 Osnivač lista: Skupština opštine Banja Luka

Glavni i odgovorni urednik: Miro Mladenović

Redakcijski kolektiv: Mirko Kisjan (zemlja-svijet), Emin Krkić (idej), zamjenik glavnog i odgovornog urednika), Ratko Marić (Banja Luka), Miro Mladenović (glavni odgovorni urednik), Nikola Guzijan (Nedjeljni Glas), Svetlana Pezer (kultura), Stevan Risović (sport), Dragan Soćanski (Bosanska krajina)

Redakcija - telefoni: glavni i odgovorni urednik 12-032, desk 12-076, 12-084, daktilografi 12-004, telefaks 12-032. Oblasno u Ulici Veselina Masleše 13, telefon i telefaks 11-948, rukovodilac Poslovnice 11-964, Teleks 45-208 YU „Glas“

Dinarske uplate: žiro-račun broj 10500-601-12456 kod SDK Banje Luke

Izdaje i štampa JNIGP „Glas“
Direktor: Josif D. Rakić

Uplate na devizni račun broj 10500-620-71000-522 kod Banjolučke banke DD Parja Luka
KOPIJU I PLATNIC ZA PPET PLATU POSLATI NA OGLASNO
Na osnovu mišljenja Ministarstva za informacije SR BiH br. 04-091-58-45/91 od 15.2.1991. godine „Glas“ se oprezuje poštiti od 3 posto za tarifnog br. 87 zakona o privremenim mjerama o porezu na promet proizvoda i usluga. Službeni list SFRJ br. 4/91
Adresa: AVNOJ-a 93, Telefoni: centrala - (078) 24-055, 24-030, 24-040, 24-1791, 24-180, direktor-Preduzeća i pomoćnici direktora Preduzeća 22-854 i 22-859, telefaks 22-868
Za RJ „Grafika“ Brno Lužurčić

SAOPŠTENJE S VANREDNOG ZASJEDANJA ARHIJEREJSKOG SABORA SPC

PORUKA SRPSKOM NARODU

● **Upućeno pismo papi Jovanu Pavlu Drugom u znak protesta prema njegovom jednostranom i nehrišćanskom odnosu prema istorijskim pravima srpskog naroda**

BEOGRAD, 18. januara (Tanjug) — Svestan ozbiljnosti ovog istorijskog trenutka, Sabor Srpske pravoslavne crkve uputio je poruku srpskom narodu i međunarodnoj javnosti, kao i pismo papi Jovanu Pavlu Drugom u znak svog dubokog žaljenja i protesta zbog njegovog jednostranog i nehrišćanskog odnosa prema etničkim, građanskim i istorijskim pravima srpskog naroda i njegovom hrišćanskom dostojanstvu.

To se ističe u današnjem saopštenju sa vanrednog, dvodnevnog zasjedanja Svetog arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne crkve (16. i 17. januara) Dvije glavne

teme zasjedanja, na kome je predsjedavao patrijarh gospodin Pavle, bile su: — Sa današnja zbivanja u Jugoslaviji i svijetu koja imaju dalekosežne posljedice za srpski narod i druga — prevaziženje raskola u srpskoj crkvi.

Sabor je posebnu pažnju posvetio prevaziženju raskola u srpskoj crkvi Amerike i Kanade, Australije i Zapadne Evrope i na osnovu zaključaka zajedničke komisije, crkveno-narodnih sabora i episkopskih savjeta objiju strana donio odluku da se zajedničkim služenjem svete liturgije od strane patrijarha Pavla i mitropolita novograđaničkog i Irineja, 15. februara — na Sretnije Gospodnje, potvrdi apostolski prijem je-

rarhije novograđaničke mitropolije i valjanost svih sveštenoradničkih izvršenih u „slobodnoj srpskoj crkvi“ od nastanka raskola 1963. godine“.

Sabor se raduje zaceljenju ove dugogodišnje duhovne rane na telu naše svete crkve i poziva svetosavski srpski narod na jedinstvo, mir i slogu“ navodi se dalje.

Na kraju saopštenja sa zasjedanja je poruka koja glasi: „Sabor podstiče sve Srbe da uzajamnim praštanjem prevaziđu sve svoje stare i nove doobe i da se kroz duhovno-moralni preporod i nacionalno pomirenje pokažu dostojni svog istorijskog opredeljenja i svoje zajedničke budućnosti“.

OFICIRI ZA VEZU OTIŠLI NA POLOŽAJE

Mirovnjaci na djelu

BANJA LUKA, 18. januara — Oficiri za vezu UN pri komandama JNA, koji su juče stigli u Banju Luku, jutros su napustili Komandu Banjolučkog korpusa, i po grupama krenuli na svoje položaje.

Uz zaglušujuće zvuke sirena i rotirajuća svjetla patrolnih kola, pripadnici SSUP-a i banjolučkog SUP-a koji obezbjeđuju oficire UN desetine bijelih džipova, s velikim crnim oznakama UN krenulo je putem Knina, Bihaća, Bileće, Dalja, Sida i Beograda. Jedna tročlana grupa ostaje u Banjoj Luci. Inače, obezbjeđenje oficira za vezu koji su juče ovdje stigli iz Beograda i italijanskog grada Pize preko Zagreba i Bosanskog Samca, bilo je premariječima pripadnika SSUP-a „maksimalno“. Starosjedioci tvrde da nije bilo takvo ni prilikom boravka predsjednika Tita u Banjoj Luci 13. novembra 1978. godine.

Tokom sinoćne večere u Domu JNA, pri Komandi Banjolučkog korpusa, zamjenik vode grupe za jugoslovensku stranu britanski potpukovnik Tejlor zahvalio je na svemu što su članovi državnog komiteta za saradnju sa predstavnicima UN uradili, kako bi učinili njihov boravak ovdje što prijatnijim kao i na toplim riječima dobrodošlice pukovnika Lepira koji je ujedno obećao punu pomoć mirovnjaciima.

Prema izvjesnim podacima iz krugova bliskih državnom komitetu, u Beogradu će se nalaziti petočlana komanda grupe oficira za vezu za jugoslovensku stranu (Egovjs), koju sačinjavaju komandant pukovnik Vilson iz Australije, potpukovnik Kostelo iz Irske, major Kameran iz Velike Britanije i kapetan Štrebel iz Švicarske.

U Beogradu će biti još jedna grupa oficira za vezu, pri Generalštabu JNA, Nju sačinjavaju: šef grupe potpukovnik Šulkov iz Rusije, potpukovnik Tejlor iz Velike Britanije i major Cepkovič iz Kenije.

U Dalju će se nalaziti major Anan-Brobi iz Egipta, u Zadru major Mohamed iz Bangladeša, major Laroš iz Kanade i major Abdelkader iz Egipta. I, konačno, u Dubrovniku, major Dirije iz Francuske, major Abdula iz Malija i komandant Broken iz Irske.

Svaka tročlana grupa ima na raspolaganju bar jedno terensko vozilo snabdjeveno kompletnom komunikacionom i drugom opremom koja omogućava grupi, ma gdje na terenu bila, da djeluje potpuno nezavisno od pozadine, rekli su novinarima oficiri UN.

Pripadnici i stariješine Banjolučkog korpusa poželili su im jutros mnogo sreće u vršenju misije koja, sudeći po naprednim vijestima sa zapadnoslovenskog ali i drugih ratišta — o sve češćim kršenjima prekida vatre, neće biti laka.

Jovan KOVAČIĆ

BANJOLUČKI KORPUS O REFERENDUMU U BOSNI I HERCEGOVINI!

Prozirna obmana naroda

BANJALUKA, 18. januara (Tanjug) — Pripadnici Banjolučkog korpusa zahtijevaju od predsjednika Bosne i Hercegovine Alije Izetbegovića da odustane od svoje formulacije pitanja na eventualnom referendumu o budućnosti i republike.

U saopštenju koje je jutros izdala press-služba Komande Banjolučkog korpusa ističe se da „Vojnici i stariješine Banjolučkog korpusa zahtijevaju od predsjednika BiH Alije Izetbegovića da, ako već želi da formuliše pitanje za referendum, onda da to učini na sljedeći način: da li ste za suverenu Bosnu i Hercegovinu u sastavu nove Jugoslavije?“

Iz jutrošnjeg saopštenja press-službe Komande Banjolučkog korpusa ne može se, međutim, izvesti čvrst zaključak da li su stariješine i vojnici Banjolučkog korpusa za ili protiv održavanja referenduma uopšte i kakav je njihov stav o tome da li bi referendum trebalo da bude izjašnjavaње građana ili naroda. Pripadnici Banjolučkog korpusa, kako se naglašava u saopštenju smatraju da referendumsko pitanje, onako kako ga je Izetbegović formulisao, sugerise potvrdan odgovor čime se kako se kaže preudicira rezultat tog izjašnjavaња. U saopštenju se zaključuje da je tako postavljeno pitanje, „čista i prozirna obmana naroda“.

PROVJERA BORBENE GOTOVOSTI U NEKIM DIJELOVIMA BOSANSKE KRAJINE

Uspješna mobilizacija

BOSANSKI PETROVAC, 18. januara (Tanjug) — U cilju obuke i provjere borbene gotovosti sinoć i danas u zapadnom dijelu Bosanske krajine izvršena je mobilizacija jednog dijela jedinica rezervnog sastava milicije i teritorijalne odbrane.

Mobilizacija je provedena i opštinama Bosanski Petrovac, Drvar, Bosansko Grahovo i Glamoč.

Prema izjavi starješina, odziv na mobilizaciju bio je preko 90 odsto. Naročito je dobar odziv bio u Bosanskom Petrovcu i Drvaru.

BANJA LUKA

Ispraćeni regruti u JNA

Regruti pred polazak iz Banje Luke

BANJA LUKA, 18. januara — Na odsluženje vojnog roka u JNA danas su ispraćeni regruti iz Banje Luke. Oni će već sutra obući uniformu u jedinicama na području Srbije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Makedonije. U banjolučkom Domu JNA danas nije bilo rječ odavno i nema uobičajene svečanosti, s kulturno-umjetničkim programom, novorima (starješina i predstavnik Skupštine opštine). Regrutima je uspješan boravak u jedinicama JNA poželio predstavnik TO Banja Luka.

Mladice su ispred Doma JNA danas ispratili roditelji, rođaci, prijatelji. Bilo je suza, nezvjesnosti ali i pjesme ponosa.

Mile Dimitrić, koji je ispraćao sina **Gorana**, rekao je da uprkos svemu što se danas događa ne strahuje za sina i da se ponosi što će biti vojnik JNA.

Regrut **Aleksandar Trubarčić** će zbog slučajaja služiti vojni rok u Biloj Crkvi, u istoj kasarni gdje je uniformu JNA nosio njegov otac (prije 19 godine). Veli da svako mora da izvrši svoje obaveze.

Ninoslav Vrnčić kaže da je njegov brat već nekoliko mjeseci na ratištu u jedinicama JNA, te da će i on uniformu časno nositi.

Vladimir Valentić i Zoran Kovačević ističu da i ako budu upućeni na ratište nakon obuke, nema straha. Nastojće da svoje zadatke izvrše na najbolji način.

M. D.

Snimio M. ŠUKALO

BANIJA

POKRENUTA AKCIJA ZA OBNOVU

● **Armija neće ostaviti narod na milost i nemilost ustašama, naglasio pukovnik Stobdan Tarbuk**

PETRINJA, 18. januara (Tanjug) — Nema govora da će armija ostaviti ustašama na milost i nemilost narod Banije, Korduna, Like, kao i cijele Krajine, istakao je danas na sjednici ratnog predsjedništva opštine Petrinja, pukovnik Slobodan Tarbuk, komandant jedinice koja se nalazi na tom dijelu Banije.

U raspravi, koja je vođena o aktuonoj političko-bezbjednosnoj situaciji u petrinjskoj opštini i na Baniji, pukovnik Tarbuk je rekao da će svi pripadnici armije odlučno braniti Krajinu i Jugoslaviju.

Ponosni smo efikasnim oslobađanjem i odbranom Banije. Tako će biti i ubuduće, ukoliko se ne dozvoli unošenje defetizma i razdora u redove branilaca i srpskog naroda“, rekao je pukovnik Tarbuk i dodao: „još uvijek nam je napreći zadatak da budno i čvrsto držimo front prema ustašama, koji na Baniji nisu uspjeli ni sa jednim diverzantskim

upadom, ni protivudarom, a sami su potučeni do nogu, uz minimalne gubitke u redovima teritorijalaca i armije“.

Ratno predsjedništvo Petrinje danas je, kao napreći zadatak, označilo obnovu opštine. U tom cilju uputio je poziv svim ljudima iz tog kraja da dođu i pomognu. Potrebni su stručnjaci i radnici svih profila i materijalna pomoć.

Posebno će se, rečeno je, povesti akcija na obnovu preduzeća „Gavrilović“ koje je, ocijenjuje se, imalo minimalna razaranja u ratnim operacijama.

Ratno predsjedništvo Petrinje odlučilo je danas da Srpskoj pravoslavnoj crkvi vrati imovinu, koju joj je oduzeta poslije drugog svjetskog rata.

Pokrenuta je akcija da se sačini spisak ratnih zločinaca iz ovog kraja, kojima će se zabraniti povratak u Petrinju.

РАЈКО НОВАКОВИЋ
ПРЕДСЈЕДНИК
СКУПШТИНЕ
ОПШТИНЕ
БОСАНСКИ
ПЕТРОВАЦ
О АКТУЕЛНИМ
ПОЛИТИЧКИМ
ПРЕВИРАЊИМА

НА ПЕТРОВАЧКОЈ ЦЕСТИ – ПУТОКАЗ ЈУГОСЛАВИЈА

БОСАНСКИ ПЕТРОВАЦ, 17. јануара — Вођени одређеним народом и користећи резултате плебисцита, одборници Скупштине општине Босански Петровац добили су одлуку о неутуђивом останку овог подручја у саставу државе Југославије — истиче председник општине Рајко Новаковић одмах на почетку разговора о актуелним политичким превирањима у тој средини. Зато се на овој територији проводе искључиво савезни закони и прописи, а што се тиче захтјева за признавање независности Републике Босне и Херцеговине — обзиром да њеним чином не само нарушен, него и срушен устави поредак одборници су одбили. Одлуку да се, до повлачења тог захтјева на подручју Босанскопетровачке општине НЕ примјењују закони и прописи Републике, није извршавају одлуке које су у супротности са савезним.

Претходно смо — ради мира, укинути, разговарали са целицима свих странака, истиче Новаковић при чему су неке неуставне и откопане, према је и даље дио чланства Странке демократске акције настава да подржава екстремну политику, одричући унапријед постојање државе Југославије и оспоравајући извршавање обавеза према тој држави. А српски народ, који је овде већински (75% Срби, 21% Муслимани и 4% Југословени итаци).

● Скупштинском одлуком Босански Петровац остаје неутуђива територија државе Југославије ● Петровачке цесте непроходне за хрватске муповце и зенге ● Чује се и понеки „гласноговорник“ екстремне политике СДА

— објашњава даље Новаковић — учествовао је активно и дао велике жртве за стварање и преи друге Југославије, па зато не може прихватити да се одлуком оних који за ту државу имају ништа нису дали, она једноставно укине. Осим тога, наши дједови и очеви, када су гинули и жртвовали се за ту Југославију, нису постављали питање гдјина ни су оне постојале, а на овим просторима нису гинули само Петровачки него су гинули и просјетери Србије и Црне Горе, док су наши гинули и у другим крајевима, ослобађајући и оне који се сада одричу те државе а била им је и те како добра и корисна протеклих пола стољећа.

Што се пак Армије тиче — спомине председник Новаковић — тренутно је у јединице ЈНА укључено око 250 Петровачана, а сплиједом наших скупштинских одлука да се устави непожаљ БиХ не може мијењати у односу на Југославију, ми смо предали евиденцију војних обавезника надлежном војнотериторијалном органу који врши преглед и попуњу јединице ЈНА обавезницима из општине Босански Петровац. И

сада управо очекујемо мобилизацију веће формације од око 740 војних обавезника. Иначе одзив на мобилизацију је до сада био добар, око 70 посто а има и доста добровољаца, међама нисмо афирмисали начело добровољности него начело обавезности. Ипак нисмо спречавали оне који су то хтјели. Проблем је био у неслазиви дијела муслиманског становништва које се придржава неуставних одлука неколиког Председништва и вјера Босне и Херцеговине о наводно неелегалним позивима ЈНА на регрутацију. Ипак се — истиче међутим председник Новаковић — ради само о ријешу овдешњих Муслимана који се налазе под утицајем екстремне политике СДА која искључује заједнички живот са Србима. Нашу руку је увијек пружена у том праву, а из сада нисмо стекли увијерење да се то с њихове стране узвраћа.

Иначе, када је ријеч о политичко-сигурносним ситуацији, било је покушај улаза и хрватских муповца и зенга на подручје општине Босански Петровац када су разбојници и хрватским ра-

тиштима покушали, преко Кладуше и Цазина, да се пребаци у западнохрватског хрватског становништва. Ти покушаји су осуђени и Босанскопетровачке цесте остају трајно чуване и затворене за такве и сличне недобројамљернике — тврди Рајко Новаковић.

Народ Босанског Петровца поручио је на крају председник Новаковић који је искусио ратне страхоте и у првом а последице у другом светском рату, у потпуности је за опцију МИРА. За све проблеме ми смо спремни дати мирно, демократско рјешење. У ствари, смањено да нам нико не може одузети право да остане ми живимо у нашој држави Југославији. Само нас из ње могу извести одређеним то правом — сигом а на коју немо знамо говорити — Знаци, отишле су од матичног државе Југославије, отишле су од матичног српског народа ни у каквим комбинацијама не може доћи у обзир. То нешто право Срби су уставотворили народ у Босни и Херцеговини, ми смо криво то своје право платили, па нећемо дозволити да нам га ико одузме. Плебисцит је усталим био демократски одговор нашег народа на све опције и крпкулације у Босни и Херцеговини и само нас — сила могу покушати извести из Југославије и отишле су извештај митичног српског народа.

В. ЧАЛИЋ — ЈЕРГОВИЋ

ЗАМЈЕНИК САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА ФИНАНСИЈЕ СЛАВОЉУБ СТАНИЋ О ДРЖАВНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА У ПРЕЛАЗНОМ ПЕРИОДУ

ДРЖАВА МОРА ФУНКЦИОНИСАТИ

Функције државе и њене институције још постоје, као и обавезе Југославије према спољном свијету. То су, наравно, нечим мора и финансирати, а постојећи систем финансирања федерације је већ утврђен и наредујемо још у току прошле године. Наиме, од краја 1990. године републике и покрајине су почеле да издржавају приход који по савезним прописима припадају буџету федерације. Око 70 мили-

јарди динара сливало се у федералну касу искључиво од царина, изјавио је замјеник савезног секретара за финансије Славољуб Станић. У таквој ситуацији, долаје, Станић морали смо знатно измијенити карактер буџета. Број корисника је битно смањен. За државу су само основне намене — текуће финансирање ЈНА, војне пензије, рад савезних органа, инвалидско-бесрачка зашти-

та и Фонд за одређене социјалне потребе прије свега помоћ расељеним Лицима.

Станић напомиње да су републике изворне приходе федерације планирале за ову годину као своје, па је зато прихваћено да се већи део буџетских расхода финансира кредитним код Народне банке Југославије. И у прошлој години око 60 одсто буџетских потреба финансирали су из примарне емисије. Промјењеном изданим политиком за ову годину утврђени су оквири који садрже и кредитирање буџета федерације. Ако се утврђена политика испуштаје, неповољни ефекти примарне емисије ће бити мањи. Са друге стране, и средства за финансирање буџета преливају се преко банкарских канала што такође релативизира неповољне ефекте.

Држава дакле, закључује Станић, мора функционисати у прелазном периоду, а то подразумева и обезбјеђивање минимума њених функција.

У СРПЦУ СЕ ГРАДИ НОВА ПОШТА

До маја — 1700 НОВИХ ПРИКЉУЧАКА

● Ово је једина значајнија инвестиција која се реализије у последњих неколико година у србачкој општини — Отклањање уских грла у телефонском саобраћају

СРБАЦ, 18. јануара — У Српцу се гради нова зграда поште која ће омогућити инсталацију нове телефонске централе са 3 хиљада прикључака чиме ће се открити уско грло у србачком телефонском саобраћају. Изградња поште и инсталација нове дигитралне централе, Србац и околнина ће добити 1700 нових прикључака, што ће дозволити нарасле потребе, како становништва тако и привреде. Зграда је стављена под кров, а сада се изводе знатни радови — У изградњу нове поште и набавку опреме инвестираће се око 134 милиона динара. Грађевински радови су у завојастку, јер су требали бити завршени до краја прошле године, изјављује ће, по свему судећи, поскупити инвестицију. Очекујемо да ће нова централа проградити до маја, јер смо опрему одavno набавили.

— каже Горан Лазаревић, руководилац Поште у Српцу. Он такође тврди да ће се истовремено неке месне аутоматске телефонске центре повезати подземним кабловима чиме ће се телефонски саобраћај у србачкој општини у првом смислу ричи модернизовати.

Иначе због слабих преносних веза и великог броја двојника те веома лоших услова за одражавање АТ централе у Српцу успостављање телефонских веза је веома отежано, што наноси штету привреди, а истовремено ствара нездравост коју предопштају и српачки кварови. Студа се састављају однекуд завршетка изградње нове поште која је узтерпачено једна значајна инвестиција за последњих неколико година у овој општини.

С. К.

ТРЕЋИ ДАН ЗАСЈЕДАЊА СКУПШТИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

Вријеме за референдум

ТИТОГРАД, 18. јануара (Танјуг) — Председник Председништва Црне Горе Момир Булатовић оцијенио је данас да се последице међународног признавања Словеније и Хрватске још не могу сасвим сагледати, иако само признавање није представљало изненађење.

Булатовић је поднио експозе на данашњој седници црногорске скупштине која засјела већ трећи дан. Анализирајући актуелну политичку ситуацију у земљи и у свијету најновијих догађаја Булатовић је рекао да је витални интерес Црне Горе да црногорски субјективитет и сувереност садржани у југословенском остану сачувани бар до тренутка док се у реални Црне Горе не изјасне за наставак живота у заједнич-

кој држави равноправних република, или, пак, с обзиром на новонастале околности, то више не желе.

— Председник Председништва Црне Горе мр Момир Булатовић рекао је данас у Скупштини ове републике да коришћене већ постојећег југословенског суверенитета и континуитета даје низ предности у овом периоду, без обзира на опцију за коју се грађани Црне Горе буду одређили на референдуму.

Имајући све ово у виду по ријечима Булатовића државни органи Црне Горе сматрају да је сада право вријеме да се изјасни претходно изјављивање грађана ове републике о облику и обиму њене суверености.

ПОСЕБНЕ МЈЕРЕ" ХРВАТСКЕ ВЛАДЕ

Именовани повјереници за Двор,, Книн и Слуњ

ЗАГРЕБ, 18. јануара (Танјуг) — Влада Републике Хрватске доносила је одлуку о полумијално посебних мјера у општинама Двор, Книн и Слуњ. Према тим одлукама, објављеним у најновијем броју „Народних новина“ Службеног листа Републике Хр-

ватске, распуштају се скупштине општина у тим мјестима, а одборницима скупштине престаје мандат. Уједно се разрешају дужности и Извршна вијећа Скупштине општине Двор, Книн и Слуњ.

Влада Републике Хрватске истовремено је именovala своје повјеренике који, како се наводи, преузимају све властодужности и одговорности скупштине општина. За повјеренике Владе Републике Хрватске у општини Двор именован је Антун Вукореп за општину Книн Петар Пашић, а за општину Слуњ Стипе Пољак.

Према одлукама хрватске владе, које су, како стоји у „Народним новинама“, донесене 4. јануара, органи управе и други државни органи у споменути општинама настављају рад под непосредним надзором повјереника владе, односно њених помоћника.

На темељу Закона о Влади Републике Хрватске, оне одлуке доносиће су и раније за бројне друге општине, а вјешта за повреду тих одлука, како се наводи, осигурава по потреби Министарство унутрашњих послова Републике Хрватске.

ИЗ СЛУЖБЕ ЗА ИНФОРМИСАЊЕ БАЊОЛУЧКОГ КОРПУСА

НИЈЕ БИЛО УТАКМИЦЕ

Поводом све чешћих информација у средњима јавног информисања о наводној фудбалској utakмици између припадника Бањолучког корпуса и хрватских „гардиста“, Служба за информисање Бањолучког корпуса овлашћена је да објави саопштење.

Свијести о наводном фудбалском сусрету између припадника Бањолучког корпуса и хрватских „гардиста“ ништа су измишљотичне психолошко — пропаганд-

ног апарата хрватске паравојске и добро познате машинерије за лансирање лажних вјештина — Кине. Истина је само у томе да су хрватски „гардисти“ припадницима ЈНА дојели једну такву utakмицу, али су ови тај приједлог енергично одбили.

Јер, познато је да, нарочито у последње вријеме, хрватске пропаганда чини све и не бира средства да остави својим утакмицама у ЈНА у том склопу пласира и тако бесмислене приче. Из таквих бесмислица лако је препознатљива намера хрватске

пропаганде да прикључи да се војницима јавно обезбеди дају страна на том дијелу фронта веома лако мир и збркавају, што асопшто није тако.

Јер, уз такве вјеште о наводним мировним акцијама хрватске паравојске врши, скривају растојање од неких првих одбрамбених линија, уоплава се и долази јаким резерве. Доста зарезу условима таквог понашања хрватских оружника може вјеровати у њихове добре намере.

ПОСЛИЈЕ ПРИЗНАВАЊА ДРЖАВНОСТИ СЛОВЕНИЈИ И ХРВАТскоЈ ОД СТРАНЕ ЕЗ

МЕДВЈЕЋА УСЛУГА

● Признавање Хрватске од стране ЕЗ, и долазак „плавих шљемова“ — нуди српском народу у административном простору ове републике само перспективу „специјалног статуса“, оно што је управо садржано у мировном концепту Сајруса Венса. Хоће ли то Срби прихватити — у то мало ко може и хоће да вјерује. Да ли ће стога рат у Хрватској бити настављен, још жешћи и прљавији — видјеће се врло брзо

на својој сецесионистичкој стази. Са најмање жртава, и људских и материјалних — ова република „одлази“ у западноевропско „сазијежђе“, онако како је и обећала на почетку игре, иако многе Нејверне Томе нису у то вјеровале. Искористивши југословенски крив за владиту афирмацију и стицање преимућства, економског и политичког, „код куће“ и у свијету, затим, изабравши, у буквалном смислу ове ријечи, „сиромашни Југ“ (као сиромашну базу) и „Јужњаке“ (као радну снагу), те изабравши диоуби биланцу са Југославијом — ова република узела је од заједничког живљења максимално, и отишла без поздрава и захвала! Чак напротив, отишла је национално, са цинизмом, бахатошћу, ликованјем и презиром. На души и образу остали су и дај животи оних младих војника ЈНА у које је пуцала попут бескрупулозног мафијаша. И још много штошта остало је на души дежеле.

А на примјеру Хрватске показало се да је Европа још једном посрнула под немачком чизмом. Показало се, такође, да Организација уједињених нација игра само улогу ватрогасца у југословенском случају а не улогу катализатора и заштитника људских права. Послије признавања хрватске државности „плавих шљемова“ ће

доћи да буду лажна завјеса између српског народа (њихових права и „наводних“ територија) и хрватске власти. Долоаском „плавих шљемова“ — ЈНА ће бити дислоцирана са подручја неовисне државе Хрватске, снаге ТО Српске Републике Крајине ће бити разоружане, и то ће дати могућност хрватским властима да прерогативе правне државе проведу на цијелом свом административном простору. Хрватска је своје европско признавање платила високом цијеном — огромним људским жртвама и материјалним разарањима, са напоменом да ова република — држава у Европу улази са великим хендикепом: готово трећина њеног административног територија није за сада под њеном војном, политичком и правном ингеренцијом

Дванаест земаља Европске заједнице, односно укупно 31 земаља признала је, до сада, Хрватску — и то у часу кад југословенска политичка криза још није ријешена кад је српско политичко питање посве отворено, неријешено — у усјајаној тачки ратног хаоса. Признавање Хрватске и долазак „плавих шљемова“ — нуди Србима у административном простору ове републике само перспективу „специјалног статуса“ оно што је управо садржано у мировном концепту Сајруса Венса. Хоће ли то Срби прихватити — у то мало ко може и хоће да вјерује. Да ли ће стога рат у Хрватској бити настављен, још жешћи и прљавији — видјеће се врло брзо. Зато се може поставити питање: Ко је Европска заједница — направља међвећу услугу — себи или некоме другоме? А АНУШИП

ВРИЈЕМЕ И УСЈЕВИ

МРАЗ ПРИЈЕТИ ПШЕНИЦИ

БОСАНСКА ГРАДИШКА — Прошла јесен, а тако и овај први зимски мјесец, нису нимало наклоњени земљорадницима у Лијевој пољу и Поткозарју. У ствари одавно није било теже јесенско-зимске сезоне. Сјетва је каснила због неповољних временских прилика, недостатка погонског горива и радне снаге, а исто се догодило и с бербом кукуруза. На имањима земљорадника пшеницом је засијано само око 60 одсто планираних површина, а извршење плана сјетве подбачено је и у пољопривредном добру. Младен Стојановић

На касну сјетву надовезала се сува, беснежна зима, с ниским температурама, што је изазвала голомразацију на засијаним ораницама на којима је пшеница тек изникла. Голомразација је за неојачано коријење изникле пшенице веома штетна, а тако и за пшеницу која још није никла. Садашње стање се може промијенити само уколико дође до повећања температуре, али би — како кажу пољопривредни стручњаци — сада за жито најбоље дошао снијег.

Г.Ш.

И ПОРЕД ВЕЛИКИХ ПОТРАЖИВАЊА „ЕЛЕКТРО ПРЊАВОРА“

Без искључења

ПРЊАВОР — Вриједност испоручене електричне енергије прњаворским потрошачима с посљедњим даном прошле године достигла је 113 милиона динара. Наплаћено је 74 милиона, што је у поређењу са реализацијом у другим крајинским местима ипак здоровљавајући податак. „Електро Прњавор“ није до сада приступао оном најнепопуларнијем облику наплате — искључењу и судским тужбама. Такве мере избјегаваће се и у будуће иако су електричари свјесни да им дуговања спречава нормално пословање. Мање ће се увлагати у реконструкцију и модернизацију постојеће мреже па ће наравно, цех платити потрошачи а међу њима и они који су уредније платили. Б.Р.

У ПРОШЛОЈ ГОДИНИ НА ПУТЕВИМА СРБАЧКЕ ОПШТИНЕ

Мање удеса, више погинулих

СРБАЦ 18. јануара — Према подацима Станице јавне безбједности у Српцу током прошле године на путевима ове општине догодило се 136 саобраћајних удеса у којима је 6 лица погинуло, 15 теже и 31 лице лакше повријеђено. Материјална штета износила је 3 милиона и 850 хиљада динара

У односу на претходну 1990. годину број удеса је нешто мањи, али је број погинулих двоструко већи. Највећи број удеса догодио се на магистралном путу Србци — Нова Топола а најчешћи узрок несрећа била је неприлагођеност возача условима саобраћаја, вођња под утицајем алкохола и техничка неисправност возила. Доста саобраћајних удеса како су нам рекли у С.Б. догодило се због пометња регионалних и локалних путева у овој општини. С.К.

ПРОБЛЕМИ У ОБЛАСТИ СОЦИЈАЛНЕ И ДЈЕЧИЈЕ ЗАШТИТЕ: ЧЕЛИНАЧКЕ ОПШТИНЕ

На помоћу социјална биједи

● Новчана помоћ од 600 динара мјесечно не може бити за куповину хљеба, а о осталим потребама нема ни говора

ЧЕЛИНАЦ, 18. јануара — Посљедњих година у Заједници социјалне и дјечије заштите у Челинцу суочени су са финансијским тешкоћама. За финансирање најнеопходнијих потреба на крају полугодња прошле године недостајало је дио средстава за реализацију чланских задатака. И поред економских тешкоћа прилив прихода социјалне заштите остварен је са 96 одсто у односу на план. Новчана помоћ прима 79 а породици додатак 23 лица. Заштиту стандарда користи 109 лок је 18 изнемоглих лица смештено у домове и ризне установе. Највећи дио средстава издваја се за смештај изнемоглих лица у домове, затим минималне новчане помоћи и школовање лица ометених у психосоцијалном развоју

У области дјечије заштите ситуација је повољнија. У дјечијој вртици у Челинцу обезбјеђен је безбрижан боравак за 90 дјеце од двије до шест година старости. У прошлој години Заједница дјечије заштите у Челинцу остварила је приход — за 11 мјесеци — од два милиона четири стотине двадесет пет хиљада динара, иако са 95 процената у односу на план. Највећи дио средстава издвојен је за рад дјечије вртице. О стању и проблемима у области социјалне и дјечије заштите расправљано је на учесничкој седници СО Челинац. Закључено је да се у будуће морају предузимати све мере како би се превазишле и ублажиле тешкоће у овој области. Св. МИЛИЈЕВИП

СВЕ ИЗРАЖЕНИЈИ НЕРЕД У ПРЊАВОРСКИМ ПРОДАЈНИМ ОБЈЕКТИМА

Претрпана илегална складишта

ПРЊАВОР, 18. јануара — За прњаворске трговце, поготово оне сумњивог морала, настала су злата времена. Може се то закључити из свакодневних налаза овдашње инспекције. Пријаве се подиоце у серији, али и пријена санкција не утиче на заштиту све угроженејих потрошача.

Због тога је тржишна инспекција предложила реализацију пројекта којим би се остваривала знатно уједињена сарадња са инспекцијом Општинске управе друштвених прихода, али и судским органима и радницима милиције. Заједничким снагама покушаће се отклонити општи хаос какав већ данима влада у везини: прњаворских продајних објеката. У неколико продајних објеката откривене је детергент приватних произвођача из Словеније и Македоније који је тек неуспјела

имитација „правог“ прашка за прање. Посебна прича су мушке око поскупљења разне робе и криво прикривање у илегална складишта. Стварају се тако вјештачке нестанице, а разлика цијени наравно одлази у корист трговца. У продајном складу „Промет“ инспектори су открили киде за купање и ламперују, рибу која је далеко од потрошача чекала нову цијену. Нису имуни на све радове били ни у скла-

дишту Бљодучке. Грађење је прикривање извесна количина перката.

Чињеница је да свега десетина тржишних инспектора не могу покривати целокупно општинско подручје. Због тога потрошачи на располагању за пријаву сумњивих радњи однедавно стоје посебан телефонски број у складу са инспекцијом. Б.Р.

ГРУЗИЈА Гамсахурдија ће поново бјежати

МОСКВА, 18. јануара (Танјуг) — Сигниту председник Грузије Звијад Гамсахурдија поново ће бјежати из земље — изјавио је данас новинарима привремене премијер Тенгиз Сигуа. Гамсахурдија, који је севрнут као диктатор, брзо ће увијети да неужива подршку народа.

Звијад Гамсахурдија, који је 6. јануара на септактуларан начин пребјегао у сусједну Јерменију, пре два дана се вратио у западну Грузију са намером да изазове грађански рат и поново преузме власт.

Војни савет, који је преузео власт, самоуверено тврди да

контрполичку ситуацију у Грузији мања се минити присталица Гамсахурдије одржавају готово свакодневно и у Тбилисију и у Западној Грузији. Привремене власти тврде да се број минитингаца смањује и да неће доћи до сукоба.

Звијад Гамсахурдију привремено лиши су на бјекство из Грузије оидери опозиције оптужују под за диктатуру и политичке промашаје. Прије бјекства из Грузије Гамсахурдија је 16 дана био опкољен у бункеру у згради владе у Борбама на ушљима Тбилисија погулио је више од сто, а рањено преко 300 лица

БИЉЕЖИМО

ПОКЛОНИ БОРЦИМА НА ФРОНТУ

БОСАНСКА ГРАДИШКА, 18. јануара — Данас су представници МЗ Берек на западносрпском фронту посетили једну од јединица околне бригаде Бањолучког корпуса, који командује старјешина Симић. Том приликом војницима је уручено више десетина комада топлих веша, 60 пари чарапа и пригарава, зат-

им леће количине јабука, свињско печење и сокони. Акцију прикупљања ових поклона организовале су жене Берек, међу којима су се највише истакле: Мара Чергић, Вида Стјепковић, Душанка и Снежана Којић, Нада Цикула и Мара Балабан.

Г.Ш.

INTERVJU „NEDJELJNOG GLASA: ANDELKO GRAHOVAC, NARODNI POSLANIK
U REPUBLICI SRPSKOG NARODA BOSNE I HERCEGOVINE

KRAJINA SE UMIRIT' NE MOŽE

Andelko ANUŠIĆ

Kao što je poznato, ovih je dana prva garnitura vlade AR Krajina „sišla sa scene“, kako se to uobičajeno kaže, a što je u svekolikoj javnosti izazvalo lavine suprotstavljenih glasova i glasina. Obratili smo se stoga za objašnjenje i komentar ovih dešavanja gospodinu **Andelku Grahovcu**, predsjedniku Izvršnog vijeća AR Krajina, čovjeku koj je povrh toga i narodni poslanik u svojoj područja u Srpskoj skupštini Bosne i Hercegovine. Inače, gospodin Grahovac je od samog početka u Srpskoj demokratskoj stranci, član je Opštinskog odbora ove stranke u Banjoj Luci, te član političko-ekonomskog savjeta, kako Banje Luke, tako i Srpske republike Bosne i Hercegovine.

„Glas“: Gospodine, Grahovac, šta je sve konkretno, u ekonomskom i političkom smislu, AR Krajina uradila, dok ste Vi bili predsjednik njenog Izvršnog vijeća?

Grahovac: Kada sam izabran za predsjednika IV AR Krajina, bio sam počastvovan, i istovremeno svestan velike odgovornosti koju preuzimam. Kao i na svakom početku, i u našem radu su se pojavile mnoge poteškoće, kako kadrovske, tako i finansijske. Rad vlade se u takvim uslovima svodio, praktički, na rad nekoliko entuzijasta. Ipak, i u takvim okolnostima su postignuti određeni rezultati. Kao najvažnije, pomome mišljenju, je to što je srpski narod povratio vjeru u samog sebe, jer je shvatio da može ravnopravno da parira na svim poljima svojim sugrađanima drugih nacionalnosti, koji su u prošlim vremenima imali monopol na svim nivoima. Ostvarena je saradnja sa Republikom Srpskom Krajinom — na ekonomskom, informativnom, vojnom i političkom nivou. Osvojen je informativni prostor od Koristi, kako za Bosansku krajinu, tako i za Srpsku Republiku Krajinu, preuzimanjem repertitora na Kozari. Kad se zna da je u ovim vremenima propagandni rat čak ubojitiji od mnogih borbenih sredstava, onda se može pretpostaviti šta znači sama mogućnost prikazivanja — riječju i slikom — genocida nad srpskim narodom od strane ustaške vlasti. Inače, do tog vremena naša braća, kako u Bosanskoj krajinu, tako i u srpskim krajinama na administrativnom području republike Hrvatske nisu imala mogućnost da saznaju pravu istinu sa terena. To se, takođe, odnosi i na našu braću u Zagrebu, koji takođe sada mogu da gledaju satelitski program TV-Beograd, i tako izbjegnju jednostrano propagandno i neistinito informisanje Hrvatske televizije. Nadalje, po odlukama vlade AR Krajina, formiran je niz samostalnih predstavništava iz republike Slovenije i Hrvatske, tako da su njihovi dnevni pazari položeni na sopstveni žiro-račun koji ulazi u potencijal naših banaka. Od bivše INE formiran je društveno preduzeće „Trgopetrol“ koje se isključivo

Poslije najava raspisivanja referenduma o suverenosti i državnoj nezavisnosti Bosne i Hercegovine, srpskom narodu ne preostaje ništa drugo nego da se ujedini sa Srpskom Republikom Krajinom, formira zajedničku skupštinu, koncentraciju vladu, i izabere predsjednika, i na taj način operacionalizuje želju srpskog naroda da ostane da živi u jednoj državi, novoj Jugoslaviji

snabdijeva derivatima iz republike Srbije, tako da zajedno sa privatnim i mješovitim pumpama uspijevamo snabdijeti tržište Bosanske krajine svim naftnim derivatima. U vezi s ovim, namjera nam je bila da se ubuduće stvori javno preduzeće „Krajinapetrol“, koje bi ušlo u sastav naftne industrije Srbije, a ne da to postane dioničarsko društvo. Niko nema pravo da samo zbog toga što je spletom izvesnih okolnosti zaposlen u monopolskoj firmi — postane preko noći vlasnik javnog dioničarskog društva. Primjera radi, benzinska pumpa u centru grada nije samo rezultat rada zaposlenih u „Trgopetrolu“, već rezultat ulaganja čitavog grada. Zatim pružena je maksimalna moralna i materijalna podrška dijelovima našeg naroda na Kordunu, Baniji, zapadnoj Slavoniji i Kninskoj krajinu. Potom su izvršene i kadrovske promjene u nekim preduzećima u Banjoj Luci. Primjerice, u listu „Glas“ tako da je ovo glasilo postalo pravi otdzbinski list, koji udovoljava i nastoji da maksimalno udovolji, zahtjevima vremena u kojem se nalazi. Takođe su kadrovske promjene izvršene i u Radio-Banja Luka, kao i u

mного na moj račun i na račun vlade AR Krajina u javnosti izneseno neosnovanih optužbi koje su došle od strane onih koji su rad ove vlade od početka ometali. Ali o njima poslije. Suštinski cilj je bio da se omete rad vlade i spriječi njena podrška Srpskoj Republici Krajini oko ujedinjenja Bosanske krajine i Republike Srpske Krajine. Međutim, prave borce za interese srpskog naroda ne mogu pokolebati prazne priče, i bolesno ambiciozni pojedinci, već ih treba što prije prevazići, i okrenuti se bliskoj budućnosti koja u sebi nosi velike istorijske izazove i promjene. Svizjedno se trebamo okrenuti ka tome, a vremena ce biti dovoljno da se analizira svučiji rad i kazne svi krivci.

„Glas“: U kakvim je finansijskim uslovima radila vlada AR Krajina?

Grahovac: Opštine Bosanske krajine, za protekli period rada, nisu obezbijedile adekvatne uslove, niti finansijsku podršku, tako da sam isključivo ličnim zalaganjem i sposobnostima obezbijedio osnovne materijalne pretpostavke za rad. Tako smo dobili znatnu finansijsku podršku od mnogih firmi i pojedinaca.

„Glas“: Zašto je izostala finansijska podrška od bosanskokrajinskih opština?

Grahovac: Mislim da se to dogodilo zbog toga što je AR Krajina više bila kao nekakav čisto politički potez, a manje stvarna i samostalna političko-ekonomska regija.

„Glas“: Gospodine, Grahovac, oko Vaše uloge rada u vladi AR Krajina kružile su ovih dana raznorazne glasine. Šta možete reći o tome?

Grahovac: Pa Skupština AR Krajina je formirala komisiju za ispitivanje rada vlade. To je bio tipični komunističko-boljševički način dokazivanja nepostojeće „krivice“ jer jemoj mandat očito nekome smetao. Za vrijeme svog rada, komisija nije našla za shodno da me pozove na razgovor, kako bih pružio određene podatke a koji nisu bili pohranjeni u administraciji AR Krajina, jer nismo imali ljude koji bi vodili taj posao. Dok su neki naši uvaženi članovi tražili krivicu i krivce tamo gdje je nije bilo, došlo se preko Službe društvenog knjigovodstva u Banjoj Luci za Hrvatsku odplilo negdje oko 100 000 000 dinara, za koje su oni, vjerovatno, opet na našem crnom tržištu kupili odgovarajući iznos deviza. Opet ovdje naglašavam da nam se ne bi desile ove i slične stvari, moramo se okrenuti rješavanju ključnih i strateških pitanja i problema, a ne da se bavimo sami sobom, jer narod nam nije zbog toga i za to povjerio mandat.

Andelko Grahovac, narodni poslanik u Republici srpskog naroda Bosne i Hercegovine

banjolučkoj pošti, monopolskoj firmi. Ostvarena je vrlo uspješna i plodna saradnja sa vladom Republike Srbije, bez njenih preduzeća i pomoći mnogi od ovih rezultata ne bi bili tako uspjesi. Pri tome smo se nastojali vezati za institucije Vlade Republike Srbije, tako da eventualne personalne promjene u institucijama vlasti Vlade Srbije ili ovdje kod nas — neće negativno utjecati na dalju saradnju između AR Krajine i republike Srbije.

„Glas“: Šta se zaista desilo sa vladom Autonomne regije Krajina?

Grahovac: Ne ulazeći u detalje, mogu samo reći da je

„Glas“: Kakvo je vaše mišljenje o rasporedu „plavih šljemova“, i uopšte njihovom dolasku u Jugoslaviju?

Grahovac: Na osnovu svih dosadašnjih iskustava u svijetu: snage „plavih šljemova“ bi trebalo da se rasporede na liniju razdvajanja vatre. Samo bi se na taj način mogao efikasno ostvariti mir na zaraćenim područjima. Srpski narod u Krajinama je iskvario i plebiscitom se izjasnio da želi da živi u Jugoslaviji, izato nevidim razloga da to ponovo čini. Bez obzira na pojedine stavove nekih predsjednika opština u Srpskoj Republici Krajini koji se uglavnom slažu sa mirovnim konceptom Sajrusa Vensa, mislim da je pravo mišljenje sadržano u izjavi Skupštine vlade Srpske Republike Krajine i predsjednika dr Milana Babića, koje ja dajem maksimalnu podršku. Jer „Krajina se umiriti ne može“ kako kaže narod. Srpski narod, osim njega samog, ne treba nikakve garancije, a „plavi šljemovi“ bi trebali da dođu na liniju razdvajanja vatre, i nigdje drugdje, i nikako drugačije, dakle da budu kontrolor prekida vatre. Nadalje, neprihvatljivo je priznavanje Zbora narodne garde Republike Hrvatske, a istovremeno traženje da se jedinice JNA povuku sa teritorije srpskog naroda, jer je JNA Ustavom SFRJ dužna da čuva i štiti — ako ne cijeli prostor Jugoslavije — a ono bar one dijelove i narode te Jugoslavije koji su pristali da tvore jednu novu, treću Jugoslaviju.

„Glas“: Dakle, u novim okolnostima očito je u radu vlade AR Krajina nastao ozbiljan vakuum, praznina. Kako to prevazići, i šta bi u buduću trebalo raditi da se greške ne ponove?

Grahovac: U narednom periodu trebalo bi formirati vladu s popunjenim resorima, obezbijediti joj materijalne i finansijske pretpostavke, što drugim riječima znači formirati njezin budžet. Posebno bi trebalo obratiti pažnju na odabir kadrova, u samoj Skupštini, jer mi se čini da se, — kao i na svakom početku — ovdje nagomilalo mnogo nekvilitetnih i bolesno ambicioznih ljudi. Što se tiče formiranja vlade, mislim da bi predstojeći događaji mogli da na to ubrzano utiču. Naime, poslije najave raspisivanja referenduma o suverenosti i državnoj nezavisnosti Bosne i Hercegovine, srpskom narodu ne preostaje ništa drugo nego da se ujedini sa Srpskom Republikom Krajinom, formira zajedničku skupštinu, koncentraciju vladu, i izabere predsjednika, i na taj način operacionalizuje želju srpskog naroda da ostane da živi u jednoj državi: to jest, toj novoj, trećoj Jugoslaviji. U tom smislu moguće je formiranje vlade — na tom nivou o čijim aspektima sam govorio prethodno — sa sjedištem u Banjoj Luci. Samo na ovaj način srpski narod bi stvari uzeo u svoje ruke, a da bi to praktično izveo potrebno je da ima sopstvenu poresku i kreditno-monetarnu politiku, sopstvenu policiju, i zajedničke oružane snage u okviru JNA, kako bi se mogli odbraniti svi interesi cjelokupnog stanovništva koje bude živjelo na tom području.

U JUGOSLAVIJI
PROIZVOD ZA

Stigo u god

● **Vrijednost društvenog proizvoda u prošloj godini, prema podacima Saveznog zavoda za statistiku negdje je na nivou 1976.** ● **Tri petogodišnja plana ukruć** ● **Jugoslavenske specifičnosti — poljoprivreda među uspješnijim granama, ali je opala proizvodnja u stočarstvu, elektroenergije proizvedeno više, a industrijski pogoni radili manje...**

Pantelića MATAVULJ

Malo pomalo korak naprijed, dva nazad kroz našu takozvanu „cikličnu krizu“, kako su nazadovanje nazivali socijalistički ekonomisti i političari, stigosmo po vrijednosti društvenog proizvoda u 1976. godinu. Znači da smo u 1991. imali proizvodnju kakva je bila i prije petnaest godina. Povratak dakle na „zlatne“ godine kada je dinar bio transferbilna valuta sada je više nego gorak.

Zbog čega je jugoslavenska proizvodnja toliko otišla unazad i kao rijetko koja evropska zemlja toliko stagnirala u prosperitetu. Čudno da se ova zemlja u periodu kada se najviše u svijetu zaduživala, baš u tom periodu koraknula unazad. Šta sada vrijede objašnjenja iz Saveznog zavoda za statistiku u kojem je i upoređen društveni proizvod iz '76. i '91. Da li je dovoljno objašnjenje da je industrijska proizvodnja smanjena za 21 odsto. Ili možda to što je proizvodnja opreme manja za 27 procenata, a nova oprema fabrika je u svakoj privredi nužno osvjježeno. Nije onda čudno što je i zaposlenost u privredi manja za 10 odsto, a u vanprivredi za pet procenata. Istovremeno, broj onih koji su tražili bilo kakvog posla veći je za 15 odsto. Sve to teško može podnijeti i privreda zemlje koja ima dobre socijalne programe i njihove finansijske potpore, kao recimo u Francuskoj gdje se za djecu zaštiću izdvajaju šest odsto nacionalnog dohotka.

Paradok je svakako je pet-

OPAO DRUŠTVENI
OKO 15 ODSTO

smo 1976. inu

naest godina opet prizvesti jednako u ekonomiji koja je izgleda nekim čudom poštivala samo kretanje krug, a ne naprijed. Ali je takođe paradoksalno što da je u godini kada ni berba ni jesena sjetva nisu obavljene na vrijeme, kada je dosta kukuruza propalo, poljoprivreda među rijetkim uspješnim granama privrede. Vjerovatno je to zbog rekordnog roda pšenice, uspješnog vinogradarstva i proizvodnje industrijskog bijela. Ali bez obzira na rodnu godinu, stočarska proizvodnja je smanjena za tri odsto. Doživjela se dosta žita proizvede ali se smanji stočarska proizvodnja. U Argentini može biti obratno, ali kod nas nikada. Još ponešto je izgleda jugoslavenska specijalnost. Na primjer početkom 1990. godine širom otvorena vrata privatnom sektoru, a onda je godinu dana ili sve dosada cvjetala trgovina, nicalahiljade novih trgovinskih objekata, svako je htio prodavati postojeće malo njih proizvoditi novo. I sve do kraja 1991. kada se mora reći da je u prošloj godini trgovina stagnirala. Dakle, nije se razvila. Ne može se sve objašnjavati padom životnog standarda potrošača, jer narod kad najmanje ima najviše troši.

Bilo kako bilo, ali ničim se ne mogu dovesti u vezu 1976. i 1991. pa ipak su dovedene — istom visinom društvenog produkta. Sada bi se možda moglo postaviti pitanje koje u tekućoj godini u kolo s tako čudljivom privredom, posebno industrijom, kadase mnoge ekonomski nelogične stvari dešavaju. Mislimo prije ostalih na bankare koji će dijeliti sudbinu industrije. Kako su se banke naoružale. Sigurno su banke, bar tamo gdje je dinar ostao kao sredstvo plaćanja, skrojile svoje strategije. Sve su dabome okrenute ka tržištu, ali na različite načine: neke prema garantovanom dobrim privrednim granama, druge prema privatnicima i njihovom preduzetništvu, a treće možda sa aranžmanima prema građanima štediteljima. Neko će poslovali sa hartijama od vrijednosti itd.

Šta će biti s privredom? Sigurno one grane koje nisu pripomogle povratu na 1976. mogu računati na veću podršku banaka jer su one u drugoj polovini 1991 ostvarile solidnu likvidnost. Stabilizatori socijalnog mira, velike firme sa dosta radnika, a koje su u dubiozi neće moći računati na banke. Samo one fabrike koje pojedinačnim programima garantuju dobit svima. Banke dakle namjeravaju da se otrgnu od ranijih običaja. Vidjećemo kakav će uspjeh biti.

Vaganje rezultata, a ne samo dobrih namjera ići će nekako oporedo. Možda se u takvim odnosima može bar korak odmaknuti od 1976. godine.

MOGU LI SRBI
BITI MANJINA

Sudbina u vlastitim rukama

Kalkulacije o rješavanju „srpskog pitanja“ nakon raspada Jugoslavije (koji se hito to neko da prizna ili ne desio) postaju u ovom trenutku novo pitanje rata ili mira na prostorima (bivše) Jugoslavije. Ako su Srbi pristali da progutaju gorku pilulu kojom, sa proglašenjem nezavisnosti Republike Hrvatske umjesto statusa naroda dobijaju „specijalan status“ koji još nije do kraja definisan, više je nego sigurno da na isti status neće pristati u Bosni i Hercegovini. Bude li im se to nametalo, strašno je i pomisliti šta bi se moglo desiti.

No prije nego što bi se pretpostavilo šta bi manjinski status Srbima u Bosni mogao značiti, potrebno je kazati o kakvom se „odgovoru“ Arbitražne komisije Evropske zajednice radi.

Prema Tanjugu, evropske sudije su na pitanje Republike Srbije — Da li srpsko stanovništvo Bosne i Hercegovine i Hrvatske može da uživa pravo na samoopredjeljenje, odgovorile da BiH i Hrvatska moraju osigurati pripadnicima SRPSKIH MANJINA I ETNIČKIH GRUPA sva ljudska prava i osnovne slobode priznate međunarodnim pravom, uključujući pravo da izaberu državljanstvo. Novi premijer Srbije Radomir Božović, prokomentarisao je to u ime Vlade Srbije, da se time „srpski narod svodi na nacionalnu manjinu kojoj pripadaju samo manjinska prava“. Istovremeno najavio mo-

● Da je pitanje Badenterovoj komisiji bilo, umjesto imaju li Srbi u BiH pravo na samoopredjeljenje, postavljeno kao: Imaju li Srbi, Hrvati i Muslimani u BiH pravo na samoopredjeljenje, a odgovor u duhu sadašnjeg — da „država BiH mora osigurati pripadnicima srpskih, muslimanskih i hrvatskih manjina sva ljudska prava“, itd. vidjela bi se sva apsurdnost takvog odgovora i bilo bi jasno da sudbinu sva tri konstitutivna naroda u BiH ne može odrediti nikakva evropska niti svjetska komisija, nego samo ta tri naroda sama, suočena sa sobom i svojom zajedničkom teritorijom

Goran TRKULJA

gućnost da se i u Srbiji, u pogodnom trenutku, organizuje referendum o tome u kakvom obliku države njeni građani žele da žive.

Istina je da je odgovorom Arbitražne, takozvane Badenterove komisije, Srbima u Hrvatskoj i BiH namijenjen status manjinskog naroda, ali je potrebno čuti i pitanje. Čini se, kakvo pitanje, takav i odgovor. Jer, pravo značenje datog odgovora moglo bi se shvatiti tek ako bi pitanje bilo postavljeno — Imaju li Srbi, Muslimani i Hrvati u BiH pravo na samoopredjeljenje? Ako bi odgovor bio kao u slučaju pitanja samo o Srbima, vidjela bi se njegova praktična neodrživost. Zamislite da evropske sudije kažu da BiH mora osigurati pripadnicima srpskih, hrvatskih i muslimanskih manjina, sva ljudska prava“ itd... Drugim riječima, sudbina Srba u Bosni, kao uostalom i sudbina Muslimana i

Hrvata, zavisi prije svega od njih samih. Nikakva arbitražna komisija ni Evrope ni svijeta, nju ne može odrediti.

S druge strane, najavom referenduma u Srbiji, dr Božović je odustao od ranijeg insistiranja Srbije (potpuno opravdanog) da se referendum organizuje kao izjašnjavanje građana Jugoslavije. Odgovor na pitanje u kakvom obliku države žele da žive, prema Ustavu Srbije, neće dati Srbi nego građani Srbije jer je Republika Srbija, Ustavom, određena kao „država građana“. Drugim riječima, to znači da Srbijanci odlučuju o svojoj sudbini u Srbiji, a bosanski Srbi to moraju uraditi u - Bosni.

U ovom trenutku potrebno je, možda više nego ikada, političke mudrosti i strpljenja bez obzira na nedostatak vremena. Čini se da je ključ rata i mira u BiH najvećim dijelom u rukama

Alije Izetbegovića. On prvi mora jasno da kaže da nijedan od tri konstitutivna naroda u Bosni i Hercegovini ni u kojoj varijanti ne može i ne smije biti doveden u poziciju nacionalne manjine. Od te riječi mogu početi razgovori o „jedinstvenoj i nedjeljivoj Bosni“.

Srpska demokratska stranka BiH je u Sarajevu, na srpskoj skupštini, proglasila srpsku BiH. Kako rađe potpredsjednik Skupštine srpskog naroda u BiH dr Milovan Milanović, to je iznuđen potez kako bi se spriječila moguća majorizacija Srba u BiH. Dr Nikola Koljević predlaže konstituisanje nacionalnih skupština i druga dva naroda u BiH, što bi bila „prva institucionalna pretpostavka“ ravnopravnosti tri konstitutivna naroda na ovim prostorima. Alija Izetbegović je, nedavno, čini se prihvatio ideju o ustavnoj transformaciji Bosne i Hercegovine kojom bi se konstituisalo vijeće naroda, što je bio raniji prijedlog i SDS. U tom vijeću bi se, konsenzusom, odlučivalo o pitanjima „od nacionalnog interesa“ i time bi, znatno bila smanjena mogućnost nacionalnog preglasavanja, a svim narodima obezbijeđeno mjesto koje su, uostalom imali i sadašnjim ustavom.

Izjesno je da bi Njemačka, preko Evropske zajednice, najradije i Srbe u Srbiji proglasila nacionalnom manjinom. Bude li se, dakle, od Evrope očekivalo konačno rješenje, mira na Balkanu teško da može biti

NEOČEKIVAN SUSRET NA JASENOVAČKOM RATIŠTU

Iris Šnajder Trubarac najomiljenija među borcima

Vukan DUBOČANIN

Svi pripadnici JNA na jasenovačkom ratištu znaju Iris Šnajder Trubarac. Zovu je doktorica Iris jer posao medicinske sestre u sanitetu jedanaeste brigade u Jasenovcu obavila stručno i profesionalno

Njemica u Jasenovcu

Skela sa jasenovačke strane lagano je klizila prema Bosni. Stojimo i čekamo da se prebaci na suprotnu obalu. Za to vrijeme doktor Knežević iz ambulante artiljerijskog divizionu u Gradini, koji nas je pratio, dosta je ispričao o Iris

— Sad će skela, Iris nas već čeka u ambulanti, reče doktor Knežević.

Velika ploveća platforma koju su gurata dva brza motorna čamca već se usidrla uz desnu obalu Save. Kada se ukrcalo nekoliko vojnih vozila i dosta piešaka u uniformama zaplovi prema Jasenovcu. Brzo stigosmo.

Naprije smo svratili u komandu brigade, što je običaj. Kada smo došli u ambulantu, Iris je bila zašla. Brzo je nadošla. Na vratima male kuhinje u ovoj improvizovanoj ambulanti pojavi se plavaša u vojnoj uniformi

NJEMICA BRANI JUGOSLAVIJU

● Rođena Njemica Iris Šnajder Trubarac već tri mjeseca pomaže ranjenim pripadnicima JNA na jasenovačkom frontu ● Zbog odnosa njemačke vlade prema jugoslavenskoj krizi stidi se, kako reče, što je Njemica i zato će među pripadnicima JNA ostati do kraja ovog rata, do zaustavljanja najezde podivjalog fašizma

— Evo Švabe, našali se jedna medicinska sestra. Pošto nas je očekivala, Iris sjede i odmah započe priču

— Ja sam rođena Njemica. Iz Hanovera sam. Prije desetak godina sam se udala za Branka Trubarca iz Mlječanice kod Bosanske Dubice i od tada živim u Jugoslaviji. Osjećala sam se obaveznom da pomognem ovom narodu. Muž mi se prijavio u dobrovoljce, ali ga nisu primili jer ni vojsku nije služio. Mislim da iz svake kuće neko treba doći ovamo da se bori za Jugoslaviju, iako sam rođena Njemica. Ja sam ostavila dvoje djece kod kuće i došla ovamo da se borim, da pomognem koliko mogu. Borim se za Jugoslaviju, jer mislim da je ugrožen srpski narod. Uostalom, bolje se boriti za neku zemlju nego za nekakvu paravojnu formaciju, priča Iris.

Stid me što sam Njemica

I tako u Jasenovcu, najvećem srpskom strašištu i gubitništu, jedna Njemica u ratu se ovih dana zajedno sa Srbima, ali i ostalim borbi za njihov opstanak. Trinaest godina iskustva u njemač-

kim bolnicama svakako joj dobro dođe — Brzo se adaptirala i privikla na radi i najtežim ratnim uslovima. Dobar je drug i omiljena je među svim borcima u našoj, ali i drugim brigadama na ovom dijelu ratišta, kaže doktor Milan Latinović koji već tri mjeseca radi sa sestrom Iris.

I pored ovih riječi pohvale u duši mlade Njemice, u nenoj priči osjeti se gorčina. Kako reče vrlo teško doživljava taj jednostran odnos njemačke vlade prema jugoslavenskoj krizi

— Stidim se što sam Njemica. Mislim da njemački narod ne stoji iza toga što su Genšer i Koj napravili. To su vjerovatno neki njihovi posebni računi. Ali nikako mi nije jasnito im je srpski narod toliko kriv. Ja sam se ranije smijala pričama o Njemačkoj od Balliba do Jadrana. Sad vidim da je to istina, priča namrđenog lica ova mlada Njemica.

Ovakav odnos niene otadžbine prema jugoslavenskom ratu izaziva u njoj otpor. Smeta joj što su jedinstveni i što su maksimalno oklonjeni Hrvatskoj, a drugu stranu nećeni da čuju nida vide. Za to će među pripadnicima JNA ostati do kraja ovog rata da im pomogne koliko može kako bi se ukrotila najezda podivjalog fašizma i nacizma

КАКО СЕ НАОРУЖАВА АЛБАНСКА „АЛТЕРНАТИВА“

Оружје најтраженија

роба

Суморну и тешку косметску ситуацију непрекидно услужава све израженије наоружавање албанских национал-сепаратиста који под гласом припрема за отварање „Јужног фронта“ настоје прибавити што више оружја како би њима могли реализовати давно постављене великоалбанске циљеве.

Готово свакодневно, органи безбједности успијевају да открију појединце који су се бесправно наоружали и чије оружје представља стапну пријетњу безбједности људи. Тако је акцијама посебних јединица МУП-а Србије, током 1991. године, одузето више од 400 разних пиштоља и револвера, око 80 аутоматских пушака, 100 разних ловачких пушака, 20 „калашникова“ бугарске и албанске производње, 10 аутомата њемачке производње, неколико десетина ручних бомби, мина, минско-експлозивних направа и детонирајућег шталина и преко 10.000 комада разне врсте муниције.

Одузетим наоружањем могао се наоружати један батаљон, што свакако представља велики успјех органа безбједности. Највише је наоружања одузето приликом рутинских контрола, а само незнатан број при претресу станова и објеката екстремних појединаца. Оружје је на Космету постало најтраженија роба, па се многи довијавају на разне начине да га прокријумчаре и продају уз високу цијену.

Међу пронађеним наоружањем највише је домаће производње, али и њемачке, италијанске, мађарске, бугарске и албанске. Уз све то оружје обично се нађу и веће количине муниције, вјероватно ради његове могуће истовремене употребе. Као и

Милован МИЛУТИНОВИЋ

увјек што бива, сваки рат има своје профитере, патако и овај. На Космет долазе појединци са кризних подручја, доносе оружје, муницију и бомбе, па то испод тазге продају за девизе. Жалосно је да се међу таквима налазе и припадници српске, македонске и муслиманске националности. Међутим, такви појединци су заслијепљени новцем и не размишљају да се та иста средства могу сутра употребити и против њих.

Почетком октобра албански грађани Маља Гани и Шабан Каљибија, обојица из околине Кукса, илегално су прешли југословенско-албанску границу недалеко од Ђаковице и на коњу који је био натоварен дрвима пренијели су у нашу земљу 10 „калашникова“ кинеске производње, 12 оквира и 650 метака. Према неким информацијама, дио наоружања из Албаније допрема се сународницима на Космету ради организовања јединица за оружану супротстављање Републици Србији, а изјасно мања количина намијењена је за продају за девизе. Има индикација да се илегално пребацивања наоружања обавља преко бачилара, од прољећа до јесени, јер се они интензивно састају илегално и размијенују различите информације, при чему се не искључује ни преносење оружја и његова дистрибуција по Космету.

Како се југословенска политичка сцена компликовала, то је политика и дјеловање екстремиста Стране демократске акције Косова пратило наступе албанских национал-сепаратиста. Зато се у њиховим круговима све

чешће истиче захтјев за нужношћу оружаног супротстављања Србији и позивају сународници да им се прикључе како би скинули јарам ропства Републике Србије са Албанаца и Муслимана.

Последњих мјесеци запажен је интерес муслиманских екстремиста за наоружавање сународника. То се најчешће чини дезертирањем из ЈНА и доношењем са собом наоружања и муниције.

При заустављању Бљерима Шабовића из Пећи констатовано је да је он војни дезертер и приликом претреса код њега је пронађен пиштољ ТТ, 2 ручне бомбе и више врста муниције. Потпоручник Немал Перановић је, по наговору брата Целала, који му је дошао у посјету на борбени положај у Мирковце, украо војно моторно возило ТАМ 110 и са целокупном опремом и наоружањем напустио положај и кренуо у долину Косовску Митровицу. Њега је на упалу у Косовску Митровицу зауставила патрола милиције и војне полиције и при претресу констатовала да се у украденом војном возилу налази пушкотна опрема, аутоматски пиштољ „хеклер“, пиштољ ЦЗ, веће количине различите муниције, резервни дијелови за моторна возила, разна техничка роба, радио-транзистори, ТВ-пријемници, резервна опрема, њебад и средства за пичу хиџијана. Обојица су одмах лишени слободе. Није само у питању дезертерство и тешка крађа већ и остављање комплетне јединице без одређених средстава резерве, на коју целокупан састав јединице рачуна. Тешко је та-

кав акт издаје било чиме пружати, па ће вјероватно и надлежни војни органи знати изрећи одговарајућу казнену мјеру.

Недавно су ухаћени Сабихудин Диздаревић, Адем Џурић и Омер Друмчић, сви из Новог Пазара, који су у свом аутомобилу покушали да на Космет прокријумчаре три војничке пушке М-48, један карабин, више врста муниције и разних експлозивних направа, наводно распрскавајућег материјала за прославе, али чега? Од јатка у Санчаку недалеко су у „опел аскони“ Ганија Гашић из Призрена, Рустем Беџрић из Окроштице код Вучитрна, Емин Љатићи из Доње Думнице код Вучитрна и Селим Беголи из Корише код Призрена пренијели већу количину наоружања на Космет. Њих је код Газивода зауставила патрола милиције МУП-а Србије и са доње стране возила, везане за ауспух, пронашла 2 аутомата њемачке производње, 2 аутоматске пушке и 16 празних оквира. Сви су они лишени слободе и против њих ће бити поднесене кривичне пријаве.

Све су чешће појаве да поједини дезертери из јединица ЈНА, македонске националности, носе са собом оружје и муницију, у пролазу кроз Космет — ради наоружавања или продаје — тешко је закључити. Тако су недавно код Зпатка Ђорђевићког и Ивана Живковића из Скопља пронађени аутоматска пушка са пет оквира и 150 метака, пиштољ ЦЗ, 2 ручне бомбе и друга војна опрема. Лазар Теодосијевић дезертирао је из своје јединице у Пули и сасобом понио аутоматску пушку, пиштољ и већу коли-

чину муниције. Водник прве класе Спасоје Деспотовски из Делчева, на служби у Никшићу, дезертирао је из јединице и у путничком возилу никшићке регистрације понио са собом аутоматску пушку, пиштољ и више врста муниције. Патрола милиције МУП-а Србије зауставила је у Вучитрну Киру Петровског у позајмићеном аутомобилу „застава 750“, на којем је стајала украдена службена таблица ЈНА, што је и био разлог за претрес. При претресу је пронађена аутоматска пушка, пиштољ и више врста муниције.

Више је него изјасно да се огромне количине различитог веома разорног оружја и средстава допрема на Космет, што ситуацију непрекидно чини све неизјаснијом. На истом задатку нашла су се појединци из различитих средина, којима, очигито, све више смета Југославија и који настоје створити услове за још једно крваво пошрште.

Захваљујући преданошћу органа посебних јединица МУП-а Србије на Космету и ЈНА дио тих средстава одузет је од појединаца и спречијено је њихово кориштење. Евидентно је да се највећи број тих средстава одузима од већ експлозивних појединаца и то углавном у урбаним срединама и центрима национал-сепаратистичког дјеловања. Треба очекивати да ће надлежни органи и у наредном периоду показати своју спремност и у већем броју него да се открити носеће кријумчарског оружја и муниције и на тај начин стварати услове за слободнији и безбрижнији живот на Космету.

ЕВРОПСКО ПЕРЈЕ ЗА АЛБАНСКЕ ГАВРАНОВЕ

Безобразни гости у туђој

Ненад НОВАКОВИЋ

Сувереност Хрватске и Словеније, које су признали Европска заједница и друге земље, дана је крила и потајане другима да како би и они на сличним основама могли нешто да профитирају. То су одмах изјавили челници Демократског савеза Косова, приликом последњих сусретања са новинарима. Не крију своје амбиције да на територији Србије прогласе неку своју самосталну и суверену државу. Чак иду и даље, па сматрају да они на то имају највеће право, јер у потпуности испуњавају све ставке које је Европа поставила пред оне земље које треба да буду признате и „надефинисанија су целина“ послје Словеније на овим просторима. Та чињеница са којом машу иде им у прилог, али заборавају да право као национална мањина по свим међународним узајамима не могу добити своју независну и суверену државу. Позивање на референдум Албанаца сумњивих резултата и преведбе, као и на неке, бар званично, илегалне акте, није довољан разлог нити кога да призна Косово као суверену издвојену државу чију цијену изван Србије.

Зато је и алтернатива схватљива, бар за себе, да таквим ставом неће њим баш лако признавање суверенитета и окренула се

● Албанци иду даље ● Неће Косово републику — хоће уједињење с матицом Албанијом ● Космет се не може поклонити никоме ● Територије на којима сада живе Албанци у Србији, Македонији и Црној Гори дијелови су тих суверених држава

методама друге врсте. Академик Реџеп Ђосја, као „албански Џосип“, већ је раније од осталих схватио да се са Европом и међународним важећим правилима неће моћи тако опало играти већ се мора нешто конкретно и практично радити и остваривати. Сматра, што остали помало са скепсом прихватају, да је Косово република више превазиђен концепт и није рјешење за Албанце. Мора се њим на уједињење са матицом Албанијом, као крајњим и јединим правим рјешењем. Овакав нагла заклет и прескачање предвађених поступности, република, унија Албанија на Балкану, а потом и заједничка држава, условљен је хрватским у Европу, а које су сматрали да могу да искористе и Албанци.

Од свих планова и концепата се одустаје старту и прелази на офанзивну акцију остваривања крајњег циља. Иако се ту истичу и бројни проблеми, који дио ће да доминира, матица или Космет, у „некој будућој великој Албанији“, све је стављено под калу државног свеинтереса, који је пречи од свих свађа и неразумијевања. Заказани свалбански скуп у Тирани озбиљно је припреман баш на ту тезу где се дискретно провлачи та национална нит као нешто свето, преко чега се не може прећи, али што ништа не може да почне неки јаснији концепт формулисања, како да практично дође до уједињења албанског живота на просторима гдје живи.

Свакако да је то процес који се одвија под јасно режираним и дигриваним националним штабом, који има за циљ да све Албанце из доминације Југославије прикључи матици, али да са собом понесе и оне територије гдје сада живе, а на које немају никакву, ни историјску нити било коју другу талију. Рачуна се на модел двије њемачке, који је непримјенљив на примјеру Албанаца из више разлога. Територије на којима сада живе Албанци у Србији, Македонији и Црној Гори, а на које и те како јасно атакују, нису територије Албанаца већ тих суверених држава и немају тог државног акта који их може некако поклонити. Постoji могућност да се нешто мирним компромисом ријеша, али за сада нема ни разговора, а кампои договарања о територијама. Референдум Албанаца у Македонији сада није никакво случајност или плод нечијег хира, већ смисљени сплијед потеза да се, послје референдума Албанаца на Космету, сада и они изјасне за самосталност, а то је већ правостепеница ка војвођинској слободној одлучивању о књи и како да се дружи и шта да се ради. Заборављају се чињенице да све то неће ни тако лако и без кривих помова, па чак и крвопролића.

Постоје неке верзије, које су већ у оптицају у ужим круговима, како Србија може

СЕДАМ ДАНА
ЈУ—ПРЕСАНИШТА НОВО У
— НОВИНАМА

Има ли кога коме се није, бар мало, допапа филмска „Ужичка република“ и у њој „партизанчина“, загребачки глумач Борис Бузачић? У вријеме бунеа „националне свијести“ и закрова у „младу демократију“, тај се врли човек претворио у политичара као високотирајући у ХДЗ, заузео је мјесто градоначелника Загреба. Његов негдашњи режисер, садруг по „хрватсконационалној свијести“ из ХДЗ, Антон Врдољак, недавно је, као главнокомандујући на ХТВ, забранио све филмове у којима има партизана и где су Нијемци приказани у својој правој, фашистичкој, окупаторској прошлоратној улози. Тако је, ето, Врдољак забранио и свог сабрата и садруга, Бузачића, и одличну му улогу у „Ужичкој републици“. Али, није само трагедија свим тим забранама младе демократије, она у том иде даље: чим је фамозни „Данас“, тједник који бива се „отме“, покушао натужити критику те забране на ХТВ, почело му је „проваљивање тла под ногама“. Врдољак је демантовао „вијест о забрани филмова на ХТВ у којима су Нијемци приказани у правој прошлоратној улози“, али таквих филмова на ХТВ ни избрива више неће бити! Ко се с ким поиграва у „младој хрватској демократији“?

И сарајевска „неовисна и неутрал-

на“ ТВ има своје послатнице у смислу одређености за муслиманско-хрватску коалицију. Једна од њих је и то да су ево, данима двојица водитеља „Дневника 2“ Ивица Пуљић и Сеад Хаџифејзовић, а трећи се, знате већ ко, наводно, разболио. И нема нико на толикој ТВ да га — замијени, па морају ова двојица, једни, да раде „сами“. А Ивица и Сеад то „добро знају, нарочито пошалицама и иронизирањем свеопштег нам стања. Најчешће, углавном, на штету оног трећег, болесног. Никако, међутим, страначке вође попут Штефа Кљујића или Брке Ченгића да примјете да оног трећег нема, па да се обрну на ову двојицу што га „неодлично“ мијењају. А и гласноговорни министар информисања као да то не примјећује! Или је, пак, немоћан пред Сирочетом Мујагићем и Винком Комунистом, који му, када је то у питању, не дају „да дише“.

А колико је моћна хрватско-муслиманска коалиција и у информисању, говори податак да „подузетници“, организације, странке“ та два народа имају равно десет „својих“ листова у БиХ који, углавном, одражавају прохрватско и промуслиманско националистичко (не национално, то би било посве позитивно!) „стање Босне и Херцеговине ипшти Херцег-Босне“. Дуго сам размишљао које ли од тих

новина овдје „глуме“ ону знану, злогласну, сповеначку „Младину“, која је „клица стања“ разбијаштва и урнисања сада већ бивше, прошле Југославије. Морам признати: нисам могао „погодити“ између „Слободне Босне“, „Херцеговачког тједника“ и „Херцег-Босне“. „Младина“ је од сва три та тједника и петнаестодневника била виспренија, паметнија, али и осорнија, дословнија у улози која јој је, зна се гдје, додијељена.

Можда је, наиме, требало овом згодом да се говори о томе како су нам средства информисања пропратила европско једногласје и признавање суверености Словеније и Хрватске? Одустајање од такве „потребе“ утолико је разногласје што тек предстоје подробија и сјеловитија тумачења у јавности тог срачног чина „демократске и слободне Европе“ упустуности разбијања бивше Југославије. А све то наочиглед (и уз обилату употребу) њених народа и народности, што је, показале то будућност, преседан у историји свијета. Такво шта никада нико није подузео, а да би силом удружених развио већ расклиматану и добро обуцану федерацију.

Треба ли, потом, поставити по ко зна који пут папагајски знао питање: шта ће бити с нама? Одговор бисмо

• Како никога нема да на сарајевској ТВ, у „Дневнику 2“, замијени одсутног водитеља — Србина? • Ко у БиХ, од постојећих новина, „глуми“ злогласну „Младину“? • Има ли наде за будућност истинитој и поштојеној информисања овдје?

Ранко ПРЕРАДОВИЋ

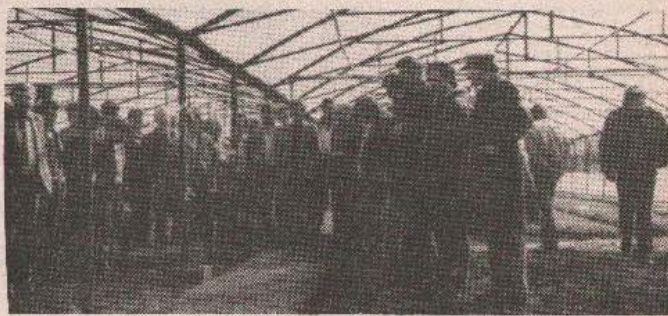
сами морају тражити, као и на питање хоће ли и када наша средства информисања служити истини, тачности, професионалности и кодексу новинарске професије, а не залуделим, повампиреним политикима и политичарима, углавном националистима и ратом, крвању и непламећу „задојеним“ фанатизма. Има ли иједних новина, радио или ТВ-станице, макар илегалног шпирографског билтена или негде на тавану и подруму сакривене радио-станице, да се врати тим златним правилима информисања и служи само и искључиво — истини? То, чак, и по цијену да буде проказивано, прогањано и урнисано, такво средство информисања могло би урадити више неголи сам, већ после, уљубан препанут“, наред ових наших чудновитих простора. Чекаћемо остварење Миљковићевих стихова: „Долази истина, биве много стихова!“

УСПУТ ЗАБИЉЕЖЕНО

ЗЕЛЕНО ЗЛАТО

— MADE IN

БОСАНСКО ГРАХОВО

кући

ријешити проблем Космета, или боље речено Албанија. Картографи предлажу диобу ове територије, уз поклањање једног дијела Албанијцима, док би други остао Србији. Уз одређено вријеме вјораво би се извршила преијештај стеновиштва, с тим да би се из метеоријске равнице издвојила Пећка патријаршија Дечани и припојила кроз Руговоу клисуру за Црну Гору. Постоји и друга варијанта тзв. изломљене карте, где би се из те средине изузале српско-црногорске анклаве и привезли прасловенски културно-историјски споменици. Све су то планови како ријешити косметско-албаски земљишни чвор. Јасно је да се Космет не може поклонити никоме, али у знање добре воље и мељеда се, ето, ипак нешто покрене, можда се може размислити и о другим рјешењима, али никако не само о онима које садњује Албанија, у ствари они то себи узимали за право као да сами живе на овој планети.

У сваком случају, Европа, колико да била моћна, тешко може бити толико неуважавна, да та стара дама гура свој нос тамо гдје му није мјесто и да се петља гдје баш најбоље не разумеју да се. Домовин у својој кући (Србија) ваљда ће дати задуј рјеч, а не неки ображени и избезображени гости (Албанија).

Верница ПАЛИП—ЈЕРГОВИЋ

Кога год сам срепа и упознала тог дана у Босанском Грахову, сви су били чланови Српске демократске странке. Није то била игра случаја, него, једноставно, статистичка вјероватноћа. Наиме, од укупно 8.303 становника општине, 8038 су Срби, а уз њих је још 150 Хрвата, 100 Југословена и 14 Муслимана. Због тога је прво питање упућено дипломатом инжењеру хортикултуре Слободану Делићу директору Сјемнарско-расадничког центра „Шипад-Пржине“ — да ли је и он члан СДС—а, већ имало очекивани одговор. Но, преварило се, овога пута.

„Нисам члан СДС—а, нити било које друге странке“, одговорио је Делић и наставио: „Сматрајући да ћемо све радње задатке неуспјешно извршавати уколико се потпуно предамо послу, у колективно смо се договорили да се оканемо страначких преокупација, па смо политички, осим оне „радње“, затворили врата нашег предузећа“. А пословањем и радним резултатима Сјемнарско-расаднички центар из Босанског Грахова доказује да се и у малим мјестима може не само развијати успјешно пословање него и наука у пракси. Јер, управо сарадњом с бројним научним институцијама и факултетима широм земље расадници је достигну европски ниво технологије. То потврђује и чињеница да само умјешни и способни привредници могу да се „одрже“, чак и напредују у већ дужи времена, а поготово динас, изузетно ташким привредним комуникама, када се не зна ни хоће ли комуникације бити проходне и да ли ће репродук-

• Директор Слободан Делић открива тајну успјеха Сјемнарско-расадничког центра „Шипад-Пржине“ • Сви у СДС-у, осим вртлара у расаднику • Да земља не буде богата сиромашним шумама

еријал стигли на вријеме, а у овој дјелатности то је дословно од виталне важности. Директор Делић и његов „тим“ од 70 запослених у Сјемнарско-расадничком центру „Шипад-Пржине“ у Босанском Грахову с нескривеним поносом истичу да раде у највећој производњи „Производимо ЗЕЛЕНО ЗЛАТО“, каже и поткрпење то тврдио да нам након тренутне борбе за мир предстоји жестоки рат за успостављање равнотеже разореног еколошког система. У томе ће пресудну улогу имати управо производња шумских садница и њихова реализација на терену.

Расадник „Пржине“ основан је 1973. године за производњу шумских садница за потребе „Шипада“ односно шумарства БиХ. Већ 1979. извршена је реконструкција и модернизација па је почела производња контејнерских садница, што је омогућило садњу током готово цијеле године — од пролазе до касне јесени. У предузећу је запослено 70 радника. Било их је и више, али почетком године напуштен је, стицајем политичких околности, расаднички погон од 2 хектара у Љубушком, а вртници радника, након неуспјешних договора с тамошњим општинским челницима о њиховом запошљавању, дата су по 24 лична додатока у садном материјалу и опреми. Преосталих 70 радника и даље ради редовно прима, већ 10 мјесеци, исти лични доходак од

6.800 динара — мало, али редовно.

Да би проширили своју дјелатност без великих улагања, у Сјемнарско-расадничком центру „Шипад-Пржине“ основали су биоинжињеринг у области хортикултуре за озелењавање путева и комуникација, шкарпи заштитних појасева у пољопривреди, те биоинжињеринг и инжењеринг за рударске покривке. То се показало као једини исправан пут и заокружење радног процеса — од производње садница до њиховог уграђивања на терену и ново-играњем објектима.

У мјесто рецепта, на крају, дилп инж хортикултуре Слободан Делић, директор Сјемнарско-расадничког Центра „Шипад-Пржине“ из Босанског Грахова, открио нам је тајну пословног успјеха. „Ништа нам су правдања пословних неуспјеха злим, ратним временима, недостатком енергента, новца и изгубљеног зрелостног и словеначког тржишта. Треба се окренути раду, успоставити сарадњу с општинском влашћу и њима препустити политику. Зато у нашем предузећу нема ниједне странке осим — заједничког рада. А наш је посло тим вреднији јер смо били БОГАТА ЗЕМЉА СИРОМАШНИМ ШУМАМА, па је — послје рата — дања, између осталог, и честито озеленити и за нас, и за наше будуће нараштаје. То је наша политика коју већ остварујемо“.

SA PRIPADNICIMA JEDINICE BANJOLUČKOG KORPUSA U JASENOVCU

DA PRIMIRJE POSTANE MIR

● Iako su na području Jasenovca pripadnici hrvatskih snaga, posljednjih dana u više navrata, narušili primirje, vojnici i starješine JNA nadaju se da će do trajnog mira ipak doći

Mehmed DIZDAR Snimio Milenko ŠUKALO

„Poručujemo iz Jasenovca grada. Ispod ove od kamena ruže, gdje je Srbini masovno stradali, narodima evropskog zapada, poručujemo i dvanaestorici, da se miču od Jugoslavije jer to njihova djedovina nije...”

Kroz stihove pjesme gušlara, inače kapetan prve klase Veljina Lalovića, rezerviste iz Zablajaka u Crnoj Gori, vojnici i starješine jedinice Banjolučkog korpusa u Jasenovcu, rekli su šta misle o priznavanju suvereniteta Slovenije i Hrvatske.

Otkad je donesena odluka o priznavanju Slovenije i Hrvatske, na ovom dijelu fronta u zapadnoj Slavoniji uestale su provokacije pripadnika hrvatskih snaga, naročito iz Drenovog boka, kod Novske.

— Posebno 14. i 15. januara po našim položajima otvarana je vatra iz pušadijskog i naružanja i minobacača manjeg kalibra — istakao je pukovnik Rade Josović. — Nakon toga mi smo preko oficira za vezu obavijestili protivničku stranu. Oni su se izvinijavali, ali rekli da nisu otvarali vatru. Mi smo im predložili da kontrolišemo cijevi minobacača i da utvrdimo istinitost naših tvrdnji. Prije dva dana dvojica naših boraca su ranjeni od snajpera. Mi ćemo se i dalje pridržavati primirja, te osvemu obavještavati pretpostavljeno.

Vojnicima i starješinama JNA u Jasenovcu najveća je želja da se zaključi mir. To su nam rekli kada smo ih posjetili 17. januara. Ali u svemu su veoma oprezni. Spremi su da dejuvaju ako to bude potrebno. Iako ga hrvatske snage ovih dana povremeno narušavaju, ovo posljednje primirje vojnicima dođe kao odmor u odnosu na dosadašnja. Daje im i nadu da će tako i ostati.

Kada nisu na položajima, dane u Jasenovcu provode u čišćenju naružanja i tehničke, pripremi drva jer zima je tek na polovini. Često se okupe uz kapetana Lalovića koji im uz gusle uljepšava dane.

Komandant ove jedinice JNA, koji se predstavio kao pukovnik Brane, rekao nam je da su njegovi vojnici izuzetni borci, da im je moral

zaista visok, te da neće dozvoliti da Jasenovac padne u ruke hrvatskih oružnika. Pukovnik Brane je istakao nekoliko svojih vojnika i starješina koji su se istakli po hrabrosti i vještini borbi. Preporučavao nam je komandant podvige svojih boraca, vodnika Steve Čulibrka iz Lučci-Palanke, polporučnika Asima Muhica iz Hambarina kod Prijedora, vojnika Miloslava Mijatovića, iz Sankog Mosta i drugih.

Vojnik Mladen Čuković kaže da bi bio najsretniji kada bi se zaključio mir, ali da će u jedinici ostati dokle to bude potrebno.

U ovoj jedinici ima i nekoliko žena dobrovoljaca. Ljubica Tomašević iz Bosanskog Novog i Persida Dimić kažu da im je najveći motiv da se jave u jedinice JNA bila nepravda koju su pojedinci činili prema JNA. Pominju događaj u Splitu kada su nasilnici umalo udavili vojnika i druge slične. Najviše povjerenja imaju u JNA, jer ovdje ima vojnika svih nacija.

Guslar, rezervni kapetan prve klase Vojin Lalović, sa komandantom i drugovima iz jedinice u Jasenovcu

Pripadnici JNA pridržavaju se prekida vatre — kaže pukovnik Rade Josović

Istoričari na poslu: Profesori Simo Brdar i Dragan Davidović

JASENOVAC — METAFORA STRADANJA

U Jasenovcu, su 17. januara bili i profesor Dragan Davidović, istoričar iz Banje Luke i Simo Brdar, nekada pomoćnik direktora Spomen-područja. Oni su bili u pratnji dvoje novinara iz Filadelfije (SAD).

— Stanje u Spomen-području je bijedno, katastrofalno, zgrada i prostorije su demotirane — rekao je Brdar. — Ja sam bio dvije 22. decembra kada su zgradu pogodili projektili iz višecjevnog bacača. Inače odmah po oslobođenju Jasenovca, 10. oktobra, u dogovoru sa komandom jedinice JNA, ja sam sve eksponate, koji su ostali, a predstavljali su muzejsku vrijednost, pokupio i odvezao na sigurno mjesto.

Profesor Dragan Davidović, koji se bavi proučavanjem istorije genocida nad srpskim narodom u Bosanskoj krajini, pomeću je problem statusa Jasenovca nakon priznanja suvereniteta Hrvatske.

— S obzirom na to da je suverenitet hrvatskoj državi priznat u administrativnim granicama, Jasenovac bi trebalo da bude u okviru tih granica — kaže profesor Davidović. — Nadam se da se to neće dogoditi. Rješenje bi se trebalo tražiti u nekom smislu u eksteritorijalnosti ovog područja, ili da pripadne onoj državi gdje ima najviše srpskog naroda ili na drugi način. Jer, po strateškom značaju, Jasenovac za hrvatsku ne predstavlja ništa. Za srpski narod Jasenovac predstavlja metaforu njegovog stradanja, njegovog življenja.

Vojnici pripremaju ogrev

Demolirane prostorije u Spomen-području

Prelaz preko skele u Jasenovcu

IZ JEDINICE VOJNE POLICIJE BANJALUČKOG KORPUSA

NOVOGODIŠNJI „DOČEK“ HRVATSKIH DIVERZANATA

● U proteklih dvadesetak dana osujećena dva pokušaja upada hrvatskih diverzanata - u Prašniku i Rogoljima ● Cilj pucnjave po krajiškim gradovima razvijanje revolte prema Jugoslovenskoj armiji ● Oduzeta ukradena roba čeka vlasnike

Tekst i snimci Davorin Reljić

Prošlog utorka pripadnici vojne policije Banjalučkog korpusa otkrili su i likvidirali diverzantsko-terorističku grupu koja se iz Hrvatske pokušala ubaciti u područje sela Rogolji. Ovo je samo dokaz više, kažu policajci, da je za njih svako primirje prava „ludnica“.

— Sada upravo najviše radimo. Vojnici kojima komandujem praktično su na dužnostima i po dvadeset sati dnevno — kaže starješina Radoslav Lakić i dodaje:

— Naši osnovni zadaci su borba protiv diverzantsko-terorističkih grupa, sprečavanje kriminala i učvršćivanje bezbjednosti građana.

Makar jednostavno poredani, svi zadaci se u praksi ostvaruju složeno i vrlo brzotnim postupcima.

— Naša naređenja su jasna i mi ih se moramo pridržavati. Međutim, ljudi teško prihvataju činjenicu da moraju imati uredne dokumente i da za svaki prelazak u ratnu zonu moraju proći strogu kontrolu — kaže kapetan Nikola.

Zona djelovanja vojne policije Banjalučkog korpusa izuzetno je velika, a na nekim područjima djeluje u saradnji s civilnom milicijom. Mnogo je primjera lišavanja slobode zbog korištenja oružja ili ručne obrambene bombe u Banjoj Luci, Čelincu, Skender-Vakufu, Bosanskoj Gradici, Sigrednicima je ponekad valjalo, kažu policajci, obavijati i višesatne razgovore da bise umirili i potražili oružje. Pociosta ukradene robe s područja zapadne Slavonije već je vraćeno vlasnicima. Ali u skladštima ima traktora, tehnike, automobila čiji se vlasnici još nisu pojavili.

— Valja reći da je, zahvaljujući rigoroznoj kontroli, zaustavljeno prenošenje oružja, te da je pucnjava u Banjoj Luci i ostalim gradovima našeg područja gotovo prestala. Nije tačno da su za sve izgrede ove vrste krivi rezervisti. Mnogo je pružila stiglo po „stranačkim klijčevima“, pa je pucnjava često namjerna, radi stvaranja revolte prema Armiji — objašnjava Lakić.

— Ištvan Tot, Radolko Stevanović, Slobodan Milićević, Trivo Matković, Boško Tomić, Mirodrag Jančević, Braco Zenić tek su mali dio naše jedinice i ljudi koje svakako treba pohvaliti — kaže kapetan Nikola.

„Zlata vrijedni“ su i pripadnici inženjerije, koji s policajcima odlično saraduju. Najjednom od punktova zašli smo Rajka Miloševića, Zdravka Račića, Golub Zvonara, Jovana Brđanina. Osim što obezbjeđuju objekte, inženjerici pokazuju redovno smisao za snalažljivost, pa se u najneobičnijim uslovima začas „montira“ kakva čajdnica, roštilj, čič — sve što i njima i drugovima policajcima dobro dođe za okrepu.

Ipak, svako osvježavanje policajcima je dopušteno tek onako s nogu, bez opuštanja. Jer sve proslave praznici, pa i primirja za njih uglavnom ne postoje. Pokazalo se to 13. decembra prošle godine kada je dio jedinice vojne policije Banjalučkog korpusa Novu 1992. godinu zaista vatreno dočekao u šumi Prašnik. Naime, tu je dijelom likvidirana, a dijelom rasturena diverzantsko-teroristička grupa hrvatskih snaga.

Kapetan Nikola izdaje naredenja svojim vojnicima

Pune ruke posta

Ako svi papiri nisu uredni, najblaže naredenje je „neljevo krug“

Inženjerici „zlata vrijedni“ koštaju

„Džemba“ Božimir Zetačić iz Čačka i „gušter“ Miloš Lazarević iz Beograd

Kretanje u ratnoj zoni dopušteno i civilima, uz posjedovanje urednih dokumenata

ЗАПИСИ С ПОВОДОМ

МИР ЈЕ (БИО) БОЉИ

• Ако нас историја било чему учи, једно је несумњиво - међународно право изводи се из интереса великих и оних нешто мањих

Ранко РИСОЈЕВИЋ

Без обзира на изјаве о једне и друге, о њихове и наше стране, рат је појео самога себе. Ни за једну страну његово настављање неће бити никакав добитак, напротив, губици до којих може доћи настављањем рата биће најпросто трајни и ненадокнадиви. Нестрпљење којим је одговорила европска и свјетска заједница на нашу неспособност споразумијевања и иоле прихватање дипломатске игре, учинило је што је учинило, сретно или несретно, учињено је дефинитивно - као признати државно-правни субјекти на европској и свјетској сцени појавиле су се двије нове државе. Али то нестрпљење свјетске заједнице није рекло своју последњу ријеч, онемо који прекрши ово примирје и настави ескалацију рата може се у скорој будућности десити нешто слично Ираку у прошлогодишњем рату.

Веома је занимљиво слушати наше угледне правнике и дипломате који у својим изјавима и своје дјеловању уопште касне увијек за корак у односу на догађаје. Њихово „не може“, или „није у реду“, или „то се крши с међуна-

родним правним нормама“, изречено послје свега, тјера човјека на смијех кроз сузе. Докле ће ићи то ачењених умних људи? Зар они заиста мисле да европски правници и дипломате не знају шта може, а шта не може и да друштвени односи, на било којој равни, нису непромјениви природни закони по којима се нешто мора одвијати на одређени начин и никако другачије.

Механицизам који они преносе на друштвену област потпуно их дисквалификује као истинске мислиоце. Ако нас историја било чему учи, једно је несумњиво - међународно право изводи се из интереса великих и оних нешто мањих. Довољно је сјетити се два-три примјера илити случаја и престати с бављењем око међународног права. Примјер први, однос мале земље, каква је Израел, према великој земљи каква је САД! Моћ Израела није у неком апстрактном свјетском праву него у огромном жидовском финансијском капиталу који влада Америком и може знатно утицати на избор председника ове велике земље. Свакодневни преседани који се могу пронаћи у односима

ове двије земље не би смијели бити показатељ иједној трећој земљи за њен однос према САД, напротив - оно што смије Израел, не смије више нико.

Примјер други, случај Анстера или Сјевеине Ирске. Суочена с једном готово теоретском ситуацијом, или Гордијевим чвором већ деценијама Енглеска најпросто не зна шта да уради са овом земљом, односно покрајином. На власти је протестантска мањина, која је стварна опозиција фантомска и по својим акцијама фашистичка ИРА. ИРА не представља све католике Сјевеине Ирске, али њена моћ је у небирању средстава којима ће водити свој приватни рат. Њеним акцијама управља мржња на све што је протестантско, односно (про)енглеско. Покољ до кога би дошло када би се измакао неки јак посредник био би неизбјежан. При томе постоји легитимна Република Ирска, која би могла, по свим међународним законима, бити гарант слободе сваког становника једне и друге Ирске. Али тако није? Питања су два, прво зашто Енглеска не уступи своје мјесто ирског полицајца Ирској, и друго, слично пр-

воме, зашто се овај проблем не постави пред Уједињене нације? Одговора најпросто нема, јер на овом подручју не важи никакво међународно право. Кога би то право заиста штитило?

Шта да чинимо ми, овдје и сада? На првом мјесту да радимо на учвршћењу мира, на било ком мјесту ове несретне земље. Пут ка благодану и бољој будућности води искључиво трасама мира и међународног легитимитета. Покажимо своју добру вољу, заслужимо увиђавност и помоћ свјетске заједнице. Фанатизма, фундаменталиста и шовинистима, безобзиранима којима униформу носили и којим се именом китили, мир не одговара. Јер мир подразумева мудрост и одстрањивање са свих кључних мјеста заступника рата као излаза и рјешења. Не дајмо више рату да нас хомогенизује, нека то чини мир, добравоља, стрпљење и хришћанска љубав. Будимо у томе први и узор, не плашимо људе оним страшним ШТА АКО, јер ће нам у том случају помоћи и они који нам се данас чине нашим непријатељима. Нека мир влада, ми ћемо му помоћи да његова власт буде објективна

ВЈЕРСКИ ПРАЗНИЦИ — КАЛЕНДАР

Припремила Татјана ТАПАВИЧКИ

У току ове недеље Православна црква прославља два значајна празника. Богојављење данас, 19. јануара, а дан касније празнује се Свети Јован Крститељ - Јовањдан.

Слављење Богојављења у част почетка Христовог учитељског и спаситељског посла на земљи, представља подсећање на религијски значај овог догађаја. Према вјеровању, Исус Христ је своју мисију учињао о Богу започео навршивши 30 година. Тада је, при крштењу на ријеци Јордан, свијету објављена тајна наговјештавана још у Старом завету. Највећа тајна Свете Тројице. Непосредно пред крштење Исуса Христа, а након што је Јован Крститељ посједочио да се ради о сину Божијем, догодило се тројство - Отац се јавио у чувству слуха, Дух у чувству вида, а Син у чувству додира.

Погружењем (урањањем у воду) Христ је преузео на себе људске гријехе, а изласком из воде симболично је речено да само „очишћени, обновљени“ можемо бити поново рођени. Догађај на Јордану, по Јеванђељу, доказује Бога као Тројицу и учи да се крштењем у води просвјетљује организам тиме што постаје усноуљен од творца.

Вјерници празник Богојављења прослављају појачаним молитвама. За прослављање Светог Јована Крститеља, црква је посветила дан након Богојављења. Управо због тога што је главна Јованова вјерска улога одиграна тог дана. Међу личностима које окружују Спаситеља, личност Јована Крститеља заузима посебно мјесто. Он је био велике моралне чистоте, па га је Свето писмо описивало као анђела.

Међутим, Јовањдан се везује за још један религијски догађај. Јеванђелиста Лука покушао је пренијети тијело Јованово из Севастаје у Антиохију, пророково

родно мјесто. Успио је само да то учини с његовом једном руком, која се у Антиохији чувала до 10. вијека. Послије је пренесена у Цариград. Нестала је за вријеме турских освајачких ратова.

Вјерује се да, уколико се на дан светитеља Јована укаже згрчена рука, то предкажује неродну и гладну годину. Раширени прсти руке означавају обилност и богатство.

Јовањдан је, иначе, један од великих слава православних вјерника.

Католички вјерски празници

Седм наредних дана католички вјерници обиљежиће посебним молитвеним скуповима. Молитве у свим католичким црквама биће посвећене проповиједима о јединству хришћанства, а обогатиће их разни други скупови, дружења и сусрети. Седмицу мољења за јединство хришћанства први је увео римски папа 910. године. Дакле, прије распада и подјеле хришћанства на два дијела. Од тада, с мање прекида, молитвена недеља се прославља у свим католичким црквама свијета.

У суботу, 25. јануара, прославља се и Обрађење Павла. Значај овог празника огледа се у преображењу Павла од прогониоца хришћана до великог проповиједника. Библија каже да је према путу за Дамаск, Павао, односно Свети Павле, доживио унутрашњи сусрет с Христом, уверио се у исправност хришћанског учења и постао један од великих хришћанских пророка и проповиједника. Дан када је Павло доживио овај преображај слави се као Обрађење Павла. Прославља се обичајним молитвама посвећеним овом светитељу.

Исламски вјерски празници

Ове недеље вјерски службеници и вјерници исламске вјероисповијести не празнују ниједан вјерски дан. Осим свакодневних молитви, нема посебног вјерског празника.

ЖИВОТ КАО ПОЕЗИЈА

РАЗГОВОР СА РУКАМА

... То су тада двије бистре, топле руке, које моју тугу далеко односе

Исмет БЕКРИЋ

Гледа човјек своје руке, тражи на длановима и раширеним прстима смисла живљења, стишће их у песнице, па олов полако отвара, као што се раскрињује свијет кад латице пружу јутарњем сунцу. Покушава да разговара са својим рукама, као са живим бићима и као неутрђивим дијелом властитога бића - срца, осјећања, мисли, стрпљења, тежоба. Да ли му у тим тренуцима, под копреном мисли, одјекнују ријечи стихова Мака Диздара: „Ова рука каже ти да станеш / и замислиш се над својим рукама“, ова песничка и животна мудрост откинута са степања? Тај човјек, или неки други, неки трећи, неки стоти, који гледа своје руке, можда није прочитао тај претски запис, али негде у његовом бићу, у пинчама срца и живота, морала би да се отвори мудра запитаност са стајка у коју су уткане поруке вијекова.

Гледа човјек своје руке. Хоће ли прсти бити на обрарачу, или ће дотичати тастатуру компјутера? Хоће ли дланови осјећати хладноћу чепика или топлоту других дланова? Хоће ли ове руке брати свијеће, водити дјечу у позориште, листати странице књига, куповати топле хљебове, стварати нова добра? Хоће ли ове руке, као руке младих борца у роману Младена Ољаче „Три живота“, и у страхотама рата трагати за толико потребном топлотом, за руком дјевојачком? Хоће ли руке бити зидови и куршуми, или птице које лете за другим птицама, цветови који се

сплићу, хљебови које једни другима дарујемо, чудесне поруке повјерења и љубави у стиску или добродушно махању у пролазу.

Гледа дјечује руке свога оца. Да ли ће појте него што утоме у сан, у својој хоћи осјетити толико потребну топлоту овогаог длана, прстију који знају да причају најљепше приче?

А ја и данас, након више од три деценије, још увијек, и свеснажније, осјећам топлоту очеве руке. Мирисала је на кожу и љепило, будила се, сигурно, прије оца, и одлазила с њим у творницу обуће. Знаш, сигуран сам, да моја генерација носи у својој топлоти и топлоту руку својих очева, које су радиле у творницама, имале тврде жуљеве, или исто тако биле меке, њжне, добродушне, спремане да нас обрдују малим али великим поклоњима.

Хоће ли се руке вратити раду, онемо од чега се живи, хоће ли нам отворати врата срећних година, хоће ли у прољеће носити букете јоргована, хоће ли љети бацати каменице преко ријеке, хоће ли водити дјечу у паркове и позориште, хоће ли се преплитати са другим рукама, хоће ли...? Хоћемо ли се замислити над својим рукама, научити више од њих него од усјаних главе!

Руке мога тате, твога тате, хтјеле би да стварују, да пребриу влати дјечује косе, да осјете љепоту додира воде и свијећа, да буду љубав, да буду крипа која нас носе у неку сада само сњану љепоту.

Да ли сте видјели мога тате руке?
Де ли сте њихов стипак осјетили?
Личе на двије камените пуне,
гдје су се жуљави - паје усидрили.

Да ли сте гледали мога тате руке,
кад у њима оживи гигант-дизалица?
Тад су то двије сунца пуне пуне
у којима гравити огледају лица.

Да ли сте спознали мога тате руке,
док ми њжне пребриу плаве влати
косе?
То су тада двије бистре, топле пуне
које моју тугу далеко односе.

РУКЕ
МОГА
ТАТЕ

САБИРАЊЕ КРАЈИНЕ

Двије кнежевине под једним кровом

Бивајући у вазалном односу према Аустро-Угарској Империји, данашњи административни простор Републике Хрватске (односно државе Хрватске) био је подијељен (позијепа) на три дијела) Хрватску, Славонију и Далмацију. И тада је, као и данас, највише Срба живјело у Славонији и Далмацији. Управо су ови геополитички простори били етнички и политички-територијално-компактне целине, са преваходним српско-православним народним елементом. Дакле, Славонија је, још у оно вријеме турских и аустроугарских завојевача, била самосталан политички и територијални ентитет.

Данашњи рат у Хрватској, поново је овај, некада **тродјелни простор** (који најбоље свједочи о хрватској назови — државности), позијепа, не само на три дијела — већ и на неколико области. Тако имамо, осим Хрватске, са Загребом и околином — и САО Крајину (одскога Српску Републику Крајину), те САО Источну Славонију, Барању и Западни Срем, и САО Западно Славонију. Управо упада у очи ова (неприродна) политичка и територијална подјела Славоније на источни и западни дио, која неодољиво подсећа на она партизанска конспиративна парцелисања тада још недефинисаног југословенског простора на области, котаре и рејоне. Можда ова подјела, гледано из војно-стратешког ракурса, и има некаквог смисла и опр-

авања, али са чисто политичког и територијалног становишта, као и са историјског и економског (који су преваходни за српски народ) — та подјела једва да граничиса смислом и каквом политичком сврсисходношћу. Њоме је разбијен природни и вишевековни простор српског народа (стваран још у вријеме Војне крајине, и послје), што је довело и до стварања двију влада, двију штабова ТО, двију министарстава и бирора са домицилом у Београду — што да се ради о државном и политичком иностранству, а не о дијелу Југославије. Можда је управо због овог „усињавања“ Славоније, ове неприродне фисије, и дошло до оног, још до данас неразјашњеног, егзодуса западнославонских Срба, као и повлачења припадника ТО са овог подручја. Влада Западне Славоније више је боравила изван овог подручја (најчешће у своје бироу у Београду, као и у Бањој Луци), неголи са народом, који се, најпослије, морао повући са својих кућних прагова, не знајући ни зашто, ни с којим циљем. Ни до данас није ријешена судбина неколико хиљада пребјеглица који се налазе расути по Босанској крајини Србији. **А да парадокс буде већи, 5.000 западнославонских Срба налази се сада на подручју Источне Славоније, Барање и Западног Срема — незадовољни**

Анђелко АНУШИЋ

Традиционална склоност ка лидерству, као и умножавању „малих кнежевина“, и тамо гдје за тако нешто нема објективних разлога — а што све доводи до мултиплицирања политичког апарата — цијена је коју на крају увијек плаћа једино народ

својим тамошњим положајем, јер немају — замислите! — својих представника у влади САО Источне Славоније, Барање и Западног Срема! Као да се ради о два народа, са двије различите територије, о двије различите политичке концепције, најзад! Очито је, дакле, да између ова два дијела Славоније, источног и западног, односно између двију влада — и није било неке координиране сарадње, па је вјероватно зато изостала ефикасност, експедитивност и оперативност у раду владе САО Западне Славоније. А све се ово претомило преко леђа недужног народа. Традиционална склоност ка лидерству, као и умножавању „малих кнежевина“ и тамо гдје за таквим нечим нема објективних разлога — а што све доводи до мултиплицирања политичког апарата — цијена је коју на крају увијек плаћа једино народ.

БАЛКАНСКА

НЕДЕЉА

Никола ГУЗИЈАН

НЕДЕЉА, 12. ЈАНУАР

— Митски предак народа који себе назива српским националом је хром Вук. А Вукова су Срби у изобиљу имали. Први Вук послје тога (а којег народ добро памти) бијаше Вук Бранковић (он издаде цара на Косову). Бијаше то здрави Вук. Послије њега следи Вук бијаше хром (Вук Стефановић Караџић). Мишљасмо да је тиме све готово. Али... Срби опет имају здравог Вука (Вука Драшковића). Па, ви закључак изведите сами

ПОНЕДЕЉАК, 13. ЈАНУАР

Данас сте опет (шта можете кад сте Срби) нешто славили (а није да не волите славити). У оној што дочекали Нову српску годину. Вода нешто дочекујете и мислите биће боље. Да ли ће бити добро, то ни политичари не умју угатати. Али да славите, то волите. Па славите, славите, славите... Ионако сте навикли да обиљежавате своје порезе.

УТОРАК, 14. ЈАНУАР

Ишчекујете, и све се надате, да неће бити... а добро знате да ће бити. Позивате се на право и правду, на некаке законе, уставе и слично, као да то све није промијењиво. Као да не знате да сила Бога не моли (иако Бог силу не воли). А биће оно што ће бити, што је суђено. Оно што вам је усуд дао у сутрашњи дан. Оно што вам је у звијездама записано. Оно злато.

СРИЈЕДА, 15. ЈАНУАР

— Данас су неке тамо државе постале неовисне. Тако је Европа хтјела. А она је сила. Данас су у тим државама прваило на њемачком језику (шта се може, независност се плаћа). Лијеле њемачке пјесмице у пијеној њиховој.

Па срећна вам, браћо и сестре, нова Њемачка (постали сте њихове савезне државе). Имаћете вјероватно, специјални статус и моћи ћете понекад у својем дому да говорите матерњим језиком, уколико га будете знали.

ЧЕТВРТАК, 16. ЈАНУАР

Еуфорија се стишала. Они који су добили независност, сад размисљају како преживјети. Ко ће им помоћи да преживе. Народ се упуштао. Њему је забрањено да мисли. Други који признање нису тражили (није им у навици да клањају), размисљају како даље. И (Ј)Европа је мало замучала. Али на крају нема Ниједан проблем није ријешила. Од ријешања је још далеко. Јер... Балканска је туга преголема.

ПЕТАК, 17. ЈАНУАР

— Преживјели смо све ове дане и рата и мира. Али најтежа су нам била примирја. Тако говорите ратници. Ово примирје, петнаесто, траје... са спорадичним чаркама. Те, такозване спорадичне чарке, односе људске животе. Још негде у рововима Славоније гину људи. Пуца се, а послје тога се извињава. Па се послје извињања пуца. Потом, игра се фудбал (а повремено и ногомет).

Боже благи, преблаги!

СУБОТА, 18. ЈАНУАР

— Поједине њемачке партије већ изјављују да у Словенији живи три стотине хиљада Нијемаца. У Словенији живе и Италијани, и Хрвати и Срби, и Муслимани, и Мађари. И то не мало. Па кад се све сабере, зашто се онда Словенија Словенијом зове. Биће да су у њој Словени национална мањина. Ако не данас, оно већ сутра. Шта се може кад су то сами хтјели.

У МЕЂУВРЕМЕНУ

Драгољуб ЈЕКНИП

● Ви себе називате цивилизованим, мене варваром. Ви да се увијек изнова налазите на погрешним странама, ја да вам увијек изнова праштам

Добро сте то смислили, пријатељи, у кам ударило. Свака част нашим умним главама, генима вашим. Добро сте, генијално то смислили.

Ви да говорите, ја да ћутим. Ви да пишете, ја писмо своје да залустим. Ви да читате ваше књиге, ја да заборававам да сам икада имао своје. Ви да извикујете пароле против мене.

Фотографија Душко МОМЧИЛОВИЋ

Демократија

Ја да, колико ме грло носи, арпаучем: Амин!

Мора вам се одати признање и гдје чули и гдје не чули: Добро сте то смислили!

Ви да правите плугове, ја да орем. Ви да искивате ланце, ја да вучем. Ви да подижете торове, ја да пајем.

Ви да стварате војску, и призивате туђе војске, ја своју да распустим. Ви да наоружавате свој народ, ја свој да ружим.

Ви да стварате државу, ја да се своје, давно створене, и признате, одричем.

Ви да имате телевизијске станице, радио-програме, одашљаче, предјенике, претвараче, репеје, новинске куће, вечерње листове, подлиске, све феле новинара, извјештача, сниматеља, приносача, ја све да плаћам. Да плаћам што ме кудите, понижавате, обмањујете, лажете, клеветате, денунцирате, оптужујете, поништавате.

Ви себе да називате цивилизованим, мене варваром. Ви да се увијек изнова налазите на погрешним странама, ја да вам, увијек изнова, опраштам.

Добро сте то смислили. Као ја епску поезију, тај наук преносите с кољена на кољена.

Ви затварате моју дјечу, ја пуштам ваше злочинце!

Ви палите моје свете књиге, рушите моје цркве, ја чувам зидине које сте присвојили!

Ја браним и гинем, ви одређујете границе!

Ја копам руду, ви калите ножеве! Ви проширујете насеља и улице, ја гробља!

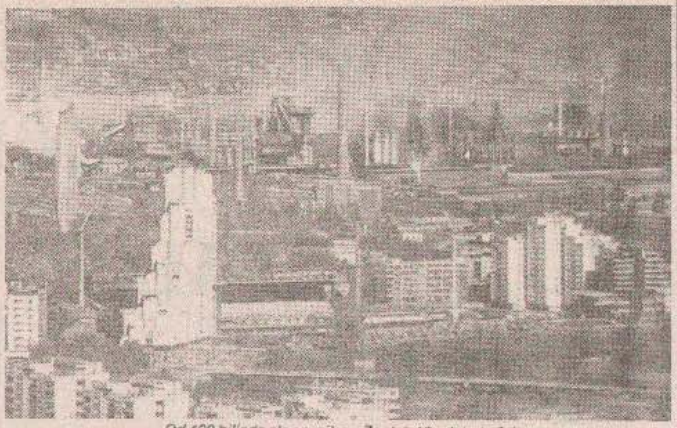
Добро сте то смислили. И назвали демократијом.

О, ваша демократија — маљу по глави становника!

Dr Slobodanka HRVAČANIN, predsjednica Regionalnog odbora SDS za Zenicu, o uslovima i rezultatima rada ove političke stranke

(T)KO TO PLAŠI SRBE U ZENICI?

Ljiljana LABOVIĆ

Od 100 hiljada stanovnika u Zenici, 16 odsto je Srba

● Saopštenje za javnost Regionalnog odbora SDS Zenica o ulicama izazvalo je podsmijeh i razlog više da se stavovi ove stranke po ko zna koji put javno obezvrjede

● Odnos Srba i Muslimana u Banjoj Luci u procentima je analogan odnosu Muslimana i Srba u Zenici, pa bismo, ako ne možemo da se dogovorimo, mogli da „irgujemo“, predlaže dr Hrvčanin, predsjednica stranke

U posljednjem broju zeničke „Naše riječi“, od 10. januara ove godine, objavljena su dva naslova pod kojima se otvoreno i drsko napada i vrijeđa predsjednica Regionalnog odbora Srpske demokratske stranke, gospođa Slobodanka HRVAČANIN.

Šta hoću reći?, piše Nikola Pišker u rubrici „Pravonijek“. Ništa osim jedno: kad je ona, predsjednica Srpske demokratske stranke za Zenicu Slobodanka Hrvčanin, ne ispruži okom, rekla da se Zenicom miraju neki crot-puti ljudi, to jest Arapi, iz neznanih pobuda i razloga, i sam sam, na moment, postao uznemiren, mada sam navikao na tajave kakve već daje Hrvčaninova. Dakle, tekst u ovoj rubrici

načelnog. Sad, kakvi su mi to ovi današnji Srbi da ih (bu-a-a-a) prepada šačica momaka koji su u Zenicu stigli da (na)juče naskuku i da se, dim prije, vrata u svoj Maroko, Alžir ili Tunis, da služe Bogu i narodu.

stranke i u Zenici vladalo mišljenje, da jšt daš“ gospođa Hrvčanin smatra da će srpskim intelektualcima u Bosni i Hercegovini istorija i te kako zamjeriti, jer su na svoju nacionalnu stranku gledali kao na nešto loše

DIMNIM BOVBAMA NA SASTANKE

Srpska demokratska stranka u Zenici smještena je u Ulici Branislava Nušića, u staroj oronuloj zgradi predratne „Prosvjeto“, tik uz portal predratnog vlasnika — Srpske pravoslavne crkve Rodena Presevit Bogorodice.

Opet je Hrvčaninova požurila, päreklala ono što nije smjela reći a zenički Srbi su još jednom zaradili minus: ovaj put zbog kukavičukije u kojoj me je uvjerila Slobodanka Hrvčanin“, zaključuje Nikola PIŠKER pod naslovom „(T)ko to plaši Srbe“, dok se pod naslovom „Armada od osam Arapa“ potpisuje Branimir MIŠETIĆ, dokazujući da je izjava predsjednice Regionalnog odbora SDS za Zenicu, o primjetnom kretanju nepoznatih i stranih

— Zenički parlament je kompletno jednonacionalno obojen. Jer SDA i HDZ djeluju u koaliciji pojačani opozicijom čiji su čelnici Jugoslaveni-Muslimani, dakle simpatizeri SDA—ovske politike.

— Milim da je razlog nacionalnom političkom neraspoloženju srpskih intelektualaca u tove što su u vrijeme pedesetogodišnjeg komunističkog carstva bili obezvrđivani, a antitarpska politika je harala u svim segmentima društva.

— Sve stanice milicije su u njihovim rukama, a SDS—u je dodijeljena jedna-jedina stanica, i to u prigradskom naselju

— Kako bude neme Srbima u Zenici, tako neka bude Muslimanima u Banjoj Luci — ističe gospođa Hrvčanin jer onoliko koliko je Muslimana više od Srba u Zenici, toliko je više Srba od Muslimana u Banjoj Luci. Očnes je isti, što omogućava da, ukoliko ne umijemo da kao ljudi sjedemo za pregovarački sto i da se dogovorimo, bar pošteno-irgujemo!

— MUP i sudstvo u rukama su ove stranke, a pri postavljanju pojedinih funkcionera nikome nije ni padalo na pamet da konsultuje Srpsku demokratsku stranku.

Tako je bilo i dogovoreno, pa je u banjolučkom MUP-u za načelnika službe javne bezbjednosti postavljen Bajazit JAHIĆ, a Stanimir LUKIĆ, koji je tu funkciju trebalo da preuzme u Zenici, još šteta podnamicima, ističe dr Hrvčanin.

— Načelnik odjeljenja za strance je Musliman i stoga je norimano za pretpostaviti da je dolazak stranaca u Zenicu proveden formalno-legalno i pod blagoslovom SDA ističe dr Hrvčanin.

Ovo naravno, nije jedini primjer koji svjedoči da su Srbi u Zenici ugroženiji nego Muslimani u Banjoj Luci.

— Od 17 osnovnih škola, koliko ih je na zeničkom regionu, HDZ—u i SDS-u dodijeljena su po tri škole za imenovanjeh direktora — kaže Radovan GLOGOVAC potpredsjednik Regionalnog odbora SDS.

Čudi nas otkud Muslimanima ideja da osnivaju kojejkakvu opštinu u Banjoj Luci i da se na takav način suprotstavljaju legitimnoj vlasti SDS-a. Srbima u Zenici nije palo na pamet da se tako „igraju zakonima“, pa smatramo da je naš prijedlog o „irgovini“ razuman i ostvariv.

— U svim javnim preduzećima dalje kaže Glogovac, preko noći postavljaju se novi ljudi, a među njima je priličan broj „poslušnih Srba“, koji rade za račun stranke na vlasti. To je, inače problem kojem se nastojimo oduprijeti i animirati što veći broj stručnih ljudi i intelektualaca koji će djelujući politički i stranci, djelovati i na sve ostale segmente življenja u gradu, kaže potpredsjednik Glogovac.

I zato, neka svakom Srbu u Banjoj Luci, i svakom Muslimanu u Zenici, bude jano da jedan od drugog „zavise“ i da će se greška jednih istom brzinom ispravljati na drugima, istakla je na kraju razgovora za „Glas“ doktor Slobodanka HRVAČANIN, predsjednica SDS-a, čiji se region pruža od Zavidovića do Kupreva.

„Ne poričući“ da je u momentu osnivanja

pod nazivom Arapska okupacija Zenice htio reći da ponešto i vjerujem Hrvčaninovu, mislio sam tada da ona zna (od)mišljeni što i kako, Kome i kada govori

(muških) lica na zeničkim ulicama puka izmišljotina i laž

— Ali, kad su novinari potegli, pa u zeničkoj miliciji provjerili broj tih tajanstvenih apodoha koje se smucuju Zenicom i konače u Studenčkom domu, zapanjio sam se sivom je u Zenici nazočno tek 8 (brojkom 8) arapskih studenata

— Nas više nimalo ne iznenaduju tekstovi takve „vrste“ — kaže gospođa Hrvčanin, jer su i „Naše riječi“ i „Radio-Zenica“ dioničarska društva, a iz njihovih programskih šema i orijentacije jasno se vidi u čijim su rukama te dionice!

— Je li to ta snega koja se plaši Hrvčaninova u ime zeničkih Srba, koji se, je li, osjećaju ugroženima zbog prisustva osmorice Arapa? Je li osam Arapa dovoljno da se u Zenici zavi uznemirenost jednog naroda? Zar Srbi nisu znani kao junaci, nisu li često ratovali, nemaju li sijaset junačkih epova, sve junačkijeg do ju-

Doktor Slobodanka Hrvčanin, oralni hirurug, jedina je žena predsjednica političke stranke u Bosni i Hercegovini, a o njenjopolitičkoj stručnosti i operativnosti svjedoči i činjenica da je član Glavnog odbora SDS, odnosno član Političkog savjeta ove stranke u Sarajevu.

— Sa predsjednicom Hrvčanin razgovarali smo o političkom mišlju Zenice, radu opštins-

FENOMENI: UMBERTO EKO, PISAC NAJMANJE ČITANIH BESTSELERA

PORUKE U BOCI

Oleg SLADOLJEV

● Po jednom Italijanskom Istraživanju, Ekovo „Ime ruže“ do kraja je pročitao samo 37 posto kupaca

Ako držite do sebe, nosite proizvode „Levisa“ neki jeftiniji „rolex“ sat, pušite „marlboro“ i pijte „džek denijels“, onda vjerovatno, na regalu („Dordjevi“) na podkastnom mjestu držite primjerak „Imena ruže“ ili „Fukoovog klana“. Što, naravno, ne znači da ste otkrili neme Umberto Eka i pročitali. Naime, po jednom Italijanskom istraživanju, „Ime ruže“, koga, Riečnik pisanih izdavača kuće Bompiani, definiše kao „roman srednjovjekovne ambientacije inspirisan žanrom kriminalističke priče“ do kraja je pročitalo samo 37 posto kupaca „Fukoovo klatno“ ima još porazniji procent. Sam Eko tvrdi da u njegovim romanima „poruke u boci“ koji putuju sami „Što nie tačno. Zato što su njegovi bestseleri samo dio čitavog posmidomerničkog koncepta — „anything goes“ što znači: „sve ide“. Tako, „Ime ruže“ i „Fukoovo klatno“ tek dopunjavaju Ekovu bibliografiju (od 1963. godine do početka osamdesetih u inostranstvu

je objavljen sedamdesetak prvovrednih knjiga, prije svega iz oblasti semiotologije, a taj broj je uvećan za još dvadeset kada su se pojavili romani, zadovoljavajući potreba tržišta rezervisanog za lijepu književnost). Drugim riječima, pojavljivanje na listi bestseleru naprosto je zaokružilo sliku o Eku kao „najistaknutijem predstavniku italijanske kulture u svijetu“. A to ne bi bilo moguće da Umberto Eko prije, imena ruže“ i „Fukoovog klana“ nije objavio „Odlučnu strukturu“, „Raspriču iz opšte semiotike“ i „Lektor in Fabula“, redom klasična djela u onoj oblasti istraživanja koje uzimaju za temu.

Kada je prije nekoliko godina Zeni-Zak Ano snimio film „Ime ruže“, delinšuio ga kao „Palmet Ekovog romana“ pisac je navskuko novinarsku molbu da komentariše Anov film odgovarao sa: „Bez komentara!“ Smatrao je takva pitanja neprikladnim. Ne ulazeći u vrednotanje filma „Ime ruže“, čini nam se da je i takav Ekov stav posljedica jedne, nastavke činjenice — rešiser je bio neko drugi. Jer, za tako svestranog, „renesansnog tipa“, ne bi bio problem ni rezirati film po vlastitom romanu.

Pa zašto, onda, to Eko nije i uradio? Naprosto, nije imao vremena. Radni dan Umberta Eka raspoređen je na sljedeće aktivnosti: predavanje na univerzitetu u Bolonji (katedra semiotike), pisanje kolumne za prestižni „L'Espresso“, rad na teorijskim knjigama, selekcionisanje vlastita biblioteke (oko 50.000 knjiga), priprema novih romana, i razumije se, putovanja.

Umberto EKO: Strastveni pušač, sedamdeset do osamdeset cigareta dnevno, nešto manje ako pušenje cigarete prekide pušenjem literature

ZLATO

Emir BOSNIĆ

Diodorus Siculus je pisao: „... proizvodnja zlata je mučna, čuvanje je teško, oduševljenje za njega je ogromno njegova upotreba balansira između zadovoljstva i patnje“ (I uvijek prije naše ere).

Plinije Stariji je preporučio upotrebu zlata za liječenje čirva, fistula i lišaja.

Alhemičari su upotrebljavali isti znak za sunce i zlato.

Kralj Charles I je naredio da svi londonski zlatari borave u Cheapsideu i Lombard Streetu kako bi to područje bilo kao „ukras... i sjaj... na putu koji su morali proći ugledni stranci“.

Ljudi čeznu za zlatom već 6000 godina. Kraljevi, razbojnici, siromasi, bogataši, dame, ambiciozni mladići, avanturisti... sanjaju vlastiti san o zlatu.

Zlato zauzima posebno mjesto u ljudskom iskustvu. Ono ima svoje mjesto u historiji. Ljudi su žudili za njim u svim vremenima, poduzimali su svakojake poduhvate da ga se domognu, ne štedeći krv, znoj i suze. Sve se mijenjalo, zlato je ostalo isto-6000 godina. Nepromjenjiva veličina u koju se moglo pozdati.

Njegova upotreba je raznovrsna. U zapadnoj civilizaciji zlato je hiljadama godina mjera vrijednosti i bogatstva. Prvobitno, upotrijebljeno je za ukrase. To nije bez razloga. Zlato savršeno odgovara ljudskoj potrebi za ukrasima i idejama koje su u vozi s njima. Ukraši su izraz moći, bogatstva, duha i smisla za ljepotu. Ljudi pokazuju svoju dušu i tijelo u ukrasima. Od onih najjednostavnijih u obliku školjke iz drevnih vremena, do onih u hramovima i drugim građevinama. Upotreba zlata je usko povezana sa proizvodnjom ukrasa, od samog početka. Zlato posjeduje ukrasne kvalitete najviše vrste. Upravo za uzor.

Upotreba zlata otkriva samog čovjeka. Njegovu višedi-

menzionalnost. Otkriva taštinu, žudnju, smisao za ljepotu, dobru, zlo, bogatstvo, narcisoidnost, moć, tjelesnost, metafiziku... Oni se fokusiraju i pokazuju u zlatu na blistav način, čak i onda kad je zlo u pitanju. Zlato najbolje prijanja uz ljuds-

vrēmena, ni u jednom aspektu. Nema raspadanja njegove strukture i ne mijenja se. Ono je uvijek isto. Dok drugi metali trpe promjene, rđaju, gube boju, sjaj i sl, zlato ostaje isto, ne mijenjajući boju, sjaj i izgled, čak i u najnepovoljnijim uslovi-

korak među njima. S većom proizvodnjom, zlato je postajalo sve rjeđe. Nisu odlučujuće tone, važan je odnos koji podupire žudnju za zlatom. Najzad, čovjek ne može vještački proizvesti zlato. Ono se odupri i odupire svim nastojanjima

rudnika zlata. Postojale su dvije glavne oblasti za proizvodnju zlata. Gornji Egipat, riječ je o teritoriji uz Crveno more, širine 110 kilometara: tu je bilo mnogo rudnika iz kojih se zlato, bez problema, prevozilo u centre kao što su Teba i Edfu. Drugo područje je Nubija, južno i istočno od prethodne zlatonosne oblasti: vrlo bogato zlatom: riječ „Nubija“ potiče od egipatskog „nub“: zlato.

Arheologija je utvrdila da prvi egipatski zlatni predmeti potiču s kraja V milenijuma prije naše ere. To su bili jednostavni ukrasi, obrađeni hladnim kovanjem zlata. Riječ je o ogrlicama. Ubrzo, prvi zlatari su počeli da proizvode, hladnim kovanjem, tanke pločice koje su bile savitljivije i pogodnije za raznovrsne upotrebe.

U IV milenijumu prije naše ere, razvijena je metoda topljenja, usavršena je upotreba duvaljki, unaprijeđene su peći za topljenje i poboljšane su tehnike obrade zlata. To je vodilo sistematičnijoj proizvodnji zlata i otvaranju novih rudnika. U Nubiji, rudnici su obuhvatali površinu od 150 km.

Veliki problem je bila čistoća zlata. Zlatari često nisu mogli da dobiju zlato odgovarajuće čistoće. Postavilo se pitanje pročišćavanja, to jest odvajanja primjese od zlata. Čistoća je zavisila od prisustva srebra, drugi metali su bili marginalni. Do 2000. g. p. n. e. srebro nije odvajano od zlata. Iz različitih izvora zlato je sadržavalo različite procenete srebra. Zlato iz Nila je bilo vrlo čisto.

Početkom IV milenijuma, do I dinastije, čistoća je bila od 80 do 85 procenata. U II milenijumu, čistoća je dostigla 95-96 odsto.

Očigledno, između 4000. i 2000. g. p. n. e. Egipat je razvio, prije drugih civilizacija, proizvodnju i pročišćavanje zlata.

U Egiptu, do 2000. g. p. n. e., proizvedeno je oko 10 500 000 000 zrna zlata.

LJEPOTA I VJEČNOST

Egipatski zlatari, reljef iz III milenijuma prije nove ere

ku dušu, tijelo i život, uz čovjeka, zahvaljujući svojim osobinama.

Osobine

Prvi majstori obrade metala su bili oduševljeni zlatom. Jer, ono je sasvim odgovaralo njihovoj zamisli oblikovanja. Izvanredan metal koji je zadovoljio njihov san i posao.

Osobine su omogućile slavu i omiljenost zlata.

Mekota. Zlato je vrlo mekano. Pogodno je za obradu i oblikovanje. Ne stvara probleme zlatarima u radu. U najstarijim vremenima to je od odlučujućeg značaja, jer su tehnike obrade bile jednostavne i nerazvijene. Zlato je pogodno za hladnu obradu, bez topljenja. Dovoljno je hladno kovanje.

Trajnost. Ova osobina je posebno cijenjena. Podrazumijeva da zlato ne propada, tokom

ma. Stoga, mnogi su zlato „shvatili kao simbol vječnosti i dugog života“.

Sjaj i ljepota zlata privlače ljude.

Savršenstvo. Zlato je povezano sa idejom savršenstva. Ono je savršeno. Stari pjesnici, pisci, kao Hesiod, pisali su o zlatnim godinama-vremenu prvobitnog savršenstva u kojem je čovječanstvo bilo u skladu sa sobom i kosmosom. Zlato je savršen sklad između čovjeka i prirode. Oni su u njemu sabrali sve najbolje.

Oduševljene za zlato nije povezano samo s njegovim osobinama. Tu su još tri činjenice. Prije svega, zlato je vrlo rijedak metal. Najređi od svih koje čovjek upotrebljava. Drugo, zapanjujuće je da hiljadama godina, uprkos porastu proizvodnje zlata, **potražnja uvijek nadmašuje ponudu.** Uvijek je ras-

naučnika i alhemičara da ga proizvedu. Priroda je samonjegov tvorac.

Priroda stvara zlato. Ona je u njemu sabrala najbolje u sebi. Isto onako kao što je čovjek fokusirao u njemu samoga sebe. U zlatu, sreli su se čovjek i priroda u savršenom skladu.

Stari Egipat

Drevni Egipćani su prvi razvili vještinu proizvodnje zlata. Stari svijet je od njih učio osnovne principe te vještine. Osim toga, Egipat je bio, najvjerovatnije, najveći proizvođač zlata u starom svijetu do rimske eksploatacije španskih rudnika.

Egipat je imao vrlo bogate izvore zlata, vlastite rudnike. Istraživanja su ukazala na zapanjujuće bogatstvo i veliki broj

POVIJEST IZUMRL OG AMERIKANCA (6)

Gospodari rata i lula mira

● Američki građanski rat donio primirje na granici ● Savjet mudraca odlučuje o ratu i miru ● Žestoki sukobi među Indijancima ● Gulaš od pasjeg mesa - loš predznak

Velimir BOJKO

Konjica je na Dalekom zapadu imala težak i nezahvalan zadatak odbrane bijelih doseljenika i održavanja kakvo-takvog mira. Generali bi s poglavcima danas svečano ispušili lulu mira, a već sutra bi se ponovo raspalmsale borbe. Dogovor bi najčešće kršili bijeli civili - lovci, trgovci i doseljenici, koji bi na svoju ruku napadali Indijance.

Za vrijeme građanskog rata (1861-1865), konjica je oslabila pritisak na Indijance sa Visoravnji, zato što su joj jedinice bile potrebne na jugu i istoku nego na dalekoj zapadnoj „granici“. Istovremeno i priliv bijelih doseljenika na Daleki zapad se tokom rata utanjio, pa u tom periodu nije bilo većih sukoba.

xxx

A kad nisu ratovali sa bijelcima, Indijanci su se tukli između sebe. Bili su to kratki, ali žestoki okršaji.

Poglavica je bio glava plemena. Ipak, o svim važnim pitanjima posebno o ratu i miru, odlučivao je Savjet. A Savjet se sastojao od plemenskih staraca-mudraca. Indijanci su inače imali vremena napretek, pa ni u svojim odlukama nisu žurili. Mudraci bi sjedili u krugu okovatre, podvijenih nogu, pušili i šutili satima. Onda bi se, nakon dugog i temeljitog razmišljanja, pojedinačno izjašnjavali: **ratno koplje uvie - rat, koplje u zemlju - mir.**

Lula mira je bila od ilovača, napunjena nekakvim ljutim suhim travama. Lula mira je za Indijance imala smisao i svrhu, a za bijelce je bila glupost. Kad bi zajednički pušili lulu mira, bila je to uistinu farsa, već i stoga što su bijelci rijetko poštovali primirje.

Indijansko pleme su, nadajće, činili svećenici, vračevi, ratnici, lovci, te djevojke i žene. Svi su oni imali svoje zadatke i obaveze. Djevojke i žene brinule su se oko djece i logora. Postavljale su i rasklapale šatore, pazile da vatre uvijek gora,

kuhaie su, pekle i mijesile, pripremale su kožu jelena i bufala, pravile odjeću i obuću, te spremale meso za zimu.

Indijanski su se logori sastojali od desetaka, pa do nekoliko stotina „tipija“-šatora. Logori su najčešće bili pokretni, pošto su se Indijanci kretali za stadima bufala.

Indijanci bufala nikad nisu lovili iz obijesti ili razonode, već uvijek iz potrebe. Od bufala su dobivali sve što im je trebalo: meso za hranu, kožu za odjeću, obuću i šatore, mast kao ljek. A rogovce, kosti i papke koristili su za izradu raznih predmeta, oružja i nakita.

Pored bufala, radi mesa, kože i masti, lovili su i medvjede, grizlice, zatim srne i jelene. Ipak, u određenim periodima i krizama, Indijanci su znali u slast pojesti i svoje pse. „Pasja gozba“ je bila neka vrsta rituala. Bijeli tražaci, poznavaoći indijanskih navika, proznojili bi se od zebnje kad bi osjetili miris pseceg gulaša. To je značilo da se Indijanci spremaju na nek o medjelo, na veliki pokret. da im je stani-pa'ni, da su se odlučili na sve ili ništa, obično u osvit dugih i krvavih obračuna sa bijelcima. Tada bi dizali logore, a staro i mlado išlo je pod oružje.

СИМОН ВИЗЕНТАЛ, ЧУВЕНИ „ЛОВАЦ НА НАЦИСТЕ“

Највећи злочинац

Дуго разговарајући с репортером загребачког „Глобуса“ Симон Визентал познати шеф Јеврејског докумен-

Симон Визентал

тационог центра у Бечу, у једном тренутку обратио са својом госту:

— Знате ли вада је највећи злочинац у другом свијетском рату био Хрват? Злочинци се могу да дијеле на „веће“ и „мање“. Онај који убија из ништања није једнако зао као онај који коље ножевима, који лаичи жртве. Макс Лубуркић је био највећи од свих злочинаца. Лубуркић је био шеф хрватске тајне службе „Усташа“. Та је организација била продужена рука СС-а, али још бруталнија, зверскија. На радном столу Макса Лубуркића била је велика чаша, испуњена шпиритом. У чашу су плинале људске очи, на туцета. Кад би неки нови заробљеник био уведен, Лубуркић би показао на чашу и загрљивос: „И тваје ће очи dospјети овдје!“ И то би се догодило. Тај је Лубуркић починио невојерљива злочинства, проузроковао највеће патње. Не због тога што је убио на хиљаде људи, то су чинили и други. Он их претходно узасмо мучио. Као појединац, он је био највећи злочинац у овом вијеку...

РАДОВАН КАРАЦИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК СДС БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Лаган задатак

Радован КАРАЦИЋ

Радован Караџић, предсједник СДС Босне и Херцеговине, овако тумачи захтев босанскохерцеговачких власти да се мировне снаге

Уједињених нација доведу у ову републику. „У сусрету са господином Садрусом Венсом имао сам веома лаган задатак. То су ми олакшала господа из СДА и ХДЗ. Они су само рекли да су им „плави шлемови“ потребни да би неутралисали присуство ЈНА и да би тако осујетили настојање СДС да Босна и Херцеговина остане у Југославији. Мени у тој ситуацији није преостало ништа друго него да господину Венсу кажем да су разлози због којих су господа из СДА и ХДЗ за долазак „плавих шлемова“ у Босну и Херцеговину исти због којих је српски народ против њиховог доласка. Пратња господина Венса и сам Венс били су збуњени, да не кажем запањени, схватањима СДА-ХДЗ коалиције да снаге Уједињених нација конфронтирају ЈНА и да се „плави шлемови“ злоупотребе за постизање њиховог политичког циља - сецесије Босне и Херцеговине. Српски народ сумња да би „плави шлемови“, заиста, били злоупотређени за потискивање ЈНА и других институција савезне државе из Босне и Херцеговине“.

ДРАГАН КИПАНОВИЋ, МИНИСТАР СПОРТА СРБИЈЕ

Од другог смо брашна умијешани

Драган Кипановић, министар спорта Србије, недавно је изјавио: „Хрватска и Словенија су добиле подмучку пропагандни рат, јер Србија није била спремна за тако нешто. Ми нисмо народ који је припреман за такве ствари, али је више него очигледно да се морамо окренути и

таквим методама. Чак и хрватски спортисти, рецимо, имају веома јаку пропагандну машинерију, што је нама незамисливо. Ниједном српском спортисти тако нешто није падало на памет! Нисмо научени на такву мржњу, јер смо живели у сасвим другом окружењу, од другог смо брашна

умешани. Србија сада фактички крече од нуле. Изграђено ми на наш начин, ваљда ћемо ускоро почети неки нови живот и искрено се надам да ћемо овог пута знати ким живимо. Живим за дан када ћемо живети, не желим да кажем сами него са онима који желе са нама“.

Драган КИПАНОВИЋ

СТОЈАН АНДОВ, ПРЕДСЈЕДНИК СОБРАЊА МАКЕДОНИЈЕ

Усиљеност концепције

Стојан АНДОВ

Стојан Андов, предсједник Собрања Македоније, овако коментарише референдум Албанаца у Македонији: „Не изненађује нас организовање референдума албанских партија у Македонији, ЛДП и НДП. Усиљеност концепције ових двије партије први пут се показала с обзиром на прошлогодишњи попис становништва у Македонији. Ове партије тврде да у Македонији живи осам стотина хиљада Албанаца, наспрот службеном податку да их је четири стотине тридесет хиљада, њима је та цифра потребна да би доказали да представљају 40 одсто становништва Македоније, те да би, на основу тога, Македонија морала бити федеративно устројена, са Македонцима и Албацима, као државотворним народима, и осталима као националним мањинама. Због тога и нису изашли на званични попис, и поред свих уступака које је македонска власт учинила њиховим условима. Наредна фаза њихове платформе била је бојкотовање спроведеног референдума у Македонији. Њима није одговарало учвршћивање македонске државе онаквом каква јесте. Они су хтели да изнуде разговоре о македонској федералној држави, од које би се, у наредној фази, са новим изјашњавањем Албанаца, територијално отцепили“.

МАРТИ ВАЛЗЕР, КЊИЖЕВНИК

Гадост која се неће измијенити

Мартин Валзер, њемачки књижевник, у својим изјавима, и прије што је уједињење њемачке било на помолу, изазивао у јавности чуђење, запрешајуће па чак и негодовање. Ми смо се сви били успавали. Називали смо постојеће стање „провизоријумом“, али све више људи се трудило да у том „провизоријуму“ види неки разуман разлог због којег би та требало поднијети. Шездесетих година ми је нисам сматрао да би се

Мартин ВАЛЗЕР

због тога требало узбуђивати. Касније сам схватио да ће живот проћи, а да се та гадост неће измијенити. Осјетио сам да човек који припада одређеном годишту мора у најважњу руку да протолупира свој став према историјским догађајима. Млађе генерације су се плашиле не то навикле, али је не могу да ментирам тридесетогодишњак иза који је шездесет година. Свака генерација мора да артикулише своја искуства ако неће да (ре)брикује лажу“.

ДР МЛАДЕН ЛАЗИЋ, СОЦИОЛОГ

Општа воља за промјеном

Др Младен Лазич, освјетљава структуру постојећих односа у којој види прави кључ за разумијевање историје: „Највећи је проблем свих бивших реалсоцијалистичких земаља у томе што се унутар постојећих односа није могла формирати (шира) групација која би, полазећи од својих посебних интереса (с обзиром на дати свјетско-историјски контекст, приватно-власничко интереса), настојала да владајући систем сруши и замени новим, себи примереним. Стара се власт руши, јер систем не може да опстане у конкуренцији са модерним грађанским друштвом. Она се руши под притиском опште воље за промјеном. Али се нови систем не може градити на вољи већ само на посебним интересима. Тајније управо се реал-социјалистички систем у посебним историјским околностима, градио на вољи за промјеном, и стога свим тим државама прети парадоксална ситуација да из начина рушења старог друштва произађе његово обављање. Та је опасност утолико већа уколико је традиција грађанског друштва у одређеној земљи слабија. А јасно је да је на нашим просторима та опасност скоро погубљена“.

Младен Лазич

НА МАРГИНИ

ЦРВЕНА

Чекас је да се уклани црвена светло из семафора. Толико је волео ту боју.

КЕЦ БЕЗ РУКАВА

Мом деди је у краи био рад и страшно је презирао лажне оцере са Капиша, којима су у краи биле друштвене игре.

НА МАРГИНИ

Напредовање малог Уроша било је незадрживо. Његов раст и одрастање пратило је увек будно родитељско око, уз дужно похваловање и подршку. Требало је само да га подне и остале структуре.

Весна ДЕНЧИП

УМЈЕТНИЧКЕ И ДРУГЕ ПОЈАВЕ У БАНСКИМ ДВОРИМА ИЛИТИ ДОМУ КУЛТУРЕ

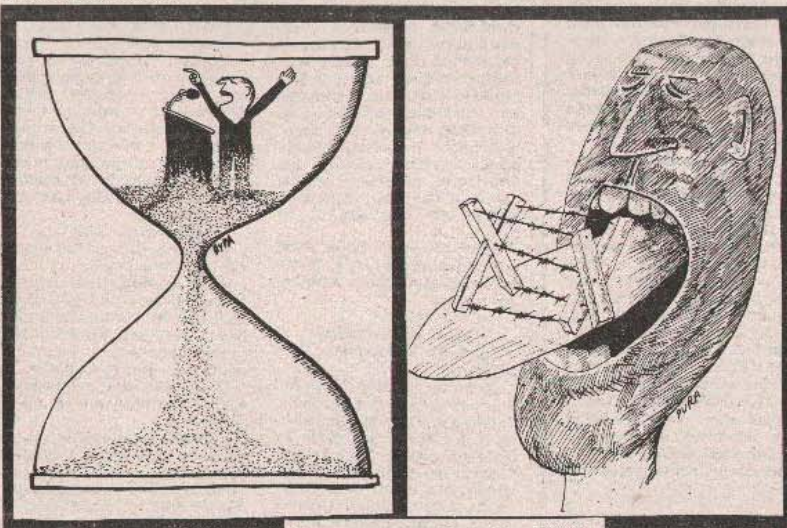
Милан Трбовић маћи

Нећу више пића код Васића кума
доишо некакви брају из Бараћа
нисам толико милоуман
још ми се од ње
повраћа

Имам и неке рукописе

Што ти поподне стално звикаш
Анто попуши брдо цигара
Одишка може гајбу пива
а ја од бараћуше
изгарам

Морам бринути о притиску
Бивше здравље се не враћа
Китно изабели ову стиску
и ону пишу из
Бараћа Никола ТОМОВИП

Карикатуре у овом броју: Рајко ПУШИП

Провјетравање срца

Бојан БОГДАНОВИП

- Нисмо се извукли. Сателити из прошлог система су опет на нашем небу.
- Овај народ улази у ресторације, само да би обарао владу и тукао конобаре.
- Поново идемо путевима славе и бајрама.
- ЕЗ је послала просце да баце глед и попричају са провадацијама из Предсједништва.
- Од каменог доба наовамо. Срби и Хрвати су најупорнији у одржавању ватре.

AUTOR: DEJLKO PREGOVIC	GRANA INOBU-TRIJE	OBKRIB-ITIVACI VOJSKE	KONTRC-LOP SAKRE NORME (mn.)	GRAD U SIRIJI	GLAVNI GRAD JARANA	DETEK-TIVI	BROMIR	JIZNI VJETAR, NOTOS	GOVORITI EKAVSKI	PRISTA-LICA ROMAN-TIZMA	UVAJNE "GOLAB"	GLUMICA BAJMJAČ	KONJI	POPIS, SPISAK	KIBEO-NIK	VERA SVOBODA	ŠENBER-NICA	ŠFRANO ŠERENKO IMR	KONJSKI IČJAS, POKREĆ (tug.)	
REVA-CIGA SA SLIKE											MALO-VJEŠAN PREKOŠNE BOLJEVI									
ŠTRUČ-NIAK ZA VINO								OJARITI, DOMIJEPI JARE NA SVIJEŠT												MJEKO IVE, SAVI, BIPRAI, ŽROJ
ZELJE-NIČKA PRUGA (njam.) (mn.)								VEŠTA GRMA, TAMGERS, ŽIBEA IŠTINA												AFRIČKA RIJEKA MJEŠ
LOGORO-VANJE U FOJLU								OHNOGR-SKA REJETA VETA PITCH												REVA-CIGA TIGRAM VOLT
AMERIČKA PETA OKAVICA					ONO ŠTO JE OTOR-LJENO, ŠTOP									"MIFKA ZEMJA"						
"I DRUGO"				"MIBO-NIKI, KIBE-LINA"	ORNA ŠUMSKA KREMA IVE BULJE					TUZZA FEOBICA, BERNNA (njam.)										
ŠTEŠ OBJEKTA, PEAH								VEŠTA ŽUTE BOJE (...R...)												
DREVI-NICA (nast.)								DRUGA ŽRNI UZ PRVU (mn.) NEHAŠ (nast.)												
ŠPARI MAŠIV KONA "C"			KRE, GOLET ORN, MK, ZAGODIT							NAŠE OŠTIVO GOVORI EKAVSKI										
MIJE GLADAN																				MJEKO IVE, MJEŠ, MJEKO IVE
																				GRČKO ŠLETO REJENKA NARODNA PUEŠMA
TOMA		MISTE-LOVAN AZLEKA ZEMJA																		LUMEN
POPONULO RIŠEŠNO DEŠE (...S)						ŠVERO-DRS REJTAJ MATIČ														ŠERENIJA ŽAV NA ŽENKOJ ŠARAPI
ŠVROPSKA ZEMJA																				ŠRED-LJAN TIVO ROBIČ
NAJPOČEŠI POKAŠAČI																				ŠPIOR ZA RAD ŠASTAVI VZEMIK
ANŠUŠ BAIŠE																				
																				KUKAŠI, ŠADIKO-VATI, ŠLAKAŠI

KOŠARKA

NOVA SMJENA TRENERA NA KORMILU
KOŠARKAŠA BORCAOtišao zbog
pljeskavice

● Novi trener Banjolučana Miodrag Baletić, prije ovoga s promjenjivim uspjehom trenirao titogradsku Budućnost i Bosnu iz Sarajeva ● U Sarajevo ga doveo, pa otišao, direktor Bosne Rođeni Kravac ● Nakon otkaza novo zaposlenje jedno vrijeme u kockarnici hotela „Evropa“

BANJA LUKA — Mihajlo Manović je napustio uzarenu trenersku klupu košarkaša „B“ prvotligaša Borca iz Banje Luke. Vratio se kući u Beograd, izjadao gradu i banjolučkim sportskim radnicima, apostrofirajući da je jedan od najvažnijih razloga njegovog odlaska to što je umjesto prvog ručka u restoranu „Sirano“, gdje je trebalo da se hrani, počeo da dobije samo po pljeskavicu?

Covjek, očigledno, nije shvatao duboku materijalnu krizu u Borcu, pa tako i kresanja na svim nivoima, koja je započeo predsjednik kluba Boro Đaković, u isto vrijeme i vlasnik famoznog „Sirana“. Bilo kako bilo, otišao je bez pozdrava, ljut i goropadan, ali su u Borcu već riješili probleme novog trenera.

I ko bi drugi na sebe preuzeo ovu obavezu već predsjednik Đaković. Posvemu suđeci, odlučio se u ovom momentu za najjeftinijeg slobodnog stručnjaka Miodraga Baletića. Pokušali smo nešto više da saznamo o novoangažovanom treneru. No, on je, baš kao i Đaković i znatan dio rukovodstva, već u petak ujutro otputovao u Kruševac, gdje Borac ima novo, teško

iskušenje.

Kontaktirali smo s bivšim klubom, prvotligašem Bosnom i evo šta su nam ljudi iz radova ovog prvotligaša o njemu rekli:

— U Bosnu je prošle godine doveden, nakon što je Boško Prodanović dobio otkaz. Odgovorni koji kreiraju stručnu politiku u klubu, odlučili su se za ovog četrdesetogodišnjaka, mada je prije toga „kumovao“ ispadanju Budućnosti, njegovog prethodnog tima, iz Prve lige. No, ni u Bosni se nije dugo „zgrljao“. Gubi meč u prvenstvu, kao i susret Kupa Radivoja Korača, od gotovo anonimnog predstavnika Grčke. Klupski direktor Rođeni Kravac, za ko je, uzgred budi rečeno, vezan kuriozitet da je prvi direktor koji je u Bosnu doveden uz „masthan“ transfer od 35.000 DEM, odlučio je da ga otišao. Pretpostavio mu je dva nasljednika Sulejmana Begovića i Miodraga Veskovića, ali je tu imao mnogo protivnika, pa je na kraju izbor pao na mnogo pomirljivijeg Mirzu Delibašića.

Baletić, navodno, odmah nije otišao iz Sarajeva, već je, kažu u Bosni, jedno vrijeme radio kao izbacivač — gorila u

kockarnici sarajevskog hotela „Evropa“. Treba, međutim, reći da niko ne spori da je Baletić, rođeni Nikšićanin, izuzetno vrijedan trener. Čak je nakon treninga Bosne ostajao i dalje u dvorani, nastavljajući rad sa bokserima Zeljezničara, nerijetko navlačeći i bokerske rukavice, te dizajući tegova, koji su redovno trenirali u „Skenderiji“. Nijeni čudno jer je u njegovoj vrijeme kondicioni trener košarkaša Bosne bio bivši dizač tegova Soldo.

Sada je stigao u Banju Luku. Đaković ga je morao upoznati sa teškom materijalnom situacijom, te mu stoga, a i zbog drugih stvari, u startu treba odati priznanje za hrabrost. Jer, sigurno je da je znao kako i zbog čega su prije njega iz Borca otišli tri stručnjaka: Mladen Ostojić, Zlatan Pivrdžić i Mihajlo Manović. Borac ima ambicije da uđe u Prvu ligu, ima i kvalitetan tim, ali nema para! Kako li će ove očigledne suprotnosti umjeti da „izmiri“ Baletić? Šta, uostalom, ako se sutra počne i sa „kresanjima“ pri nadležnosti samih pivotima- ca?

M. JOKSIMOVIĆ

ZAPIS IZ DVORANE

Na mladima
svijet ostaje

● Iako je zima, pioniri Borca ne prestaju da otkrivaju tajne fudbala, pod nadzorom trenera Muharema Terzića

Prilazeći nevelikoj dvorani, u kojoj je istinski bujao fudbalski život, niko ne bi, izdaleka, mogao pomisliti da se u njoj, na uobičajenom času fudbala, nalazi dvadesetak polutaraca, dječaka koji već uveliko maštaju da će, jednog dana, postati fudbalske veličine, ama baš kao što su to Robi, Dejo, Zvone, Pape... i toliki drugi velikani jugoslovenskog nogometa. U apsolutnoj tišini, ti mališani upijaju, poput najvećeg sundera, sve ono što im nesebično otkriva njihov učitelj, preduzimljivi i strpljivi Muharem Terzić.

Znateljno pratimo jedan od popodnevni treninga. Dvoranom odjekuju samo „komandne“ trenera.

— Duži korak!
— Čučni! Ustani! Čučni!
Zapovjedni se ispunjava, bez pogovora.

Ovdje su jer žele da otkriju mnogobrojne tajne fudbala. Tačno godinu dana o tome brine brižni Terza. Ali, može da bude zadovoljan: pionirski o fudbalu već dosta znaju. Kakav učitelj, takvi daci! Ovo je, dakako, budućnost Borca! Učenici petog i šestog razreda osnovne škole odavno su napustili zamršenu klupu fudbalskih prvotligaša. Za njih „dupli pas“, zatim „štopanje lopte“, „poziciona igra“ više nisu nepoznata. Stasavaju u igračiće, na zadovoljstvo i sreću svog učitelja.

Oprema je sportska: dresovi, gaćice, patike. Šta je ko kupio. Najviše je plavih majica. Ne sanjaju li ovi dječaci već sada dan kada će obući plavi dres državnog tima? Imaju na to pravo. Zašto bi im ga neko sadara-spršio. Možda je, baš kao i oni danas, a tom dresu maštao i Darko Pančev, na nekoj od poljana oko Skoplja. To su bili njegovi „fudbalski univerziteti“, koji su mu omogućili da postane prvi strijelac starog kontinenta.

Grupa banjolučkih dječaka ima sreću da, evo, pod krovom na parketu, u toplom, uz kontrolu upornog trenera, koji se istinski, od srca raduje svako dobro izvedenom potezu, uče fudbalsku vještinu. Za njih, srećom nema zimskog opuštanja, s terena preselili su se na parket, s parketa će uskoro na teren. Kontinuitet treninga ga-

rancija je da naučeno neće — zaboraviti.

— Udahni duboko! — čuje se glas trenera.

Uobičajeno zagrijavanje je završeno.

Svako uzima „svoju loptu“. Srećni li su ovi dječaci! Davno, davno klub kojem već pripadaju imao je na raspolaganju samo jednu — jedinu loptu! Služila je za — treninge i odlaganje utakmice. Dječaci njihovog doba bili su presrećni ako bi neko od njih uspio da napravi — krpenjaču. O pravom fudbalu samo su mogli da sanjaju. I ništa više.

Mlado drvo se savija. Ovi dječaci u pravi čas su počeli da uče fudbal na pravom mjestu. Svakog dana sve više znaju. Njihove nožice sjajno, zadivljujuće kontrolišu loptu, ne manjka ni snaga prilikom šutiranja, spontano, ali i razmišljajući vuku poteze na parketu.

Ozbiljni su. Jer, o ozbiljnim, fudbalskim stvarima se, ljudi, ovdje radi.

Ne, neće svaki od ovih igračića sutra postati — fudbaler, profesionalac. Možda će, koliko danas, neko shvatiti da je jebpe biti smučar, možda će se, u nekom prelomnom trenutku, opredijeliti za košarku, muziku... Svi oni još tragaju za vlastitim putem, ali je dobro za njih, za društvo, da su ovdje, na okupu. Uče fudbal, ali spoznaju i mnoge druge životne tajne. Na zadovoljstvo i sreću svog učitelja.

Pamtimo ove iste dječake od prije godinu i nešto dana, kada su počeli da pohađaju „Terzinu fudbalsku školu“. Od zbuđenih, nevjernih pionira postali su, evo, pravi mali fudbalski vragolani. Njima ništa, apsolutno ništa nije teško da urade, ako su igre i lopte u pitanju. Nije onem dječaku iz Drakulica problem da uvijek, na vrijeme dođe na trening. Lopta ima neku čudnu, magičnu moć.

Za svaki slučaj upamtite imena: Ako, Miki, Adnan, Peda, Murat, Daja, Čopa, Rale... Možda će te za koju godinu zbog nekog od njih hitati ka — Gradskom stadionu.

L. P.

AKCENTI SA SJEDNICE DIREKTORIJUMA JUBA—LIGE KOŠARKAŠA

Podbacile sudije

BEOGRAD — U prvom dijelu JUBA—lige košarkaša (11. kola) najviše su podbacile — sudije. Njihovim „redom“ na trenu nisu bili zadovoljni klubovi, a osim toga, nije baš ni sve što malo sa sudijskom organizacijom prolele jeseni. To je jedan od najvažnijih zaključaka sa sjednice Direktorijuma JUBA, na

ja KSJ—JUBA, što je prouzrokovalo i određene nesporazume. Procijena je da je Komisija radila većinu stvari „na svoju ruku“, bez konsultacije. Stoga je formirana i delegacija JUBA od tri člana, koju čine Čolović (Partizan), Fišić (Rabotnički) i Tanurdžić (Vojvodina), što će obaviti razgovore sa predstavnicima KSJ (generalni sekretar Petrović i predsjednik Barović...). Pokušaću da se pronađu bolja rješenja kako bi sve funkcionisalo i u ovoj problematici. Raspravljajući se i o zahtjevu sudija da se taksa za mečeve poveća.

U prvom dijelu nije bilo težih incidenata, izricane su samo novčane kazne u ukupnom iznosu od 50.000 dinara. Zamjeren je novinarima da često izbjegavaju naziv „JUBA“, što je i zvanični naziv lige ove sezo-

ne. Takođe i da se previše kritički osvrću prema kvalitetu igre, jer ne treba smetnuti sa uma da je došlo od velikih promjena u sastavu lige, ali i imena igrača.

● Definisani su i termini plej—ofa, odnosno plej—auta. U plej—ofu učestvovala samo četiri prvoplasirane ekipe. Igrače se 4. 11. i 12. aprila. Finala je planirao 18. 20. zatim 23. i 24. aprila i eventualna peta utakmica 28. aprila (utri dobijena meča za prvaka). Postoji i alternativna varijanta, nešto kasnije, ukoliko Partizan uđe u populinalni turnir Evropske lige. U plej—autu, u kome učestvuju 9. i 10. prvotligaša, kao i treći i četvrti iz „B“ lige, igrače se mini—liga od 4. do 21. aprila.

S. PETKOVSKI

„RAZDRUŽENI“
BEZ ŠANSI

Pred početak ove sezone bilo je planirano da se eventualno u završni dio takmičenja za košarkaškog prvaka Jugoslavije uključuje i klubovi iz „razdruženih“ sredina, Slovenije i Hrvatske. Međutim, kako vrijeme odmiče, sve je manje čak i teorijskih šansi da „secesionisti“ igraju sa ekipama iz „ostataka“ Jugoslavije. Do sada Predsjedništvo KSJ nije donijelo zvanični stav, ali zaključak Direktorijuma JUBA je da se plej—of igra bez njih.

kome su predstavnici klubova ocijenili učinak proteklog dijela sezone. Sastanku nisu prisustvovali delegati Bosne (zbog prevoza) Radničkog i In-fos RTM—a, a zaključke je prezentirao novinarima komesar dr Radomir Šeper.

Očigledno da se „ljudi u sivom“ nisu najbolje snašli, tako da arbitraža nije bila na visokom nivou. Jedan od razloga je i nepripremljenost sudija, jer je seminar održan dan pred start, a ima i mnogo novih imena. Nisu najbolje funkcionisale ni relacije na nivou Sudijska komisi-

NOVOGODIŠNJI TURNIR U
MALOM FUDBALU „BORIK 92“

KOLO DERBIJA

BANJA LUKA — Četvrto kolo na novogodišnjem turniru u malom fudbalu „Borik 92“, čiji je organizator Sportska dvorana „Borik“, na redu je već danas (nedjelja) i to sa početkom u 11 sati. Ovo četvrto kolo je kolo derbija.

U grupi „A“ derbi—susret igra se između Fudbalskog kluba „Župa“ i „Ježera Jure“. Ovaj susret na programu je u 11.45 sati prije toga snage će odmeriti „Sting“ i „Mediteran“. U trećoj, posljednjoj utakmici iz „A“ grupe, sastaju se „Marbel“ — „Adrija“.

Dva derbija odigraću se i u

„B“ grupi. Prvi je na programu u 13.15 sati, kada se sastaju „Ambalažerka“ u Kafe-bar

„Mo 17“. Drugi derbi igra se između „Pamuka“ i „Jasena“, početak ove utakmice je u 14

sati. Treći meč u ovoj godini igra se između „Butika Rim“ i „Dijamant—Prometa“.

ZANIMLJIVI MEČEVI

tri iz grupe „B“, i što je najbitnije, očekuju se dosta zanimljivi susreti.

U prvoj grupi sastaju se: „Univerzal“ — „Ada Laktaši“, „Borik“ — „Ciba“ i „Mala čaršija“ — „Autoprevoz“. U dru-

goj, „B“ grupi sastaju se: „Moskva“ — „Evrotrejd“, „Naprijed“ — Kafe „Karding“ i „Omega“ — „Crnci“. Prvi meč iz „B“ grupe počinje u 17.45 sati.

S. B.

PRVA REAGOVANJA POSLIJE ŽREBANJA U GETEBORGU

I mi konja...

Limun PAPIĆ

Žrijeb je rekao svoje a za 142 dana svoje će reći — fudbaleri najbolji u Evropi. Od 10. do 26. juna u četiri grada lijepe, raskošne i bogate Švedske okupije se osam selekcija starog kontinenta da odluču kome će pripasti devetlita tula šampiona ovog dijela planete. Dijela gdje je rođena ocharavajuća igra, što milione ljudi ne može da ostavi hladnokrvnim.

LIDHOLM

Ruka slavnoj i elegantnog gospodina Nilsa Lidholma, koji je zajedno s drugovima, pronosio slavu svoje zemlje, odredila je da se „plava“ selekcija takmiči u PRVOJ grupi zajedno sa domaćinom Švedskom, Francuskom i Engleskom. Odmah nakon žrebanja počele su, i ko zna koliko će dugo trajati, rasprave da li nam je Lidholm donio sreću ili nije.

— Sve je to relativno! — ocjena je Miljana MILJANIĆA — Švedani ne pripadaju evropskom vrhu, ali su — domaćini. A to, u nekim okolnostima, može, ali i ne mora da bude — prednost. Prema tome imali smo i nismo imali — sreće. Uostalom vrijeme će sve objasniti, a juna i nije tako daleko, kako sada izgleda.

Godine 1976 Jugoslavije je bila domaćin finalnog dijela šampionata kontinenta. Sjajno je sjećanja naviru, počela prvu bitku, onu sa tadašnjom SR Njemačkom. Povelili su naši momci s 2:0, a zatim u produžetku izgubili 2:4! Eto, to je ona relativnost, o kojoj je govorio i o kojoj će vjerovatno stalno govoriti Miljanić i svaki fudbalski strateg.

IVICA OSIM

Čim je u Kongresnoj dvorani Geteborga, spuštena zavjesa, ju-

goslovenski savezni selektor Ili- ca Osim, nije znao gdje mu je — glava. Silni reporteri su ga non-stop opsjedali, postavljali mu ko- jekakva, fudbalska i politička pit- anja. Švabo se sjajno, svi tvrde, snalazio, baš kao riba u vodi i tek poslije povratka u hotel „Skandik Kraun“ mogao je da predahne.

Srećom uspjeli smo da us-

postavimo „telefonski most“ na

relaciji Banja Luka — Geteborg.

Naš savezni selektor bio je spre-

man da za čitaoca „GLASA“ oci-

jeni minulni događaj, ali je molio da

rafalski postavljamo pitanje, jer je

žurio na još jedan prijem.

Prvi protivnik nam je Engleska,

bivši prvak svijeta?

— Englezi više nisu tako „tvrdi“

kao nekad. Međutim, trebamo biti

vrlo oprezni, ne smijemo toli

utakmici prići s devizom tako će-

mo, pogotovo što je svaki početak

— težak. Mi smo to najgori na-

čin osjetili na svojoj koži, u Lon-

donu i u Beogradu. Sjećate li se?

Lopta mora da nam bude — brza

Protiv Engleza prolazi samo i je-

dino kolektivna, a nikako pojedina-

nača, individualna igra. Kad za-

treba, a biće i toga, možemo se

opredijeliti za kratak, precizan

pas, onako po — naški.

Utakmica prve grupe

10. juna: Švedska — Francuska
11. juna: Jugoslavija — Engleska
14. juna: Francuska — Engleska
14. juna: Švedska — Jugoslavija
17. juna: Švedska — Engleska
17. juna: Francuska — Jugoslavija

Utakmice druge grupe

12. juna: Holandija — Škotska
12. juna: ZND (SSSR) — Njemačka
15. juna: Škotska — Njemačka
15. juna: Holandija — ZND
18. juna: Holandija — Njemačka
18. juna: Škotska — ZND

Tri dana kasnije, sudarićemo

se sa Švedanima, domaćinima?

— Već razmišljamo njima! Nisu

velesila, ali su — opasni. Pogotovo

u prekidu. Zato, prekida mora

biti što manje i što dalje od naše

mreže. Prvi zadatak će biti da se

neutrališe Limpar, Bogovski igra,

kada se — razigra. Drugim

okom valja motriti na Brolina,

kad mu saigrači stvore prazan

prostor, pretvara se u — oluju.

Brza igra ne odgovara korpu- lenti-

mu Švedanima. Doista su spori.

Kontranapred može postati naše

najjače oružje. 14. juna

U posljednjem meču, na redu je

„galski pijetao“?

— Ne znam da li ćemo moći da

ga „očerupamo“! Pogledajte sa-

mo bilans Francuza u kvalifikaci-

jama. Impresivan je, stvarno.

Osam utakmica osam pobjeda!

Gođe to ima? Mnogo trče, napa-

daju grupno. Teško ih je razrijedi-

ti, jer su oprezni. Postali su i agre-

sivni. Mislim da nam uopšte ne

odgovaraju. Protiv njih nijedan

pozeza više ne bi smjelo da bude

Individualnost, mora biti sahra-

njena, ako želimo da ih iznenadi-

mo, a mogli bismo ukoliko igrači

budu — disciplinovani.

To je, eto, bio prvi raport Ivice

Osima.

JESENJI PRVAK PARTIZAN NA PRIPREMAMA U LEPENSKOM VIRU

Zalet sa Dunava

BEOGRAD — Narednih deset dana fudbaleri Partizana provešće na Dunavu, tačnije u mjestu Lepenski vir, gdje će imati izvanredne uslove za rad. Nešto ranije otpao je put za Španiju, pa je stručni štab „crno-bijelih“ odlučio da ekipa jesenjeg prvaka pripreme provede u našoj zemlji, kako bi se što spremnije dočekao nastavak prvenstva.

U odsustvu šefa stručnog štaba Ivice Osima, koji je zbog selektorskih obaveza trenutno u Švedskoj, ekipu su povelili njegovi zamjenici Blagoje Paunović i Branko Rašović. Na spisku onih koji će narednog proljeća nositi „crno-bijeli“ dres su: Omerović, Pandurović, Damjan, Stanojković, Mujković, Vujačić, Milanić, Gudelj, Novak, Bogdanović, Miletić, Mijatović, Brnović, Zahović, Krčmarević, Vorkapić, Marko-

vić, Šćepović, te omladinci Milošević, Nad, Stanojević, Bje- ković, Čirić i Čestić.

— Planiramo i odigravanje dvije-tri utakmice sa nešto ja- čim protivnicima. Biće sigurno za to prilike. Želimo što spre- mnije da dočekamo trku za prvenstvene bodove, jer imamo velikih ambicija. Trudićemo se da osvojimo bar jedan od dva trofeja — naglašava direktor Ne- nad Bjeković.

Po povratku iz Lepenskog vi- ra ekipa Partizana boraviće kraće vrijeme u Beogradu. Posljednjeg dana januara ek- spedicija „crno-bijelih“ seli se u Hong-Kong, gdje će učestvo- vati na turniru zajedno sa do- maćom reprezentacijom, olim- pijskom selekcijom SAD engles- kim prvotimcem Vulerhep- tom.

S. P.

PRVOLIGAŠKA JESEN KROZ PRIZMU (NE)DISCIPLINE

Budućnost sa četiri „crvena“

Beograd — Disciplinski sudija Prve lige Mihajlo Perišić načinio je analizu prvog dijela prvenstva iz domena ponašanja, odnosno (ne) discipline igrača u našem najelit- nijem rangu.

U protekle 153 odigrane utakmice iz 17 kola, isključeno je ukupno 26 prvotimskih fudbalera. Kasnije su izrečene kazne od ukupno 48 utakmica neigranja. Najviše „pocrvjenelih“ igrača ima ekipa Budućnosti — čak četiri (!). Po tri isključena imali su Vardar, Vojvodina i Željezničar, dva puta su crvene kartone dobijali prvotimci Sutjeske, Spartaka, Borca i Pelistera. Po jednom su sudije bili primorane da pošalju prije kraja van igre članove OFK Beograda, Proletera, Sarajeva, Partizana i Rada.

Bez isključenih fudbalera bile su

ekipe Crvene zvezde, Slobode, Zem- una, Veleža i Radničkog. Čak dva puta su dobili crvene kartone to- kom jeseni Goran Jezdimirović (Vojvodina) i Suad Katana (Želje- značar). Saterena su udaljena i dvoji- ca trenera: Tomislav Menojlović (Rad) i Džemal Hadžiabdić (Velež). Najviše „pocrvjenelih“ bilo je u 15. i 16. kolu — po četiri igrača, dok u pet kola sudije nikoga nisu isključivale.

Pokazano je i ukupno 435 žutih

kartona proklete jeseni ili po 25 u svakom kolu. Opmenuto je 227 igrača iz svih klubova. Najviše „požutejlih“ ima Željezničar (36), a samo jednog manje gradski rival Sarajevo. Na dnu ove tabele su Crvena zvezda i Partizan sa 13 su- dijskih opomena.

S. P.

SA ALEKSANDROM SAVIČIĆEM ČLANOM EKIPE „RUŽA“ IZ ČELINCA

Zasluzena titula

ČELINAC — Na nedavno održanom turniru u malom fudbalu „Mejdan 92“ u konkurenciji 4. 5. i 6. razreda, najprijetnije iznenađenje je prvoplasirani sastav „Ruže“ iz Čelince. Čelinački pještici su u finalnoj utakmici turnira deklasirali sastav „Guminga“ iz Banje Luke, zabilježivši pobjedu od 3:0. Jedan od najzaslužnijih za ovaj uspjeh je i talentovani dvanaestogodišnji fudbaler Aleksandar Savičić. Nakon uspjeha Aleksandar Savičić priča:

Šta da vam kažem već da sam presrećan. Postali ekipni pobjednik jednog veoma jakog turnira, kao što je „Mejdan 92“ u konkurenciji jakih banjolučkih pionirskih ekipa, veliki je uspjeh, moj lično, a i mojih saigrača.

Aleksandar Savičić rođen je 1960. godine u Banjoj Luci. Fudbalom se počeo baviti od osme godine u pionirskom sastavu FK Partizan iz Čelince, gdje je standardni prvotimac.

Tvoja zapažena igra na turniru „Mejdan 92“ donijela ti je i pojedinačno priznanje?

— Odlukom žirija turnira proglašen sam za najboljeg igrača u konkurenciji vršnjaka, što je za mene veliki podstrek za dalju sportsku karijeru.

Aleksandar Savičić pohađa peti razred. Kako smo saznali, u školi je dosta uspješan. Za sve dosadašnje

sportske uspjeha, ističe Aleksan- dar, velike zasluge ima i njegov trener u pionirskom sastavu Partizana Milevoj Partović, koji o ovom ml- adom fudbaleru priča:

— O Aleksandru mogu da kažem sve najbolje. Uvijek je redovan i radan na treningu. Zato nije nikad- no čudo što je proglašen najboljim pojedincem ovogodišnjeg tradi- cionalnog turnira „Mejdan 92“, jer se radi o veoma nisdrenom i tal- entovanom mladom fudbaleru.

Ž. HROBAT

SPORTSKA STARINARNICA (515)

Pripreme za veliki juriš

● Početkom 1961. godine fudbaleri Borca su se, jedno vrijeme, pripremali u Makarskoj, a zatim su krenuli u juriš na Prvu ligu i ubrzo uspjeli da se domognu elitnog društva

Prije dva-tri dana fudbaleri Borca su se s Gradskog stadiona preselili na obale Dojranakog jezera i tu će ostati desetak dana. Na krajnji jug su se otisnuli jer onaj bliži Banjoj Luci odavno ne pruža — bezbjednost. Prije tri decenije bilo je, što se tiče sporta, sve slično: krajem godine završavala bi se sezona, početkom nove počinjale pripreme. Odmah zatim se znalo: pravac jadranska obala. Posljednju utakmicu 1960. godine Borac je odigrao 11. decembra. Tada ga je na Gradskom stadionu, u Kupu, porazilo Boro- vo s 3:0? Odmah nakon toga igrači su dobili odmor i on je traja- o, vjerovili ili ne, sve do 20. ja- nuara 1961. godine! Da čovjek danas u taj podatak jednostavno ne povjeruje. A to je bilo proljeće u kojem je Banjolučani trebalo da se izbere za prvi ulazak u elitno društvo. „Krajiške novine“ (danas „GLAS“) dosta su pisale na tu temu, tvrdeći da je 40 dana preda- ha previle i da se Borcu može sve to razbiti o glavu. Srećom, kasnije se to nije dogodilo, pa su Krajišni- ci prvi put u istoriji fudbala dobili prvotimca. Pripreme su tog ja- nuara, 1961. godine, počeli: Kola- k, Radović (objoica su nedavno preminuli), Babov, M. I. N. Kuli- nović, Bličević, Brnata, Jurić, Afi- ravić, Dordević, Kasumović, Jan- jić, Vežmar, Janković, Spasoje- vić, Ferhatbegović i Gombović.

Izostali su Tomljenović i Knez. Pod rukovodstvom trenera Mirka Kolovića i njegovog pomoćnika Drage Bilbije, trenirali se — četiri puta nedjeljno! S obzirom na do- sta loše vremenske uslove, plan

priprema nije izvršen kako je bio zamišljen, pa su se članovi Borca — 15 igrača i tri člana vodstva — 15. februara 1961. godine preselili u Makarsku, prethodno otvorivši sezonu susretom s ekipom Bu- dućnosti iz Gornjeg Bèhera. Na- ravno, pobjedio je Borac s visokih 11:1 (2:1), golovima: Jankovića (5), Kasumovića i Gombo- vića (po 2), Gostrička i Krivokučić (po jedan).

Banjolučani su se ulogorili u Makarskoj. Bili su smješteni u ho-

telu „Blokovo“. U Banjoj Luci se radio četiri puta nedjeljno, u Ma- karskoj — dva puta dnevno. U prvoj utakmici na obali, Borac je protiv Zmaja iz Makarske vodio s 4:1, na odmor se otišlo s 4:2, a konačan rezultat bio je 5:4 za Makarske?

Bilo je, eto, i toga! Te pripreme zime, odnosno fudbalskog pro- ljeća, Borac je na raspolaganju imao nevjerovatno mali broj fud-

balera, njih jedva 15. Zato su se navijači silno brinuli da li će njihovi ljubimci uspeti da ostvare cilj. Ostvarili su ga, Borac je postao prvotimac. Ova fotografija, snimljena u Makarskoj, podsjeća na vrijeme kada su se fudbaleri Borca pripremali u tom prelijepom gradu. Atko KASUMOVIĆ, Mile TOMLJENOVIĆ, Andrija BRACO JURIC, Suad SVRAKA, Momčilo BOBI SPASOJEVIĆ (stojie), Pero ALFIREVIĆ, Stanko KOLAK, Radomir JANKOVIĆ i Brano KRIVOKUČA (čučie). L. P.

*mal
oglas*

11-948

Veselina Masleše 131
radno vrijeme
od 7 do 15 sati

**ПРОДАЈА
АУТОМОБИЛА**

Продајем „алеко 1500“ годи-
на производње 1990, регис-
трован до И мјесеца 1993, ја-
вити на телефон „750-047,
цијена 6 000 ДМ (ш 42126)
Продаје се „форд гранда“,
3500 ДМ фијат 132, ланча
фулија, неисправна питати у
бифеу „WEST“ телефон 48-
475. (ш 42124)

КУПЕ-ЗЕМЉИШТА

Продајем кућу саземљиштем
у Папажанима, СО Лакташи,
питати на телефон 58-704
или 071/615-962 (ш 42127)
Продајем једнособан стан у
насељу Тараса Шевченка
телефон 42-303 (ш 42063)
Продаје се кућа у Загребу
Улиа Малнарова, девети
одвојак бр. 2, Загреб,
телефон 079/24-822 (ш
42129)

СТАНОВИ-ПОНУДА

Израјем једнособан стан са
гријањем, телефон 58-350 (ш
42094)
Израјем једнособни празан
стан, телефон 54-736 (ш
42106)

**СТАНОВИ
(ЗАМЈЕНА)**

МИЈЕЊАМ двоипособан
стан 65 квадрата у Риједи за
одговарајући у Б Луци,
телефон 69-045 (ш 42138)
ЗАГРЕБ-Б. ЛУКА, власништ-

во трособног стана мијењам
или продајем телефон 041-
688-410 (ш 42136)

РИЈЕКА—БАЊАЛУКА

Мијењам комфоран двособ-
ан стан 70 м², новградња у
Риједи за исти или сличан у
Бањој Луци. За све информа-
ције, обратити се на телефон
059/62-863, 41831

Мијењам кућу у Загребу за
кућу у Бањој Луци, 51-082. (ш
42096)

Мијењам трособан стан, ком-
форан, у Сиску за одговарају-
ћи или мањи у Бањој Луци,
телефон 078/38-698. (ш
42118)

Мијењам трособан стан у
Великој Горици код Загреба
за одговарајући у Бањој
Луци, јавити на телефон
078/60-206. (ш 42114)

Мијењам једнособни стан
или продајем Велика —
Горица — Бања Лука
телефон 54-736. (ш 42106)

РАДНА МЈЕСТА

Кафе „ГРАНД“ ул. ЗАВНО-
Бих-а 29 тражи конобарнице
информације од 12-14 х у по-
калу (ш 42126)

СВЕ УСЛУГЕ У ВАШЕМ СТАНУ
у нега старих и незасобних лица
у куће поједте љекара
ЕКГ
е инфузије и инфузије
е провјерња

Др Оливера Војводић-Влаховић
спец. згр. медицине

Др Нихад Филиповић
Жеље Барџа 5, Бањалука
Радно време
00—24 х
Тел 45—969

Вл. Војводић Јадранко

Скупштина општине Лакташи, у складу са чланом 239. Закона о државној управи, расписује

КОНКУРС

за пријем

У Општински секретаријат за послове општинске управе

1. Једног извршиоца на послове тржишта, цијена, тржишне инспекције и туристичко-угоститељске инспекције.

Услови за заснивање радног односа:
Висока стручна спрема економског смјера, радно искуство 1 година положен стручни испит.

2. Једног извршиоца на послове инспекцијског надзора из области рада, заштите на раду и управне инспекције.

Услови за заснивање радног односа:
Висока стручна спрема — дипломирани правник, 1 година радног искуства и положен стручни испит.

У Општинску управу друштвених прихода

1. Инспектор друштвених прихода — 3 извршиоца.

Услови за заснивање радног односа:
Висока стручна спрема — економски или правни факултет, 3 године радног искуства и положен стручни испит.

У Службу заједничких послова

1. Начелник Службе заједничких послова.

Услови за заснивање радног односа економски факултет, 1 година радног искуства и положен стручни испит.

Јавни конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања.

На основу члана 64. Статута ДП „Босна-обућа“ Бањалука и Одлуке Радничког савјета ДП „Босна-обућа“ расписује

ЛИЦИТАЦИЈУ

за продају помија из ресторана друштвене исхране

1. Лицитација за продају помија провест ће се јавним надметањем по принципу повољније понуде.

2. Почетна цијена за куповину помија износи 5.000,00 динара мјесечно с тим да се постигнута цијена усклађује са тржишним курсом њемачке марке Бањалучке банке ДД.

3. право учешћа на лицитацији имају сва правна и физичка лица која претходно уплате кауцију у износу од 30% од почетне цијене на благајни ДП „Босна-обућа“ Бањалука, Ул. Шефкета Маргајића 13.

4. Лицитација за продају помија одржаће се дана 24.1.1992. године у Сали Радничког савјета са почетком у 14 сати.

5. Све информације могу се добити на тел. 60-188лок. 153 у времену од 8 до 14 часова.

„Позивају се родитељи ученика свих средњих школа града Бање Луке да дођу у просторије средњих школа на састанак ради договора о пријему евакуисаних ученика средњих школе (Гимназија и Машинска школа) из Босанске Градишке. На састанку би се договорили о пријему тих ученика и накнади за пријем, односно становање и исхрану, које би трошкове сносила Скупштина општине Бања Лука. Састанак ће се одржати у свим средњим школама у уторак, 21.1.1992. године, у 18 часова. Родитељи и који тога дана не дођу на састанак могу се обратити Секретаријату школа сутрадан од 16 до 19 часова ради истог договора.“

VIDEO — KLUB OSKAR
У УЛИЦИ ШОШЕ МАЖАРА
БРОЈ 35
У BANJALUCI

Telefon Video—kluba
OSKAR je 51—703.

Ako želite da se ugodno osjećate, ako želite da provedete prijatne trenutke, da uzmete najnoviju i onu video—kasetu koja vas zanima, dođite u Video—klub OSKAR u Banjaluci, u Ulici Šoše Mažara broj 35. Uz vlasnika Video—kluba Mehmeda Suljića ovdje će vas lijepo primiti, uslužiti i pomoći vas da izaberete kasetu i ostala tri zaposlena radnika, koji uz ljubazan osmijeh u prelijepom ambijentu i modernom uređenoj prostoriji na 80 kvadratnih metara nude širok izbor video—kaseti i sve informacije o filmovima koji vas zanimaju.

Video—klub OSKAR, osnovan je među prvima u Banjaluci, prije četiri i po godine, i uz centralni video—klub Oskar u Ulici Šoše Mažara ima poslovnu prostoriju i Šoping—centru, u Ulici Moše Pilade 16 b.

OSKAR je najveći i najnapredniji video—klub u Banjaluci. Posetiocima i članovima je na raspolaganju više od dvije hiljade video—kaseti, od kojih je 800 originala. Uz to svakog meseca asortiman se povećava nabavkom oko stotinu novih filmova.

Osim ponude raznih i najnovijih video—kaseti, članovi kluba se mogu informisati o novim filmovima u Video—klubu OSKAR sve je kompjuterizovano a nabavljen je i video—projektor, čime je omogućeno zaposlenima u ovom video—klubu da se bave

predstavljanjem firmi nasajmovima i sličnim manifestacijama. Uz snimanje svadbi, rođendana i drugih radosnih događaja Video—klub OSKAR svojim članovima nudi i nešto više od ostalih video—klubova u gradu. Već do kraja ovog meseca članovi Vi-

nožavanju i distribuciji video—kaseti A u cilju šire ponude i dobre saradnje, za što su naši članovi zainteresovani, odlučili smo da uskoro počnemo prebacivati filmske materijale sa filmova formata 8 milimetara i super 8 milimetara na video—trake — kaže

deo—kluba OSKAR moći će prisustvovati večerima projekcije novih filmova u prostoriji kluba u Ulici Šoše Mažara broj 35.

Video—klub OSKAR je i jedan od osnivača prve video—zadruge u Bosni i Hercegovini VIZA — Preko zadruge VIZA registrovani smo i radimo na um-

Mehmed Suljić, vlasnik Video—kluba OSKAR u Banjaluci

Video—klub OSKAR svojim članovima na usluzi je svakog dana osim nedjelje i praznika, od 10 do 20 časova, a u poslovnoj prostoriji Šoping—centra od 9 do 21 čas.

Ул. М. Стојеновића 28

ДИСКОНТ

од 7 до 19 часова
Субота од 7 до 14 часова.

МЛИЈЕЧНИ АСОРТИМАН
ПО НАЈПОВЕЉНИЈИМ ЦИ-
ЈЕНАМА У ГРАДУ

ДОЂАТЕ И
УВЈЕРИТЕ СЕ
У САЉА

DD ENERGOPETROL САРАЈЕВО
ПЦ ЕНЕРГОПЕТРОЛ БАЊАЛУКА
ВАШ ПОУЗДАН
САПУТНИК

С великим болом и тугом јављамо цијелој родбини, пријатељима и познаницима тужну и жалосну вијест да је наш драги и никад непрежаљени син

**РАДОВАН РАШО
(Недељка)
САВИЋ**

несретним случајем изгубио живот вршећи војну обавезу као војник резервиста у 23. години живота. Сахрањен је се обавити у недељу, 19. јануара 1992. године у 13 часова на гробљу у Доњој Мелини код Бронзаног Майдана. Погребна поворка полази од куће жалости у Доњој Мелини.

ОЖАЛОШЉЕНИ: отац Неђо, мајка Душанка, брат Мирослав, сестра Гордана, дјед Војин, баба Даница, стричеви Војислав и Бране, стрине Винка и Гордана, зет Слађан, и остала многобројна родбина и пријатељи 42135

С великим болом и тугом јављамо цијелој родбини, пријатељима, познаницима тужну и жалосну вијест да је наш драги никад непрежаљени син

**РАДОВАН РАШО
(Недељка)
САВИЋ**

несретним случајем изгубио живот вршећи војну обавезу. Отишао си заувјек у најљепшем цивијету младости, а ми остадосмо у вјечној тузи и жалости Твој отац Неђо и мајка Душанка 42135

Последњи поздрав свом једином и никад непрежаљеном брату

РАДОВАНУ РАШИ

од брата МИРОСЛАВА 42135

Последњи поздрав брату

РАДОВАНУ

од сестре ГОРДАНЕ и зета СЛАЂАНА 42135

Последњи поздрав унуку

РАДОВАНУ РАШИ

од дједа ВОЈИСЛАВА и баке ДАНИЦЕ 42135

Последњи поздрав драгом синовцу

РАДОВАНУ РАШИ

Од стрица ВОЈИСЛАВА, стрине ВИНКЕ, брата САШЕ и сестре САЊЕ 42135

Последњи поздрав синовцу

РАДОВАНУ РАШИ

Од стрица БРАНЕ, стрине ГОРДАНЕ, брата ГОРАНА и сестре СЊЕЖАНЕ 42135

Последњи поздрав драгом пријатељу

РАШИ

Хвала ти за дивне тренутке и искрено пријатељство. У срцу у мислима увијек ћеш бити с нама. Твоје СЛАВИЦА, САЊА, ДРАГАНА и САНДРА 42135

ИН МЕМОРИЈАМ

**МИЛАН
ГАЈИЋ**

19.1.1982 — 19.1.1992

Вјечно ћемо чувати успомену на тебе. Супруга, деца и унучад 42117

С великим болом и тугом јављамо цијелој родбини, пријатељима и познаницима тужну и жалосну вијест да је наш драги

**СТОЈАН
(Ђуре)
ИЛИП**

изненада преминуо у петак, 17. јануара 1992. године, у 69. години живота. Сахрањен је се обавити у недељу, 19. јануара 1992. године, у 15 часова на Српско-православном гробљу „Борик“ у Бињој Луци.

ОЖАЛОШЉЕНИ: супруга Мика, син Владимир, браћа Лука, Милан и Лазо са породицама, сестра Милица са породицом, снаха Бранка, унука Марија и остала многобројна родбина и пријатељи 42137

Дана 18.1.1992. године навршило се седам тужних дана од смрти наше драге

**ЉУБИЦЕ
ТЕШАНОВИЋ,
рођ. ВУКМИР**

Овом приликом желимо да се захвалимо „П. Водовод“, „Медицин. грана“, родбини, кумовима, комшијама и пријатељима на указаној помоћи у тешким тренуцима **ОЖАЛОШЉЕНА ПОРОДИЦА** 41670

Дана 22.1.1992. године навршава се година дана од смрти наше драге супруге, мајке, клерке и снахе

**МИЛЕНЕ
ИЃАТИЋ**

У недељу 19.1.1992. године у 11 сати посетили смо њену вјечну кућу и положити цијење. **ОЖАЛОШЉЕНА ПОРОДИЦА:** супруг Веселин, син Милован, мајка Госпа, отац Ђорђе, брат Слободан, сестра Милован, свекрва Величка и остала родбина 42122

ТУЖНО СЈЕГАЊЕ НА ДРАГОГ ПРИЈАТЕЉА

**ИЛИЈУ
ПУТКОВИЋА**

Марко 42128

**ИЛИЈА
ПУТКОВИЋ**

Прошло је 40 тужних дана од када су ти младом узели живот али гроб твој бориће се с нама. Вјечно **ОЖАЛОШЉЕНИ:** друг Марко 42128

Дана 19.1.1992. године навршава се 40 тужних дана од смрти нашег драгог оца брата, дједа, свекра и пунца

**ЧЕДЕ
(МИХАЈЛА)
ВУЈМИЛОВА**

Тога дана посетили смо његов гроб. **Ожалошћена породица** 42082

Дана 23. јануара 1992. године навршава се 20 тужних година од трагичне смрти нашег драгог јединца, сина и унука

**МИОДРАГА
ГАШИЋА**

ученика 4. разреда из Лакташа

**РАДЕ
ГАШИЋА**

1938 — 1967 из Лакташа

Дође јануар и с њиме болни датум 23 — дан када се у нашим срцима проломи јак и бол, јер све наше радости и наде нестадоше са драгим сином. Он је стално с нама у нашим мислима и срцима, јер вољени не умиру, они живе вјечно. **Доживотно ожалошћени:** мајка Мирена, посини Владимир и бјака Рада 42028

Дана 19.1.1992. навршава се 40 дана од смрти нашег драгог

**ДУШАНА
МИЛАНОВИЋА**

Дана 20.1.1992. посетили смо њихову вјечну кућу и положити цијење

ОЖАЛОШЉЕНА ПОРОДИЦА 42133

Дана 19.1.1992. навршава се 5 година од смрти наше драге

**ДАНИЦЕ
МИЛАНОВИЋ**

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ МОЈЕ ДРАГОМ БРАТУ

**РАДЕНКУ РАБИЋ
ГРАХОВЦУ**

Брат МАРИНКО 42119

ТУЖНО СЈЕГАЊЕ

**ЈЕЛЕНА
(МАРКА)
ШУКАЛО**

20.7.1961 — 20.1.1992. Службено и поштомарњем крестом Душе, унучад Дујан и Игор 42047

ОПШТИНА СРБАЦ
— Општински завод за просторно уређење

На основу закључка са 35. сједнице Извршног одбора општине Србац од 10.1.1992. године расписује се

КОНКУРС

за прикупљање понуда за извршење програма заједничке комуналне потрошње у 1992. години

Програмом заједничке комуналне потрошње за 1992. годину утврђени су објекти уређаји и радови који су неопходни за одржавање и употребу објеката и уређаја, те договореног нивоа јавне хигијене.

- Програм се састоји од:
- одржавање јавне хигијене — 268.000 м² мјесечно
 - одржавање јавног зеленила — 23.500 м² годишње
 - декорација града — 7 пута годишње
 - одводња атмосферских вода — чишћење сливника 3 пута год.
 - хоризонтална и вертикална сигнализација — по потреби
 - остали радови — по потреби.

Зинтересованим достављати програм а све информације могу се добити у Заводу за просторно уређење Србац или на телефон 078-840-044.

У разматрање се узимају пријаве уз које је приложен доказ да је понуђач регистрован за обављање наведених послова.

Конкурс је отворен 15 дана.

utmp TRŽNICA
BANJA LUKA d.d.

Uslužno trgovinsko mješovito preduzeće. Tržnica • 78000 Banja Luka. Tržnička 11 • Tel. 078/33-787. direktor 33-355 • komercijala (faks 078) 45-248

POSJETITE NAŠE PRODAJNE OBJEKTE:

- prodavnice 1. 2 i 4 na pliaci
- market „Slavija“ na pliaci
- samoposluže. Nova varoš“ i „Budžak“
- diskont na Laužu
- prodavnicu „Italia“

OTVORENO ZA POSJETIOCE OD 20.1.1992. GODINE

DOO „ADRIA TRADE“ Banjaluka
Ulica Maršala Tita br. 49

ROBNA KUĆA I RESTORAN

TELEFONI: 078/22-234.12-270.12-290, telefaksa: 12-258

Diskont. Zalužani, Viktora Bujbja bb
Tel. 756-431. od 6 do 22 sata
DISKONT. Banjaluka, Ulica 22. aprila
Tel. 43-064 od 7 do 20 sati
Nedjeljom od 8 do 16 sati

- Veliki izbor voća, povrća, južnog voća, sokova i preradevina, te robe široke potrošnje
- Specijalna ponuda: prodaja svježe žive pastirmke

BANJA LAHTAŠI
D.O. LAHTAŠI

UKOLIKO STE ZABORAVILI PODSJEĆAMO VAS

Ugodan, tih i miran kutak na trećem spratu Robne kuće „Triglav“ u Banjoj Luci čeka vas i nudi vam po povoljnim cijenama najbolju kafu i sve vrste sokova.
Naravno, sjetit ćete se.

BOSANSKA KAFANA „TRIGLAV“ OČEKUJE VAS!

MTP „MATEX“, BANJA LUKA

RK „NAMA“
u Ulici Šoše Mežara nudi: ženaku, dječju konfekciju, trikotažu, veš, me- tražu, čerape, suđe, bije- lu tehniku, tepihe, tiso- ne, boje i lakove i namještaj.

NOVO - EFIKASNO - KORISNO

Najefikasniju zaštitu od korozije vašeg automobila postizete ugradnjom elektronskog uređaja:
TIPA AKM-02

Informišite se, naručite, ali radi vašeg ljubimca obavezno kupite proizvode:
„ZAVODA DISTROFIČARA“ dd
„Rudi Čajavec“ mikroelektronika dd
BANJA LUKA

Adresa: Dušana Ivezića bb (kod SGC)
Telefoni: (078) 43-056; 59-208 i 48-864
Telefaks: (078) 42-978
Cijena: 3500,00 din + pft troškovi

NOVO NOVO NOVO
U Banjoj Luci u centru grada u Ulici braće Lastrića 11 - preko putarke Petra Kočića i taksistacije

BILJNA APOTEKA
„MATIJA PAUNOVSKI“ MOSTAR

Nudi biljne preparate i čajevе najpoznatije jugoslavenske i u svijetu poznate travarke. Matije Paunovski iz Mostara. U izboru preparata pomoći će vam dežurni ljekar, svakog radnog dana od 8 do 20, subotom od 8 do 14 sati.

GRADA EKO & MINIM BANJALUKA Sanska 49 a Lauž
Telefon 58 — 463 131 — 730
Faks 43 — 065

ST. ISKRENA ZADRUGA EKODOM BANJALUKA

Garantujemo najniže cijene, brzu i kvalitetnu uslugu. Nudimo vam cement, kreč, beomal, sve vrste opekarskih proizvoda, vodu i elektromaterijala, stolariju, keramiku, parket, sanitarije, boje, lakove, fasade i krovnu konstrukciju.
Članovi stambenih zadruga imaju sve ovo uz popust do 43%.
Za članove naše zadruge posebne pogodnosti.
Radimo svaki dan osim nedjelje od 8 do 17 sati.

P.P.S. Autoprevoz
BANJA LUKA

„Autoprevoz“ Banja Luka poziva sve zainteresovane da iskoriste povoljnu priliku i da upišu Auto-školu „Autoprevoza“ po najpovoljnijim uslovima.
Cijene za: „B“ kategoriju — 8.000,00 dinara
„C“ kategoriju — 8.000,00 dinara
„B“ i „C“ kategoriju — 14.000,00 dinara
„D“ kategoriju — 11.000,00 dinara
Plaćanje se može vršiti u 3 rate ili odjednom uz popust od 10%.

DOO ADRIA-IMPEX
ZA PROMET ROBE NA VELIKO I MALO EXPORT — IMPORT

KUPUJTE GDJE NOVAC VIŠE VRIJEDI VELEPRODAJA — DISKONT
ADRIA — IMPEX P. AVIJATIČARA 1 (Banjolučko polje).
Tel. 30-652 / 38-315

lesnina LGM
Poslovni centar Banja Luka,

TELEFON: 784 — 402
TRN
TELEFAKS: 784 — 395

Nudi širok asortiman:
— tegola kanader
— eternit
— betonsko željezo
— stiropor
— ostali građevinski materijal

mp du malpreh
Mješovito trgovinsko preduzeće DD

MTP MALPREH Banjaluka, d.d. u svim svojim prodajnim objektima snabdjeven je velikim asortimanom prehrambene robe po vrlo povoljnim cijenama.
Pozivamo vas da posjetite naše supermarkete u Boriku, Novoj Varoši, te u naselju Ante Jakića, kao i diskonte: „Zora“, „Rudnik“, „Budžak“, „Ada“, „Izvor“, „Hiseta“, „Bosna“, gdje je dio asortimana i po nižim cijenama od normalnih cijena u prodaji.
U RK „Mejdan“ osim vrlo povoljne ponude prehrambene robe, nude bijelu tehniku, posuđe, boje i lakove u podrumu, te kozmetiku i kratku robu na spratu robne kuće.

KREIS AG BASEL
BANJA LUKA
NOVOOTVORENA ROBNA KUĆA

U Ulici bra Grge Matića br. 4 u suterenu „Jugobanke“
Drugi ciklus nagradne igre.
Kupujte u „Krajsovoj“ robnoj kući i sačuvajte paragon — blokove do kraja januara.
U prvom ciklusu dobitnik TV prijemnika „Daj-Vu“, vrijedan 53.000 dinara kupac sa brojem paragon - bloka D 50 — 9240
Dobitnik treba da se javi do 20. januara ove godine

„JU-PI-TER“
D. Dakovića 22
tel/fax 078/60—982

- telefaks, kopir-aparati i dr.
- ponuda i potražnja sredstava za rad
- regeneracija RIBON traka

INDUSTRIJA SVILENIH TKANINA
„SVILA“ DD ČELINAC

CIJENJENI POTROŠAČI, POSLOVNI PARTNERI, VLASNICI TRGOVINSKIH RADNJI

„SVILA“ DD — ČELINAC i dalje je jedna od najboljih i najvećih proizvođača svilenih tkanina za sportsku i modnu odjeću, namještaj i druge namjene, a u posljednjih nekoliko godina proizvodi sportske trenirke i modne jakne po želji odraslih i najmlađih.
Sve ove proizvode možete dobiti u diskontu „Svile“ u Čelincu na broj telefona 851 — 368, lokal 161.
— Prodavnici „Svile“ u Banjoj Luci kod „Jugobanke“, Ul. Veselina Masleše, telefon 11-346.
Prodavnici pred „Incelom“, telefon 33—944.
— Komercijalna služba „Svile“ — Čelinac 851 — 049, 851 — 353.
Za gotovinu niže cijene do 45%.

U „Merkur“ RK „CENTAR“ i „MERKUR“ i salonima namještaja „KAS-TEL“ „POKUŠAJTE“
„NAMJEŠTAJ“ veliki izbor komadnog i garniturnog namještaja. Cijene vrlo povoljne!

GRAFIČKO I PROMETNO PREDUZEĆE BRATSTVO
Banja Luka
Svetozara Markovića c
tel. 078/34—461
faks 32—788

gin
Kafena kuća

KUDA?

KAKO?

KADA?

● KINA

KOZARA: ROKI IV (američki akcioni) u 16, 18 i 20 sati.

VRBAS: BLEKI CRNI GUSAR (avanturistička komedija) u 17 i 19 sati
U 21 sat - **KARIN I BARBARA**
SUPERVIJEZDI (američki erotski)

PALAS: velika sala - PREDMET
LJEPOTE (domaća drama) u 10, 16, 18 i 20 sati

mala sala - HENRI I DŽUN
(američka seksi-komedija) u 17 i 19 sati. U 10 i 21 sat - **NIKAD**
NE SPAVAJ SAMA (američki erotski)

"Banjaluka-film" zadržava pravo izmjene programa

● MUZEJ BOSANSKE KRAJINE

Stalna postavka

● **UKUCAK ADEMIKAVLADE MILOŠEVIĆA**
Izložba. Odjeća nakit i vez Bosanske krajine.

● **U BIBLIOTECI „PETAR KOČIĆ“**
Izložba vjerske literature

● **DEŽURNA APOTEKA**
Noću dežurna apoteka „I. maj“ u Ulici Vladimira Nazora broj 19. Telefon 11-088

● **DJEČJE POZORIŠTE**
Predstava „Iovačka priča“ u 11 sati

● **GALERIJE**
UMJETNIČKA GALERIJA
U izložbeno-prodajnom salonu izložba grafičkih i stova afričkog umjetnika Petra Valdega.

UMJETNIČKA GALERIJA „PELJICA“
Zajednička izložba članova Ateljea slikara i vajara RUKUD-A
SPOMEN-ZBIRKA DRAGINJE I VOJE TERZIĆ
Nalazi se u Aleji JNA broj 19.

GALERIJA-ATELJE „DACE ŠIN“
Nalazi se u Aleji JNA broj 16

Colorfoto
ROBNA KUĆA
boska

● VAŽNIJI TELEFONI

SUP 92 Vatrogasci 93. Hitna pomoć 94. Bolnica 33-725 (stara bolnica) 38-111 (Paprikovac) Autobuska stanica 45-355. Željeznička stanica 31-729. Taksi-stanica 22-222 i 12-330. Inspekcija 32-995. Elek trobanjaluka 44-811 i 45-099. Servis za hitne popravke u starnovima (do 15 sati 45-552)

POLAZAK VOZOVA ZA (PRIVREMENO):
BRZI VOZ (DIREKTN):
SARAJEVO 5 24 12 30 18 17
MOSTAR I ČAPLJINA 12 30
BIHAĆ 5 00 9 57 20 20
BOSANSKI NOVI 15 59 (Veza za Bihać)

PUTNIČKI VOZovi:
BOSANSKI NOVI 5 7 10
PRIJEDOR 5 00 7 10 10 08 14 40 19 07
DOBOJA 4 26 7 12 10 20 14 45 22 25

DOLASCI VOZOVA IZ (PRIVREMENO):SARAJEVA 9 55 20 17
MOSTAR I ČAPLJINA 15 22 12 30 18 17
BOSANSKOG NOVOG 15 59 21 05
PRIJEDORA 6 18 13 29 18 46
DOBOJA 5 52 9 28 13 23 17 42 21 56

● **POLASCI AUTOBUSA ZA (PRIVREMENO)**
SARAJEVO 7 45 12 00 16 00
MOSTAR: 6 00 13 00
KRAGUJEVAC: 6 00
SRPSKA CRNJA: 13 00
ŠIBENIK (DO KNINA): 7 30
BEOGRAD: 5 00 6 00 9 30 10 10 10 15 12 00 15 00 17 30 23 30
NOVI SAD: 13 00
BIHAĆ 5 45 7 20 11 00 13 00 17 50
ZAGREB 9 45

MALI EKTRAN • MALI EKTRAN • MALI EKTRAN • MALI EKTRAN

TV PROGRAM

NEDJELJA,
19. januara

PRVI PROGRAM

9.25 — Pregled programa
9.30 — Plava princeza - crtana serija
10.10 — Ispeci pa reci djeci - program za djecu, VIII/12
11.00 — Crtani film
11.05 — Znanje-imanje
12.00 — Crtani film
12.05 — Koncert u podne
13.00 — Crtani film
13.05 — Beverly Hills-serijski film
14.00 — Vijesti
14.05 — Priča o Džejn Mensfeld-američki igrani film
15.40 — Djevojčica u svijetu čipova-muzički program
16.05 — Briga za potomstvo-dokumentarna serija
16.50 — Crtani film
17.10 — Dnevnik I
17.30 — „Parizanka“ — francuski igrani film
18.50 — Ninđa kornjače-crtana serija
19.15 — Pričice za laku noć
19.30 — Dnevnik II
20.15 — Hoću da kažem
20.25 — Praški student - igrana serija, II/4
21.20 — La set: Evropa iz doba zlatnog runa-dokumentarna serija, II/4
22.15 — Dnevnik III
22.30 — Barbarela-modni magazin-emisija TV Beograd
23.15 — Pregled programa za ponedjeljak

DRUGI PROGRAM

12.55 — Pregled programa
13.00 — SEZAM — sportsko popodne — Košarka (M): JUBA-liga: „C. zvezda“ — „Partizan“, prenos
18.00 — Muzički program: Koncert Sarajevske filharmonije i Akademskog hora „Gilka“
Od 19.30 do 24.00 — Satelitski program TV Beograd
Televizija Sarajevo zadržava pravo izmjene programa.

TV SUTRA,

PONEDJELJAK,
20. JANUARA

PRVI PROGRAM

10.00 - Pregled programa, 10.05 — Školski program, 11.05 — Zimski obrazovni program, 12.00 — Vijesti, 12.05 — Koncert u podne, 13.05 — Zimski obrazovni program, 15.30 — Novosti, 15.45 — Zimski obrazovni program, 17.00 — Dnevnik I, 17.30 — Vremenu u pohode-dokumentarni program, 18.00 — Tomova ponoćna bašta — program za djecu, 18.30 — „Eureka 91“ — naučni program, 19.00 — Crtani film, 19.15 — Laku noć, djeco, 19.30 — Dnevnik II, 20.15 — Hoću da kažem, 20.25 — Dekalog - deset zapovijedi, 21.35 — Loto, 21.40 — Klub 92 — kontakt — program, 23.10 — Dnevnik III, 23.30 — „Majstori, majstori“ - domaći igrani film, 01.00 — Pregled programa za srijedu.

DRUGI PROGRAM

18.25 — Najava programa, 18.30 — Banjolučki program.
Od 19.30 do 24.00 — Satelitski program TV Beograd.
Televizija zadržava pravo izmjene programa.

NEDJELJA, PRVI PROGRAM U 13.05

Beverli Hills

Brandon se zaljubljuje, ovaj put u učenicu koja je gošća u njihovoj školi. Kroz vezu sa njom dobro upoznaje život u drugim dijelovima grada.

Igraju: Džejson Pristi, Šenon Doerti i drugi.

Na zadnjem sjedištu mog auta: Džejson i Dženiter Koneli

NEDJELJA, PRVI PROGRAM U 14.05

Priča o Džejn Mensfeld

— američki igrani film

Arnold Svarceneger

Priča je bazirana na nesretnoj sudbini i životnoj storiji famozne seks-bombe pedesetih — Džejn Mensfeld. Bilo je to vrijeme plavokosih ljepotica i neprikosnovene Merin Monro, ni malo pogodno da se započne filmska karijera, no Džejn Mensfeld nije željela da zna za prepreke.

Put do uspjeha i zvezdanih visina za nju se pokazuje kao težak i gotovo neostvarljiv i razočarava time, Džejn Mensfeld zapada u teške krize...

Igraju: Loni Anderson i Arnold Svarceneger
Reditelj je Dik Lauri

NEDJELJA, PRVI PROGRAM U
17.20

PARIŽANKA

— francuski igrani film

Brizit Bardo

Film pripada vremenu kada je Brizit Bardo dobila status zvezde i novog erotskog simbola pedesetih godina. „Parizanka“ je snimljena poslije prekretnice u karijeri Brizit Bardo, filma, i bog stvorila ženu“ (Rože Vadim, 1956)

Priča je dosta jednostavna. Kći poznatog političara zaljubljuje se strasno u šefa očevog kabineta. U namjeri da ga osvoji, koristi se lukavstima i ženskim čarima.

Igraju: Brizit Bardo, Anri Vidal, Šari Boaje i drugi.
Reditelj: Mišel Boaron

satelitska TV

NEDJELJA, 19. JANUARA

SUPER CHANNEL

6.00 — Miks, 12.00 — Vjerski program, 12.05 — Muzički miks, 13.00 — Vjerski program, 13.30 — Miks top-lista, 15.00 — Zapisano je sa Džordžom Vedermanom, 15.30 — Turistički magazin, 16.00 — Veliko priobalje, 16.30 — Sportski miks, 17.00 — Omladinski zemljotres, 17.30 — „Svijet sutra“ — 18.00 — Poslovni nedjeljnik „Fajnenšel tajmsa“, 18.30 — Vjerski program, 19.00 — Video-moda, 22.00 — BBC-jeve svjetske vijesti, 22.30 — Klub miks, 23.30 — Miks metalmanija, 00.30 — Cjelovečernji miks.

EUROSPORT

9.00 - Međunarodni sport, 10.00 - Nedjeljom uživo, 16.00 — Skijanje: Svjetski kup, 19.30 — Takmičenje u vožnji skejta, prenos iz Holandije, 20.30 — Rukomet: Svjetski kup, 21.30 — Automobilski reli, 22.00 — Skijanje, 22.30 — Boks, 00.30 — Automobilski reli.

ЈУЧЕ У
БАЊОЈ ЛУЦИ

Генерал Вуковић примио мисионаре ЕЗ

БАЊА ЛУКА, 18. јануара — Командант Бањолучког корпуса генерал - потпуковник Владимир Вуковић примио је данас у 13 сати у Команди Корпуса делегацију Регионалног центра посматрачке мисије Европске заједнице за Босну и Херцеговину. Делегацију је предводио руководилац центра господин Колом Дојл, а у разговору су присуствовали и његов замјеник господин Коган и вође два посматрачка тима, господин Ротомакис из Грчке и господин Ковач из Чешке Републике.

Како се наводи у званичном саопштењу Информативне службе Бањолучког корпуса, било је ријечи о задацима Корпуса у зони борбених дејстава, активности на очувању петнаестог примирја, те повратку избеглица на напуштена огњишта у Западној Словенији.

Генерал Вуковић је изнио податке о кршењу примирја са хрватске стране причеми је нагласио да је оно имало различит интензитет до признавања суверенитета Хрватске од земаља ЕЗ, и последице њега. До признава-

ња кршења примирја било је један до два случаја дневно а након овог чина чак до 12 пута у току једног дана. Ни на једну од тих провокација припадници Бањолучког корпуса нису узвраћали, осим у случају када су прије три дана код Јасеноваца били угрођени животи чланова мировне мисије. Том приликом убијен је један војник хрватске војске.

Командант Вуковић је изразио увјерење да примирје ипак нарушавају само усташе из састава хр-

ватске војске који су измакле контроли заповједништва. Нада се да ће убудуће, у сарадњи са регионалним центром мировне мисије то бити превазиђено.

Господин Дојл је захвалио домаћину на срдечном пријему и исцрпном како је рекао: „искреном обавјештењу“ и обећао сву помоћ на превазилажењу постојећих проблема. Разговор је оцијенио веома успјешним.

М М

КНИН

Стигла посматрачка мисија УН

КНИН, 18. јануара (Танјуг) — У Книн је данас око 14 сати стигла посматрачка мисија мировних снага УН. Одмах по допаску официра за везу имали су контакт с Командом Книнског корпуса. Новинарима није пружена могућност да поразговарају са члановима посматрачке мисије.

Везано за могућност допаса и распореда „плавих шлемова“ Лазар Маџура, министар за информисање у Влади Крајине, изјавио је и став по којем се снаге УН могу размјестити и по дубини крајинског територије под условом да на овим просторима ос-

тате и Југословенска народна Армија.

Као што је познато, до сада је Крајина, што се распореда снага Уједињених нација тиче, имала став: размјештај само на линији разграничења сукобљених страна.

Маџура је, уз остало, најавио могућност сусрета Милана Бабљића, председника крајинске републике, са генералним секретаром Уједињених нација, др Бутросом Галијем, и још једном поновио став да Крајина не може бити заобилазена у тражењу мирног рјешења сукоба, јер је она једна од страна у сукобу.

ДРВАР

Основана Организација православне омладине

ДРВАР, 18. јануара (Танјуг) — На иницијативу великог броја омладине општине Дрвар данас је у Дрвару одржана основачка скупштина на којој је формирана Организација православне омладине.

На скупштини су изабрани органи и усвојени сви оснивачки акти, а за првог председника ове прве организације у Босни и Херцеговини, а вјеројатно и у Југославији, изабран је Душко Петковић, ученик Средњошколског центра у Дрвару.

У новоформирану Организацију православне омладине Дрвара већ на самом формирању укључено је више од сто младих Дрварчана и Дрваркиња.

ПРЊАВОР

Возачима

Златни волани

ПРЊАВОР, 18. јануара — Поводом обиљежавања Дана возача и механичара Југославије петорица возача превозничког предузећа „Прјавор-експрес“ добили су на пригодној свечаности значке „Златни волан“ и поклоне у вриједности од пет хиљада динара.

Признавање је учинио Златни осигуралац Бања Лука, а добитници су Радивоје Лукић, Гојко Тубак, Мисолав Шарчевић, Ненад Спасојевић и Радмир Малић. Уз то „Прјавор-експрес“ наградио је све своје возаче и механичаре пригодном новчаним наградама.

Б Р

СЛОВЕНИЈА

Велика потражња девиза

ЉУБЉАНА, 18. јануара (Танјуг) — У многобројним банкама у Словенији посљедњих дана забјеложена је повећана потражња конвертибилних валута. Сучене с великом тражњом неке банке више пута у току дана мењају курсну листу.

Курсна листа се иначе разликује од банке до банке. При томе, величина банака и поред прилично високог курса девизе не пролазе, јер их нема.

Тако у стабилно — комуналној банци (СКБ) где је велика

потражња за девизама, за једну ДЕМ треба дати 50 толара. Банкарима тврде да је до раста курса у мјесечницама у банкама дошло због гласина о девалвацији толара. Уосталом и гувернер банке Словеније др Франце Архариј у парламенту изјавио да је званични курс Централне банке „превишан“ те да га не могу поштовати прије мјесечница.

Крајем ове седмице то се међутим у пракси догодило. Јер мјесечнице су повећале курс њемачке марке према СЛТ готово за четвртину.

ТЕШКИ ДАНИ ПРЊАВОРСКОГ УГОСТИТЕЉСТВА

Затворена бања у Кулашима

ПРЊАВОР, 18. јануара — Узданица развоја туристичке привреде прњаворске општине доживљава изузетно тешке тренутке. Ружна предвиђања из друге половине прошле године су се остварила: БРЦ Кулаши од прије неколико дана је затворен.

За 36 запослених настао је олмос некон чега ће бити распоређени на друга радна мјеста. За књигобре здравствено и друге особље центра најважније је свакико да неће бити проглашени вишком. Потез затварања биће

истичу у посљероству угоститељског предузећа „Цер“ био је неочекиван. Значајни под стандарда вриједности политичке ктима у нишој земљи довели су до изузетно слабе посјете. То је се посљедњих мјесеци дошло до су трошкови гриња и други пратећи расходи били већи од остварене реализације. Све затварање ма колико звучуће неспорно био је једино рјешење. Бања ће кратко истичу у дирекцији „Цера“, поново бити отворена 1. априла.

Б РАДУЛОВИЋ

САО ХЕРЦЕГОВИНА

Хитно дефинисати границе

МОСТАР, 18. јануара (Танјуг) — САО Херцеговина мора што прије дефинисати своје политички и територијални статус што подразумева и утврђивање граница. Без тога се не може реализовати српски национална политика, на тим просторима.

То су јуче како данас саопштава Српска демократска странка, затражили српски посланици из САО Херцеговине у Скупштини СР БиХ на седници одржаној у Грачцу.

Том приликом конституивно је саопштен се да српски народ Херцеговине иш нема дефинисане своје политичке циљеве и да се не зна где су границе територије САО Херцеговине.

На крају саопштења се износи да у том саставу српски посланици из Херцеговине у Скупштини СР БиХ изијели примједба на рачун војних органа, због недовољне активности на покретању поступка против свих војних објеката, који се са подручја Херцеговине нису одржали на мобилизацију.

КАНАДА

Историјски континуитет Југославије

ОТАВА, 18. јануара (Танјуг) — Признањем Хрватске и Словеније Канада није престаја да признаје Југославију. Историјски континуитет је њен се међународно правни и политички легитимитет не доводи у питање. То је неспорно последице признавања Хрватске и Словеније саопштено у канадском МИП-у Југословенском амбасадору у Отави Гослану Калетановићу, који је за Танјуг изјавио да су високи званичници министарства изразили наду да ће се пријатељски односи са Југославијом наставити.

СКУПШТИНА СРПСКОГ
НАРОДА У БИХ

Сједница министарског савјета

САРАЈЕВО, 18. јануара (Танјуг) — Министарски савјет Скупштине српског народа у БиХ данас је на редовној сједници, усвојио оперативни програм свога рада. Како је саопштено — посебна пажња посвећена је успостављању првог система економског развоја, информатичног систему и другим областима.

Усвојена су и актна конститутивна овог тијела.

Овај савјет — саопштено је — информисан је о даљем развоју развоја на међународној и домаћој политичкој сцени и вези са југословенском кризом.

УБОНУ

Демонстрације Срба

БОН, 18. јануара (Танјуг) — Близу хиљаду Срба, који живе и раде углавном у северној Рајни — Вестфалији, демонстрирали су данас у Бону против дискриминације којој су у посљедње вријеме изложени они и њихови

сународници у Њемачкој. Говорници су истакли да је око 350.000 Срба у Њемачкој изложено психолошком притиску већ и због појединачног и једностраног извјештавања њемачких медија.

VEHPROM
MJEŠOVITO DIONIČARSKO DRUŠTVO

VEHPROM

Бања Лука Ул. Светозара Марковића Тел. (078) 403-503, 31-566

Предузеће за медицинско снабдевање:

- Лијековима, медицинском опремом, хемикалијама и козметиком
- Ветеринарским производима, производима за заштиту брња и
- Другим производима, намирницама за потребе здравства, ветерине и пољопривреде

Мјешовито предузеће за промет лијековима и другом медицинском робом

КРАЈИНАЛИЈЕК

ТЕЛЕФОН: ЦЕНТРАЛНИ (078) 36-370, ПРОД. 30-593, 30-603
78000 БАЊА ЛУКА — В. ВУЈКА Ђ

ПРОМЕТ НА ВЕЛИКО

- лијековима
- хемикалијама
- санитарским материјалом
- гумено-санитарском робом
- медицинском опремом
- ветеринарским лијековима
- ХТЗ-опремом
- денталом
- производња санитарског материјала (станцевина, болеснички подлошци и др.)

ВРИЈЕМЕ

ИЗВЈЕШТАЈ РЕПУБЛИЧКОГ
ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОГ ЗАВОДА
БИХ

СУНЧАНО

ЗА БОСАНСКУ КРАЈИНУ: Ујутро хладно са мразом и меглом по топлинама, током дана сунчано. Јутарња температура од -4 до 0, највиша дневна од 2 до 8 степени.

ЗА БАЊУ ЛУКУ: Ујутро хладно са меглом, током дана сунчано. Највиши дневна температура око 8 степени.

ЗА НАРЕДНА ДВА-ТРИ ДАНА: Првог дана периода облачно са slabим снијегом, а након тога разведравање у појаву јачег мрзаца.

ВОДОСТАЈ: Уна-Бихар: 22 шм. бистра, темпелатура воде 8 степени. Сана — Сански Мост: 15 шм. бистра, температура: воде 6 степени. Врбас — Брња Лука: 128 шм. бистар. На свим ријекама водостај у вјетарном опдању.

ОБДАНИЦА: Сунце излази у 7 сати и 23 минута, а залази у 18 сати и 41 минут. Обданица траје 9 сати и 18 минута.

АУТО—ШКОЛА

„ВОЛАН“

Тел: 60-688
Вл. Станетић Језто

BOSKO

Boutique

**ЕКСКЛУЗИВНА
РОБА
ПО КРЕАЦИЈАМА
МИРЈАНЕ МАРИЋ**

3M

— кожна и текстилна конфекција — кожна галантерија — ручно рађена трикотажа